

สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini
English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย
Current Practices, Problems and Wants in the Implementation of Mini
English Program in Vocational Institutions in Southern Thailand

สุธิตา ส่งศรี
Sutisa Songsri

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Arts in Teaching English as an International Language
Prince of Songkla University

2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ชื่อวิทยานิพนธ์ สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอน
 หลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาใน ภาคใต้ของ
 ประเทศไทย
 ผู้เขียน นางสาวสุธิตา ส่งศรี
 สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....
 (รองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
 (ดร.พิทยาธร แก้วคง)

.....กรรมการ
 (รองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี)

.....กรรมการ
 (ดร.สิตา มุสิกรังษี)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็น
 ส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
 เป็นภาษานานาชาติ

.....
 (รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระพล ศรีชนะ)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้มาจากการศึกษาวิจัยของนักศึกษาเอง และได้แสดงความขอบคุณบุคคลที่มีส่วนช่วยเหลือแล้ว

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ลงชื่อ.....

(นางสาวสุธิตา ส่งศรี)

นักศึกษา

ขอรับรองว่า ผลงานวิจัยนี้ไม่เคยเป็นส่วนหนึ่งในการอนุมัติปริญญาในระดับใดมาก่อน และไม่ได้ถูกใช้
ในการยื่นขออนุญาตในขณะนี้

ลชื่อ.....

(นางสาวสุธิตา ส่งศรี)

นักศึกษา

ชื่อวิทยานิพนธ์ สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย
ผู้เขียน นางสาวสุธิตา ส่งศรี
สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ
ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการด้านต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program (MEP) ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย จำนวน 12 แห่ง กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหาร 4 คน ครูผู้สอน 32 คน และนักศึกษา 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวิเคราะห์เอกสารประกอบหลักสูตร แบบสังเกตการสอน แบบสอบถามครูผู้สอนและนักศึกษา แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักศึกษา ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยวิธีการสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาสภาพการจัดการศึกษาหลักสูตร MEP ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ พบว่า สถานศึกษาทั้ง 12 แห่ง ไม่ได้วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนก่อนเริ่มเรียน สถานศึกษาจำนวน 9 แห่ง จัดการเรียนการสอนโดยครูชาวไทยและชาวต่างชาติ ในขณะที่มีสถานศึกษาเพียง 3 แห่งสอนโดยครูผู้สอนชาวต่างชาติเท่านั้น ครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นครูที่มีคุณวุฒิทางการสอนภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนมีการใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริง การปฏิบัติกิจกรรมเสมือนจริง เช่นการแสดงบทบาทสมมติ การสาธิตและมีการวัดผลเสมือนจริงถึงแม้สิ่งเหล่านี้จะอยู่ในระดับไม่มากนัก และสถานศึกษาทั้งหมดมีการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน

สำหรับปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP คือ ไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ตำราเรียนมีไม่เพียงพอ ขาดแคลนวัสดุทัศนูปกรณ์และสื่อที่เป็นของจริง ครูผู้สอนขาดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะ และงบประมาณไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ สำหรับความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP คือ การคัดเลือกผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอ การจัดให้เรียนเนื้อหาวิชาที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการปฏิบัติงาน ตำราเรียนที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ การอบรมเทคนิค วิธีการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา และมีการเพิ่มกิจกรรมนอกหลักสูตรส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

คำสำคัญ: สภาพการจัดการเรียนการสอน, Mini English Program, ปัญหาและความต้องการ

Thesis Title	Current Practices, Problems and Wants in the Implementation of Mini English Program in Vocational Institutions in Southern Thailand
Author	Ms.Sutisa Songsri
Major Program	Teaching English as an International Language
Academic Year	2016

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate current practices, problems and wants in the Implementation of Mini English Program (MEP) in 12 vocational institutions in Southern Thailand. The subjects were 4 administrators, 32 teachers and 132 students. The instruments included the documents analysis form, classroom observation form one, questionnaire for teachers, and one for students and semi-structured interviews with administrators, teachers and students. Qualitative data were summarised. Percentage, means and standard deviation were used to analyse quantitative data.

The findings of current practices in implementing MEP in vocational institutions in southern Thailand were as follow. Students' need analysis was not conducted prior to the start of the program. Nine institutions managed to have both Thai and foreign teachers in the program while three institutions had foreign teachers only. Most teachers had English teaching qualifications. Authentic materials, authentic tasks such as role-play, demonstration and authentic assessment could be observed in classroom practice eventhough not at a high degree. Moreover, all the institutions offered English camps to enhance students' English proficiency.

Regarding the stated problems, they were related to the lack of students' needs analysis; an inadequacy of textbooks, visual aids and authentic materials; the teachers' lacking of expertise in subject-specific areas; and insufficient budgets for administration. The identified wants included the recruitment of learners whose English proficiency is sufficient; the provision of practical subject matter courses, standard textbooks, teacher-training in English for specific purposes, and more extra-curricular activities enhancing English language use.

Key Words: current practices, Mini English Program, problems and wants

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีด้วยความอนุเคราะห์และความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.นิสากร จารุมณี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้ความกรุณาในการตรวจสอบและแนะนำในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ รวมถึงให้ความใส่ใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ดร.พิทยาธร แก้วคง ประธานกรรมการสอบ และ ดร.สิตา มุสิกรังษี ที่ได้สละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบและให้คำแนะนำเพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.อุษา อินทร์รักษา กรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์ที่ชี้แนะแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ได้มอบความรู้คำแนะนำและกำลังใจที่มีคุณค่าอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาการศึกษา

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักศึกษาหลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ทั้ง 12 แห่ง ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณบิดา มารดา พี่ชาย และพี่สาว ผู้สนับสนุนให้ผู้วิจัยเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ อีกทั้งเป็นแรงบันดาลใจอันสำคัญยิ่งทำให้ผู้วิจัยได้มุ่งมั่นและพยายามในการทำวิจัยครั้งนี้จนสามารถสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ผู้วิจัยขอขอบคุณ เพื่อนๆ และพี่ๆ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ ที่ช่วยเป็นกำลังใจ ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ที่ผู้อ่านได้รับจากวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาบุพการี คณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุธิตา ส่งศรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(5)
Abstract	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(7)
สารบัญ.....	(8)
สารบัญตาราง.....	(10)
รายการผลงานการตีพิมพ์.....	(11)
รายการผลงานการประชุมวิชาการ.....	(12)
สำเนาหนังสือตอบรับการได้รับบทความ (submitted manuscript)	
จากวารสารวิชาการ	(13)
สำเนาเกียรติบัตรเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิชาการ.....	(14)
เนื้อหา	
1. บทนำ.....	1
2. วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
4. ระเบียบวิธีวิจัย.....	11
4.1 ขอบเขตการวิจัย.....	11
4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	11
4.3 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	11
4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	12
4.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	13
4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	13
5. ผลการวิจัย.....	14
5.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในปัจจุบันการวิเคราะห์ความต้องการและการคัดเลือกผู้เรียน.....	14
5.2 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP)	17
5.3 ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP)	21
6. อภิปรายผลการวิจัย.....	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
7. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	26
7.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program(MEP)	26
7.2 ข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการหลักสูตร Mini English Program (MEP)	27
7.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	27
เอกสารอ้างอิง.....	28
ภาคผนวก.....	30
ภาคผนวก (1) เครื่องมือ.....	30
1.1 แบบสังเกตชั้นเรียน.....	31
1.2 แบบสอบถามครูผู้สอน.....	34
1.3 แบบสอบถามนักศึกษา.....	40
1.4 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ.....	48
1.5 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับครูผู้สอน.....	57
1.6 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับนักศึกษา.....	66
1.7 ตารางแสดงระดับปัญหาของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ของประเทศไทยจากความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักศึกษา.....	74
ภาคผนวก (2) บทความวิจัย.....	78
บทความที่ 1 สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย	79
บทความที่ 2 ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย.....	90
ประวัติผู้เขียน.....	108

(10)

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP)..... 18

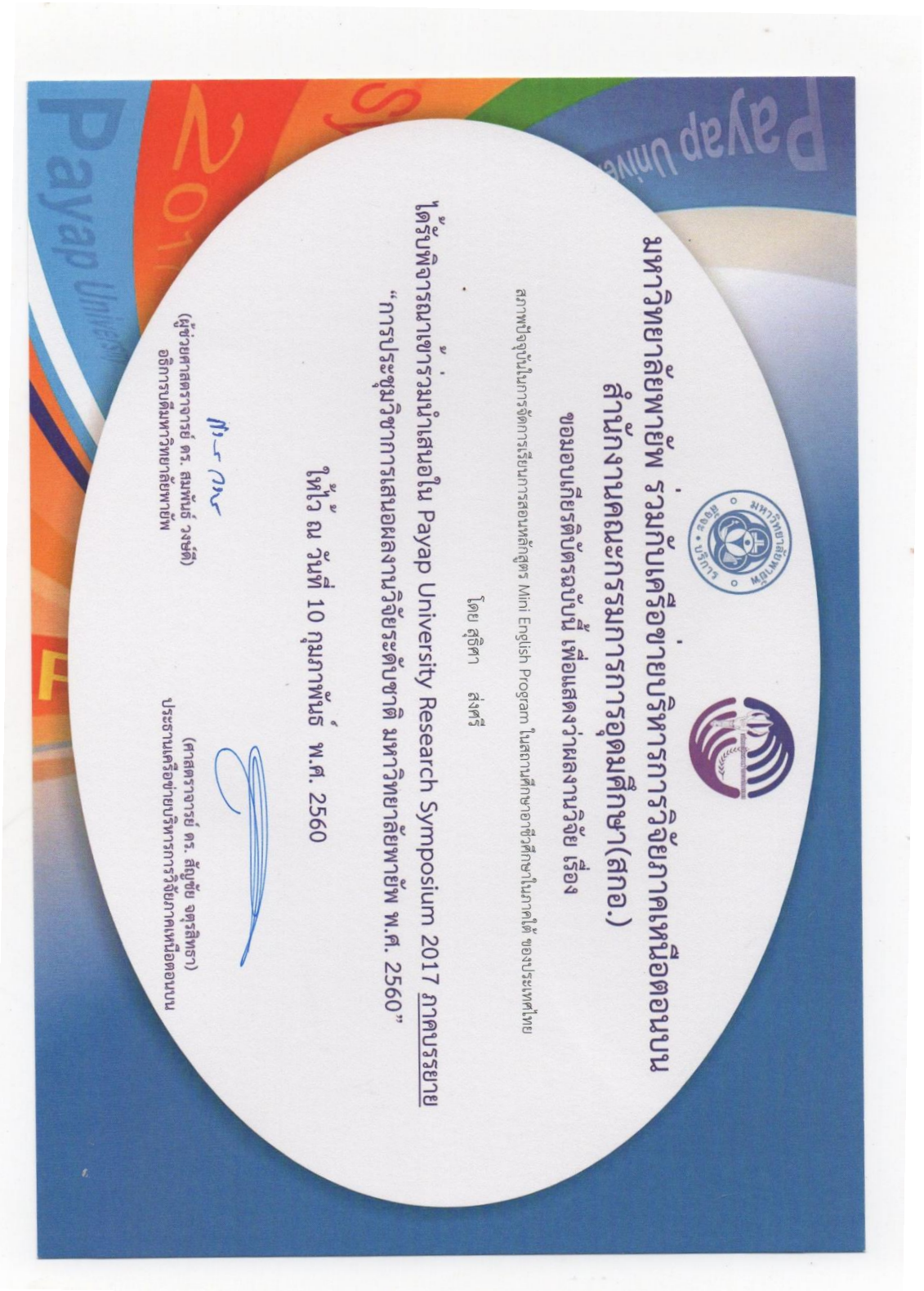
รายการผลงานที่ตีพิมพ์

สุธิตา ส่งศรีและนิสากร จารุมนี. (____). ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย.
วารสาร มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, _____ (อยู่ระหว่างการพิจารณาของ
ผู้ทรงคุณวุฒิ). หน้า _____

รายการผลงานการประชุมวิชาการ

สุธิตา ส่งศรีและนิสากร จารุมณี. (2560). สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร *Mini English Program* ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย. บทความนำเสนอในที่ประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ มหาวิทยาลัยพายัพ Payap “*University Research Symposium 2017*”, 10 กุมภาพันธ์ 2560. หน้า 171-180.

สำเนาเกียรติบัตรเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิชาการ

สำเนาหนังสือตอบรับการได้รับบทความ (submitted manuscript) จากวารสารวิชาการ

ที่ ศธ 0527.03.01(6)/245

คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก 65000

. 8 มิถุนายน 2560

เรื่อง ตอบได้รับบทความ
เรียน นางสาวสุธิดา สงศรี

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง “ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย” เพื่อรับการพิจารณาลงพิมพ์ในวารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร นั้น ทางวารสารฯ ได้รับบทความของท่านแล้ว และจะดำเนินการพิจารณาคุณภาพขั้นต้น จากนั้นจะส่งให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพบทความตามขั้นตอนของวารสารฯ หากมีความคืบหน้าใด ๆ ทางวารสารฯ จะแจ้งให้ท่านทราบในโอกาสต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ดร. ชมนาด อินทจามรงค์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมนาด อินทจามรงค์)

บรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

งานวิจัยและบริการวิชาการ

โทรศัพท์ 0-5596-2006

โทรสาร 0-5596-2000

1. บทนำ

นับตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2558 ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) อย่างเต็มรูปแบบ การรวมกลุ่มกันของกลุ่มประเทศเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เป็นประเทศสมาชิก 10 ประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจในประชาคมโลก โดยการมีนโยบายหลักร่วมกันในการเปิดการค้าเสรี การบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมือ และที่สำคัญคือการเคลื่อนย้ายแรงงานฝีมือภายในกลุ่มประเทศสมาชิกได้อย่างเสรี (สุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง, 2555)

การเตรียมความพร้อมนักเรียน นักศึกษาชาวไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนได้ถูกกำหนดในแผนการศึกษาแห่งชาติ ที่มุ่งสร้างความตระหนักในการจัดการศึกษาเพื่อสร้างคนไทยให้เป็นพลเมืองของประชาคมอาเซียน นอกจากนี้ จากกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” กล่าวคือ พลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำงาน ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นภาษาที่สองของชาวอาเซียน ดังนั้น อันดับแรกที่ต้องคำนึงถึงในการเตรียมความพร้อม คือ การพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาไทย

สถานศึกษาอาชีวศึกษาเป็นสถาบันหลักในการผลิตนักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียนซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการทำงาน ในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมารัฐบาลได้ให้การสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาก้าวสู่ตลาดแรงงานอย่างมีคุณภาพ ในทางปฏิบัติ กระทรวงศึกษาธิการจึงมอบนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเปิดการเรียนการสอนหลักสูตรอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษ English Program (EP) และหลักสูตร Mini English Program (MEP) ขึ้น เมื่อปีการศึกษา 2555 หลักสูตร EP จัดการเรียนการสอนทุกรายวิชาเป็นภาษาอังกฤษยกเว้นวิชาภาษาไทย แต่สำหรับหลักสูตร MEP จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษใน 4 รายวิชาเท่านั้นโดยผู้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสามารถเลือกรายวิชาที่ต้องการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ตามความพร้อม ปัจจุบันนี้มีสถานศึกษานำร่องจำนวน 33 แห่งนำหลักสูตร EP และ MEP ไปปฏิบัติใช้เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาสายอาชีวศึกษาเป็นแรงงานสำคัญในสมาคมเศรษฐกิจอาเซียน และระดับสากล (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2559)

การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา เป็นประเด็นใหม่สำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ผู้ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร คณะผู้บริหารและที่สำคัญที่สุด คือ ครูผู้สอน และ นักศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนวิธีสอน วิธีเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program นั้นมีลักษณะการสอนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนแบบทั่วไปที่จัดการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆเป็นภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2559)

ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในรายวิชาภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษ

ที่ใช้ในสาขาวิชาเฉพาะของตนเอง ตัวอย่างเช่น รายวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (English for the Tourism Industry) ภาษาอังกฤษปฏิบัติงานช่าง (Technical English on the

Job) และภาษาอังกฤษเพื่องานคหกรรม (English for Home Economics) เป็นต้น รายวิชาดังกล่าว จึงจัดได้ว่าเป็นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ หรือ English for Specific Purposes (ESP) (Kennedy and Bolitho, 1991; Hutchison and Waters, 1987) ซึ่งจะเน้นเนื้อหาเฉพาะ สาขาวิชาและมีองค์ประกอบต่างๆที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน เช่น สื่อเสมือนจริง (authentic materials) กิจกรรมทางภาษาเสมือนจริง (authentic tasks) และ การวัดและ ประเมินผลเสมือนจริง (authentic assessment) (McDonough, 1984)

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ English for Specific Purposes (ESP) เป็น หลักสูตรที่เน้นการจัดการเรียนการสอนทักษะภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ในขอบเขตเนื้อหาที่เฉพาะจงเจาะซึ่งจำเป็นต่อการปฏิบัติงานจริงในสาขาวิชาต่างๆ การดำเนินงานให้ บรรลุตามเป้าหมายและประสพผลสำเร็จสูงสุดจึงต้องปฏิบัติตามหลักการที่ถูกต้อง หากสถานศึกษา กำหนดเพียงนโยบายแต่ไม่มีหลักการปฏิบัติที่ชัดเจนอาจจะนำมาซึ่งผลการปฏิบัติงานที่ไม่มี ประสิทธิภาพได้ จากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมา พบว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะ สาขาแต่ยังประสพปัญหาด้านต่างๆ เช่น ผู้เรียนขาดพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษ การขาดแคลน ครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านสาขาวิชาเฉพาะและภาษาอังกฤษ และการจัดการเรียนการสอนที่ ขาดประสิทธิภาพ เป็นต้น นอกจากนี้จากงานวิจัยของ Watcharajinda (2009) ยังพบว่า การจัดการ เรียนการสอนหลักสูตร EP ในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นนั้นยังคงประสพปัญหาด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การจัดการเรียนการสอนโดยครูชาวต่างชาติเนื่องจากครูต่างชาตินั้นขาดความเข้าใจระบบ การศึกษาของประเทศไทย

นอกจากนี้จากผลคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (Vocational National Educational Test : V-NET) เพื่อวัดความรู้และความคิดของนักเรียนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (ปวช. 3) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 2 (ปวส. 2) พบว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศรายวิชาภาษาอังกฤษปีการศึกษา 2558 ของ ระดับ ปวช. คือ ร้อย ละ 40.31 และคะแนนเฉลี่ยระดับ ปวส. คือ ร้อยละ 39.56 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษา แห่งชาติ, 2558) ซึ่งเป็นผลคะแนนที่ค่อนข้างต่ำ ในขณะที่ความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษเป็นสิ่ง ที่จำเป็นต่อผู้เรียนหลักสูตร MEP เป็นอย่างมาก

ดังนั้น การสอนหลักสูตร EP และ MEP ในระดับอาชีวศึกษาจึงเป็นการจัดการเรียนการสอน ที่มีความท้าทายเป็นอย่างยิ่งโดยสถานศึกษาต่างๆต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานที่ชัดเจน ความรู้พื้นฐานด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ความพร้อมของครูผู้สอน และปัจจัยจำเป็นอื่นๆที่ เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามยังไม่สามารถมั่นใจได้ว่า การจัดการหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาของ อาชีวศึกษาในปัจจุบันมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าพอใจ ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความ ต้องการในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาใน ภาคใต้ของประเทศไทย โดยคาดหวังว่าผลที่ได้จะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและเพิ่มประสิทธิภาพ ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้ มุ่งศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย จำนวน 12 แห่งเพื่อสะท้อนสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยมุ่งตอบคำถามวิจัยต่อไปนี้

- 1 สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทยเป็นอย่างไร
- 2 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา คืออะไร และปัญหาอยู่ในระดับใด
- 3 ความต้องการหรือข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program มี อะไรบ้าง

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes)

การศึกษาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ นั้นเข้ามามีบทบาทมากในการสอนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศ (TEFL) และการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง (TESL) ตั้งแต่ปี 1960 โดยนักการศึกษาหลายท่านได้ให้นิยามและคำจำกัดความของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ดังนี้

Belcher (2004) ให้นิยาม ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ว่า เป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษในขอบเขตเฉพาะ โดยการออกแบบและกำหนดการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญ เนื่องจากหลักการของการเรียนการสอนเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นตั้งอยู่บนพื้นฐานความต้องการของผู้เรียนสิ่งแรกที่ต้องปฏิบัติคือการวิเคราะห์ความจำเป็น หรือความต้องการของผู้เรียน (needs analysis) โดยพิจารณาจากลักษณะภาษา และบริบทการใช้ภาษาของกลุ่มเฉพาะสาขานั้นๆ แล้วจึงนำผลการวิเคราะห์มาเป็นแนวทางในการออกแบบบทเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน อาจกล่าวได้ว่าการเรียนแบบ ESP นั้นคือการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นในศาสตร์สาขาหรือขอบเขตการปฏิบัติงานของผู้เรียนในอนาคต

ผู้เชี่ยวชาญได้จำแนกประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ไว้หลายรูปแบบ ดังต่อไปนี้

McDonough (1984) ได้จำแนกประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ไว้ 2 ประเภท คือ

1. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (English for Academic Purposes) เป็นการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ เช่น ภาษาอังกฤษเชิงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เกษตรศาสตร์ เภสัชศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น

2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพ (English for Occupational Purposes) เป็น การจัดการเรียนการสอนสำหรับผู้ที่ปฏิบัติงานในสาขาวิชาชีพต่างๆ เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับ พนักงานต้อนรับบนเครื่องบิน มัคคุเทศก์ และเลขานุการ เป็นต้น

Hutchinson and Waters (1987) แบ่งภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ออกเป็น ประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (English for Science and Technology = EST) ซึ่งแบ่งออกเป็นสาขาย่อย อีก 2 สาขา คือ

1.1 ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการวิชาการ (English for Academic Purposes: EAP) เช่น ภาษาอังกฤษด้านการแพทย์

1.2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ (English for Occupational Purposes: EOP) เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับช่างเทคนิค

2. ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ (English for Business and Economics :EBE) ซึ่งแบ่งออกเป็นสาขาย่อย อีก 2 สาขา คือ

2.1 ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการวิชาการ (English for Academic Purposes : EAP) เช่น ภาษาอังกฤษด้านเศรษฐศาสตร์

2.2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ (English for Occupational Purposes :EOP) เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับเลขานุการ

Belcher (2009) แบ่งประเภท ของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการวิชาการ (English for Academic Purposes:EAP)

2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางอาชีพ (English for Occupational Purposes: EOP)

3. ภาษาอังกฤษเฉพาะกิจด้านอาชีวศึกษา (English for Vocational Purposes :EVP)

4. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์ (English for Medical Purposes :EMP)

5. ภาษาอังกฤษธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ (English for Business and Economics:EBE)

6. ภาษาอังกฤษเพื่องานกฎหมาย (English for Legal Purposes: ELP)

7. ภาษาอังกฤษเพื่อการสังคมวัฒนธรรม (English for Socio-cultural Purposes: ESCP)

Basturkman (2010) จำแนกประเภทของภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ดังนี้

1. English for Academic Purposes (EAP) คือ ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางการ วิชาการ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการขนส่งศึกษา (English for Logistics Studies)

2. English for Occupational Purposes (EOP) คือ ภาษาอังกฤษเฉพาะทางเพื่อการ ประกอบอาชีพ หรือการฝึกอบรม ภาษาอังกฤษเฉพาะให้กับพนักงานของหน่วยงานต่างๆ เช่น ภาษาอังกฤษสำหรับเลขานุการ (English for Secretaries) เป็นการฝึกอบรมภาษาอังกฤษให้ พนักงานที่ทำหน้าที่เลขานุการอยู่แล้ว

3. English for Professional Purposes (EPP) คือ ภาษาอังกฤษสำหรับผู้เชี่ยวชาญใน สาขาวิชาชีพนั้นๆ เช่น การสอนภาษาอังกฤษสำหรับแพทย์ ผู้บริหารและนักกฎหมาย เป็นต้น

นอกจากนี้ Basturkman (2010) ได้แบ่งภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทางวิชาการออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. English for General Academic Purposes (EAGP) การเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปเพื่อวัตถุประสงค์ทาง วิชาการ เช่น การเขียนเชิงวิชาการ หรือ การอ่านเชิงวิชาการโดยใช้เนื้อหาทั่วไปในการจัดการเรียนการสอน (general subject matter) เป็นต้น

2. English for Specific Academic Purposes (ESAP) การเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนกฎหมาย

จากประเภทต่างๆของภาษาอังกฤษเฉพาะทาง กล่าวสรุปได้ว่า การเรียนการสอนหลักสูตร Mini English program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้น จัดเป็นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ หรือ English for Academic Purposes ซึ่งมีลักษณะย่อยเป็น English for Specific Academic Purposes (ESAP) หรือการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ ตามสาขาของผู้เรียน เช่น ไฟฟ้ากำลัง ช่างยนต์ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ เป็นต้น

การวิเคราะห์ความต้องการสำหรับการเรียนการสอนเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (Needs analysis in ESP)

การวิเคราะห์ความต้องการ (needs analysis) เป็นองค์ประกอบสำคัญทั้งสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทั่วไป (EGP) และเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) (Hutchinson and Waters, 1987) Robinson (1980) ได้นำเสนอแนวคิดเรื่อง การวิเคราะห์ความต้องการ (needs analysis) ไว้ว่า การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน นับเป็นความจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนทุกบริบทโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เนื่องจากผู้เรียน ESP ต้องปฏิบัติกิจกรรมทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับสาขาเฉพาะของตน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนผู้เรียนแบบหลักสูตรต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมเหล่านั้นและให้ความสำคัญกับการทำกิจกรรมทางภาษาที่สอดคล้องเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะไปใช้ได้ สถานการณ์จริง (Hunta, Vogt, Johnson and Tulkki, 2013) Hutchinson and Waters (1987) ย้ำว่า เป้าหมายหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้น คือ การตอบสนองความต้องการที่มีความเฉพาะเจาะจงของผู้เรียนทั้งด้านภาษาและทักษะต่างๆ และการจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้

Hyland (2006: 73) ให้นิยามการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนไว้ว่า “การวิเคราะห์ความต้องการคือการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์เป้าหมาย หรือจุดประสงค์ของการเรียนออกแบบเนื้อหาและรูปแบบการเรียนเพื่อนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน สามารถเป็นฐานข้อมูลที่สามารถบ่งชี้ได้ว่า ผู้เรียนมีพื้นฐานในเรื่องใด ผู้เรียนไม่มีความรู้ในเรื่องใด และผู้เรียนต้องการเรียนรู้ในเรื่องใด”

เมื่อพิจารณาการวิเคราะห์รายละเอียดของความต้องการ Hutchinson and Waters (1987:54) ได้แบ่งประเภทของความต้องการ (needs) เป็น 2 ประเภท ได้แก่ ความต้องการเป้าหมาย การเรียนรู้ (target needs) และ ความต้องการในการเรียนเพื่อให้ไปถึงเป้าหมาย (learning needs) ซึ่งสามารถจำแนกโดยสังเขปดังนี้

1. ความต้องการเป้าหมายการเรียนรู้(target needs) ครอบคลุมทักษะ เนื้อหาที่เป็นเป้าหมายการเรียนรู้ซึ่งอาจมาจาก

1.1 ความจำเป็น (necessities) คือทักษะการใช้ภาษาที่สถานประกอบการ ต้องการให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญเพื่อใช้ภาษาในสถานการณ์เฉพาะต่างๆ เช่น ผู้ปฏิบัติงานในสายงานธุรกิจ ต้องมีความสามารถ ทักษะการเขียนเช่น โต้ตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เขียนหนังสือสัญญา ทักษะการอ่าน เช่น การอ่านบทความทางธุรกิจ ทักษะการพูด เช่น การสนทนาทางโทรศัพท์ การนำเสนอ งาน การเจรจาต่อรองทางธุรกิจ และทักษะทางไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานธุรกิจ เป็นต้น

1.2 ความขาดแคลน (lacks) คือสิ่งที่ผู้เรียนยังไม่เรียนรู้หรือยังไม่ได้รับการพัฒนาเป็นช่องว่างที่ครูผู้สอนต้องเติมเต็มให้ ผู้เรียนเพื่อผลักดันไปยังเป้าหมายการเรียนรู้

1.3 ความต้องการ (wants) สะท้อนจากความต้องการของผู้เรียนเอง เช่น ผู้เรียนมีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดมากกว่าทักษะอื่นเพราะรู้สึกว่ามันสื่อสารได้ไม่คล่องแคล่วเท่าที่ควร

2. ความต้องการในการเรียนเพื่อให้ไปถึงเป้าหมาย (learning needs) คือความต้องการที่เกิดขึ้นในขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น การคำนึงถึงแรงจูงใจของผู้เรียน การใช้สื่อการสอนที่ทันสมัยและน่าสนใจ และบรรยากาศการเรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ (Hutchinson and Waters, 1987)

สื่อเสมือนจริงสำหรับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (Authentic materials in ESP)

การเรียนการสอนเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) เป็นการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญต่อเนื้อหาสาขาวิชาที่มีความเฉพาะเจาะจง หรือเป็นการเรียนการสอนที่สร้างองค์ความรู้ให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการสื่อสารในเนื้อหาวิชาเฉพาะของผู้เรียน การคำนึงถึงบริบทสำหรับการใช้ภาษานั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนการสอน ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมายและสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

จากแนวคิดของ McDonough (1984) สื่อเสมือนจริง (authentic materials) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีบทบาทสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะกล่าวคือ สื่อเสมือนจริงช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้มากยิ่งขึ้น สามารถแสดงตัวอย่างการใช้ภาษาในสถานการณ์และบริบทที่หลากหลายและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ การเลือกใช้สื่อการเรียนการสอนให้ถูกต้องและเหมาะสมนั้น ต้องคำนึงถึงหลากหลายปัจจัย ซึ่ง Barnard and Zemach (2003) ได้นำเสนอปัจจัยต่างๆที่ครูผู้สอนต้องคำนึงถึง กล่าวคือต้องพิจารณาความเหมาะสมกับระดับผู้เรียน เนื้อหาวิชาต้องสามารถเชื่อมโยงความรู้สู่บริบทที่เป็นจริงได้ การใช้สื่อการสอนที่สอดคล้องกับสาขาการเรียนของผู้เรียนและเอื้อต่อการเรียนรู้ จะช่วยสร้างแรงจูงใจและเกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนอย่างเต็มที่

กิจกรรมเสมือนจริง (Authentic tasks)

นอกจากการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนแล้ว การออกแบบชั้นเรียนหรือการใช้กิจกรรมอย่างหลากหลาย นั้นเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียน การสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจนั้นเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนโดยตรงที่จะทำให้กิจกรรมที่ใช้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากแนวคิดของ McDonough (1984) ครูผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เสมือนจริงหรือ กิจกรรมที่มีความคล้ายคลึงกับความเป็นจริง เพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างกิจกรรมทางภาษาที่เกิดในชั้นเรียนกับบริบทที่เป็นจริงเพื่อ เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมต่างๆอย่างมีความหมาย มีความสอดคล้องกับสาขาเฉพาะ และใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากที่สุด

Johns (1988) ให้ความคิดเห็นว่า การปฏิบัติกิจกรรมเสมือนจริง (authentic tasks) เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจัดการเรียนการสอนทางภาษาเพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับกิจกรรมทางภาษาในบริบทเฉพาะของตนเอง ซึ่งการสร้างกิจกรรมเสมือนจริง (authentic tasks) นั้นต้องสร้างขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์ของการเรียนและบริบทเป็นสำคัญ (Guariento and Morley, 2001) ตัวอย่างเช่น การออกแบบกิจกรรมให้กลุ่มผู้เรียนสาขาอังกฤษธุรกิจสามารถนำเสนอและอธิบายแผนภูมิตารางทางธุรกิจ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความรู้ทางภาษาและสามารถเชื่อมโยงกิจกรรมภายในชั้นเรียนกับสถานการณ์ที่ต้องปฏิบัติจริงในอนาคต (Tsou and Chen, 2013)

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญต่อการออกแบบกิจกรรมโดยการใช้กิจกรรมเสมือนจริง (authentic tasks) เพื่อเปิดโลกทัศน์ให้ผู้เรียนตระหนักถึงขอบเขต ภาระงานในสาขาวิชาเฉพาะของตนเองที่ต้องเผชิญในการศึกษาต่อหรือในสถานประกอบการในอนาคต

การวัดผลเสมือนจริง (Authentic assessment)

การวัดผล ประเมินผลผู้เรียน เป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญสำหรับการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นการประเมินความก้าวหน้าหรือความสำเร็จของผู้เรียนตามมาตรฐานหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ การวัดผลตามสภาพจริง (authentic assessment) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ตามแนวคิดของ McDonough (1984) ซึ่งเป็นการประเมินผู้เรียนโดยอาศัยสถานการณ์เป้าหมายในชีวิตจริง โดยการบูรณาการระหว่าง การทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาเฉพาะและความสามารถด้านภาษาอังกฤษ (Douglas, 2001) เช่น การเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษสำหรับมัคคุเทศก์ประเมินผู้เรียนโดยการแสดงบทบาทสมมติเป็นมัคคุเทศก์และนักท่องเที่ยว เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทบาทในสาขาวิชาเฉพาะของตนเอง และเป็นการบูรณาการเนื้อหาวิชาการท่องเที่ยวและองค์ความรู้วิชาภาษาอังกฤษ

บทบาทของครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP teachers' role)

การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การเลือกใช้สื่อและการออกแบบกิจกรรมเสมือนจริงสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้น ครูผู้สอนคือบุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่สุด นอกจากนี้ยังต้องมีบทบาทที่หลากหลายในเวลาเดียวกันอาจจำแนกบทบาทของครูผู้สอนได้ดังต่อไปนี้

ผู้สอน

การสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) เป็นการสอนภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาวิชาเฉพาะ ดังนั้น ความรู้ของครูไม่ได้จำกัดเฉพาะทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเท่านั้น หากแต่ต้องเรียนรู้เนื้อหาวิชาที่มีลักษณะเฉพาะเพื่อเป็นฐานความรู้ในการจัดการเรียนการสอน โดยทั่วไปครูผู้สอนภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะโดยตรง ในทางกลับกันผู้เรียนอาจจะเป็นผู้มีความรู้ด้านเนื้อหามากกว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงเป็นโอกาสให้ครูผู้สอนแลกเปลี่ยนเรียนรู้เนื้อหาต่างๆจากผู้เรียนที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเนื้อหา (Bojovic ,2006) นอกจากการศึกษาค้นคว้าจากผู้เรียน ยังมีวิธีการเรียนรู้อื่นๆ อาทิเช่น การศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาเฉพาะโดยตรง การปรึกษาครู/อาจารย์วิชาเฉพาะ หรือการเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่อต่างๆ เป็นต้น นับเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนต้องพัฒนาความรู้เนื้อหาเฉพาะทาง (subject-specific matter) ที่อยู่ในเอกสารการสอน

ผู้ออกแบบรายวิชาและจัดทำสื่อการสอน

การออกแบบรายวิชาและสื่อการสอนเป็นบทบาทหนึ่งที่สำคัญสำหรับครูผู้สอน เนื่องจากสื่อการสอนนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (Hyland, 2006) ซึ่งเน้นสื่อจริงที่ใช้ในสถานการณ์จริง ดังนั้นครูผู้สอนต้องเป็นผู้รู้และมีความสามารถในการจัดกิจกรรมและออกแบบหรือคัดเลือกสื่อการสอนให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียนและรายวิชานั้นๆ เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

นักวิจัย

การเป็นนักวิจัยเป็นอีกบทบาทที่สำคัญของครูผู้สอนทุกคน เนื่องจากการวิจัยคือการแก้ไขปัญหาและพัฒนาอย่างเป็นระบบ ดังนั้นจึงนำมาซึ่งความมีประสิทธิภาพของการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น การวิเคราะห์ความต้องการ การออกแบบชั้นเรียน และการออกแบบหรือสร้างสื่อการสอนที่มีคุณภาพ ครูผู้สอนสามารถศึกษาปัญหาหรือพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นโดยผ่านกระบวนการวิจัย (Bojovic , 2006)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) ได้ดำเนินมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ ESP จำนวนมากสำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ สามารถสรุปงานวิจัยที่ผ่านมาเป็นสังเขป ดังนี้

งานวิจัยในประเทศ

ยุพารณณ์ พิริยศิลป์ (2557) ศึกษาความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น จากกลุ่มตัวอย่าง 300 คน โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษามีดังนี้ ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษขององค์กรท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลางและเนื้อหาที่มีความจำเป็น ได้แก่ การ

สนทนาทักทายในชีวิตประจำวัน การกล่าวต้อนรับ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

ทัตริยา เรือนคำ และ ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน (2559) ศึกษาปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา จำนวน 160 คน อาจารย์จำนวน 5 คน จากวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มีผลการศึกษาคือ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา และการขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เหมาะสม

Klaichim (2009) สำรวจปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็นกับนักศึกษาสถาบันพลศึกษา มีผลการวิจัยที่เป็นประเด็นสำคัญดังนี้ 1) ด้านสื่อการสอน สถาบันพลศึกษามีความขาดแคลนด้านสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็น อีกทั้งยังขาดแคลนห้องปฏิบัติการทางภาษา นอกจากนี้ผู้เรียนยังระบุว่า อาจารย์ผู้สอน ขาดการประยุกต์ใช้สื่อการสอนต่างๆในชั้นเรียน ดังนั้น ทั้งผู้เรียนและผู้สอน จึงมีความต้องการห้องปฏิบัติการทางภาษา และ โสตทัศนูปกรณ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอน 2) ด้านกระบวนการสอนและอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนขาดความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาเฉพาะและขาดความรู้เรื่องการจัดการกระบวนการเรียนรู้อาจารย์ผู้สอนเฉพาะที่มีประสิทธิภาพ จึงมีความต้องการให้จัดอบรมให้ความรู้การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาเฉพาะอย่างเร่งด่วน นอกจากนี้ทักษะการฟังเป็นทักษะที่อาจารย์ผู้สอนมีความต้องการพัฒนามากที่สุด 3) ด้านนโยบาย ปัญหาที่สำคัญด้านนโยบาย คือ การให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าการแข่งขันและการบริการสังคม ทำให้ผู้เรียนมีชั่วโมงการเรียนภาษาอังกฤษน้อย 4) กิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความใกล้เคียงกับชีวิตจริง อีกทั้งยังสร้างแรงบันดาลใจและลดความกดดันของผู้เรียน

งานวิจัยต่างประเทศ

Tsao, Wei and Fang (2008) สำรวจความคิดเห็นและทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะของครูจำนวน 23 คน และนักศึกษาจำนวน 354 คน ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ประเทศไต้หวัน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสำรวจความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการศึกษปรากฏว่า 1) นักศึกษาชอบการเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทั่วไป (EGP) 2) ผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะควรมีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอต่อการเข้าเรียนหลักสูตรดังกล่าว 3) ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นมีจุดประสงค์ในการเรียน สื่อการเรียนการสอน วิธีสอน ที่ต่างจากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทั่วไป ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการฝึกภาษาอังกฤษในขณะเดียวกันจำเป็นต้องมีการบูรณาการเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาด้วย 4) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นต้องมีทั้งความเชี่ยวชาญด้านภาษาและเนื้อหาวิชาเฉพาะ 5) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ได้แก่ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม ขาดโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการและในชีวิตประจำวัน

Cao (2014) ได้สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์นักศึกษา ณ มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการศึกษาปรากฏว่า นักศึกษามีความเห็นว่าคุณครูสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นต้องมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่า การพัฒนาครูระยะยาวนั้น ครูผู้สอนวิชาเฉพาะควรมีการศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพของตนเองให้ดีขึ้น ส่วนการพัฒนาครูในระยะสั้นอาจทำได้โดยการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนเนื้อหาวิชาเฉพาะ

Cenaj (2015) ได้ศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะของครูผู้สอนของวิทยาลัยการกีฬา ในประเทศ

อัลบาเนีย ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยการใช้แบบสอบถามออนไลน์ มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้ 1) ครูผู้สอนต้องตระหนักถึงความต้องการของผู้เรียนและมีความจำเป็นต้องเลือกใช้สื่อการสอน การจัดการชั้นเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สื่อการสอนต้องเป็นสื่อที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาเฉพาะและความสามารถของผู้เรียนเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้มีความคุ้นเคยกับเนื้อหาด้านวิชาการและภาระงานในอนาคต 2) ครูผู้สอนให้ความคิดเห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนเป็นผลจากการขาดการเตรียมความพร้อมหรือการอบรมครูผู้สอน ดังนั้นจึงมีการเสนอแนะให้มีการอบรมและพัฒนาครูผู้สอนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่างเหมาะสม

Tabatabaei and Mokhtari (2014) ศึกษาความต้องการและปัญหาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และวิศวกรรมโยธาในมหาวิทยาลัยอิหร่านจำนวน 102 คน โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เรียน ผลปรากฏว่า ผู้เรียนต้องการอาจารย์ผู้สอนที่มีกลยุทธ์และมีความเชี่ยวชาญในการสอนเนื้อหาวิชาเฉพาะที่สามารถออกแบบและพัฒนาแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพและสอนไวยากรณ์ได้เป็นอย่างดี ส่วนปัญหาที่สำคัญสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะคือการขาดแคลนสื่อการเรียนการสอนและสื่อทัศนูปกรณ์ที่เหมาะสม

สรุป

จากการศึกษางานวิจัยทั้งภายในและต่างประเทศนั้นพบว่า การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะ ด้านภาษาอังกฤษ ด้านเทคนิควิธีการสอนและด้านการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาเป็นประเด็นปัญหาที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ของสถานศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ จึงมีความต้องการให้มีการพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนอย่างเร่งด่วน อีกทั้งยังมีความต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนเนื้อหาวิชาเฉพาะ จากการศึกษางานวิจัยภายในประเทศยังพบว่า พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีนั้นเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ แต่อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนการสอนกลับพบว่า การเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญน้อยกว่าการทำกิจกรรมอื่นๆของสถานศึกษาทำให้ผู้เรียนมีชั่วโมงเรียน

ภาษาอังกฤษน้อยลง สำหรับเนื้อหาวิชาที่ผู้เรียนมีความต้องการคือเนื้อหาที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น ขณะที่การผลการศึกษางานวิจัยต่างประเทศพบว่า ผู้เรียนยังคงขาดโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เป็นจริง

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะเป็นการจัดการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาขนาดใหญ่ระดับมหาวิทยาลัยแต่ยังคงพบว่าประสบปัญหาและความต้องการด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น คุณสมบัติครูผู้สอน สื่อการเรียนการสอน การใช้ภาษาในบริบทที่เป็นจริง เป็นต้น สำหรับสถานอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งถูกกำหนดโดยนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการให้จัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP นั้น นับเป็นสิ่งใหม่ที่ทำหายในการดำเนินการ งานวิจัยสภาพปัจจุบัน ตลอดจนปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาต่อไป

4. ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคใต้ของประเทศไทย โดยมีรายละเอียดการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งมีทั้งสิ้น จำนวน 12 แห่ง

4.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประกอบด้วย ผู้บริหารคือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 12 คน จากสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้ง 12 แห่งในภาคใต้ ครูผู้สอนทั้งหมดจำนวน 40 คนและกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวน 186 คน จากจำนวนประชากรนักศึกษาทั้งหมด 360 คน ใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเทียบตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970) จากนั้นใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)

4.3 กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิดการวิจัยโดยอ้างอิงตามหลักทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ซึ่งมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ การวิเคราะห์ความต้องการ สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลผู้เรียน และบทบาทครูผู้สอน (McDonough, 1984)

4.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวิเคราะห์เอกสารประกอบหลักสูตร แบบบันทึกสังเกตการสอน แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.แบบวิเคราะห์เอกสารประกอบหลักสูตร เป็นการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ได้แก่หลักสูตร ตำราหรือเอกสารประกอบการเรียน คุณวุฒิครูผู้สอน เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียน การวัดประเมินผล และการส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะครูและนักศึกษา

2.แบบบันทึกการสังเกตการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะและผ่านการตรวจประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และปรับแก้ตามคำแนะนำจำแนกออกเป็น 8 ประเด็นดังต่อไปนี้ 1) สภาพทั่วไปของชั้นเรียน 2) สื่อ/โสตทัศนูปกรณ์ 3) กิจกรรมการเรียนการสอน 4) การประเมินความเข้าใจบทเรียน 5) บทบาทของครูผู้สอน 6) บทบาทของนักศึกษา 7) ปัญหา อุปสรรคภายในชั้นเรียน 8) ข้อสังเกตอื่นๆ (ภาคผนวก 1.1 แบบสังเกตชั้นเรียน)

3.แบบสอบถามชุดที่ 1 สํารวจความคิดเห็นครูผู้สอนและชุดที่ 2 สํารวจความคิดเห็นนักศึกษา สร้างขึ้นโดยใช้องค์ความรู้ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยมีคำถามครอบคลุมประเด็นปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะ ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ชนิดคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิด (closed-ended) และปลายเปิด(open-ended) คำถามชนิดปลายปิดจะระบุให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นตามแบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 5 ระดับ คือ 5 = มากที่สุด 4= มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด ซึ่งเกณฑ์การแปลความตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ (Five Point Likert Scale) มีความหมาย ดังต่อไปนี้

$\bar{X} = 4.51 - 5.00$ หมายความว่า ปัญหา อยู่ในระดับมากที่สุด

$\bar{X} = 3.51 - 4.50$ หมายความว่า ปัญหา อยู่ในระดับมาก

$\bar{X} = 2.51 - 3.50$ หมายความว่า ปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง

$\bar{X} = 1.51 - 2.50$ หมายความว่า ปัญหา อยู่ในระดับน้อย

$\bar{X} = 1.00 - 1.50$ หมายความว่า ปัญหา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้รับการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Content validity) ทางด้านภาษา เนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนมีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.808 และแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาอยู่ที่ระดับ 0.958 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับ (ภาคผนวก 1.2 แบบสอบถามครูและภาคผนวก 1.3 แบบสอบถามนักศึกษา)

4.แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักศึกษาคอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับ ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย ซึ่งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (ภาคผนวก 1.4 แบบ

สัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้บริหาร ภาคผนวก 1.5 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับครูผู้สอน และภาคผนวก 1.6 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับนักศึกษา)

4.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือการให้ข้อมูลวิจัยจากคณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยสงขลานครินทร์ ไปยังสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคใต้ ทั้ง 12 แห่ง

2. ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยการติดต่อไปยังเจ้าหน้าที่/ผู้รับผิดชอบ/หัวหน้างานหลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาทั้ง 12 แห่ง เพื่อขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้

3. ผู้วิจัยส่งหนังสือขออนุญาตเข้าสังเกตการสอนไปยังฝ่ายวิชาการของวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์จากครูผู้สอน จากสถานศึกษาจำนวน 3 แห่ง ตามความสมัครใจของสถานศึกษา ตามรายวิชาที่เปิดการเรียนการสอนในภาคเรียนนั้นๆโดยขออนุญาตเข้าสังเกตการสอน สถานศึกษาละ 3 ครั้งโดยเข้าสังเกตกลุ่มเดิม ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง

4. ผู้วิจัยติดต่อเจ้าหน้าที่หรือหัวหน้างานหลักสูตร MEP ของสถานศึกษาทั้ง 12 แห่งเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนและนักศึกษาตามจำนวนเป้าหมาย และได้รับแบบสอบถามคืนมาดังนี้ แบบสอบถามครูผู้สอนจำนวน 32 ชุด (80%) ในจำนวนนี้มีข้อมูลส่วนคำถามปลายเปิดจำนวน 9 ชุด และแบบสอบถามนักศึกษา จำนวน 132 ชุด (71%) ในจำนวนนี้มีข้อมูลส่วนคำถามปลายเปิดจำนวน 28 ชุด

5. ผู้วิจัยติดต่อเจ้าหน้าที่งานฝ่ายวิชาการเพื่อขออนัดสัมภาษณ์ผู้บริหาร 12 คน ครู 12 คน และนักศึกษา 12 คน กำหนด ตามวันและเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลสะดวก โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวหรือผ่านโทรศัพท์ขึ้นอยู่กับความสมัครใจของผู้ให้ข้อมูล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวน 4 คน ครูผู้สอนจำนวน 5 คน และนักศึกษาจำนวน 7 คน

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร แบบบันทึกการสอน แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากเอกสารและแบบบันทึกการสอนโดยการสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตามกรอบแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้านระดับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนโดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพความต้องการและข้อเสนอแนะ จากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาและจากการสัมภาษณ์รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนและนักศึกษาโดยใช้วิธีสรุปประเด็นและนำผลที่ได้มาเสริมข้อมูลเชิงปริมาณ

5. ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เอกสาร การสังเกตการสอนและการสัมภาษณ์ สามารถสรุปสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคใต้ของประเทศไทยได้ดังนี้

5.1 สภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในปัจจุบัน

หลักสูตร

หลักสูตร MEP ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้ง 12 แห่ง สร้างขึ้นโดยการปรับใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระบบปกติ หลักสูตรอาชีวศึกษานั้นผู้เรียนต้องเรียน 4 หมวดรายวิชา ได้แก่ หมวดวิชาทักษะชีวิต หมวดวิชาทักษะวิชาชีพ หมวดวิชาเลือกเสรี และกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งหมวดวิชาทักษะวิชาชีพเป็นหมวดวิชาที่มีจำนวนหน่วยกิตมากที่สุดสำหรับการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP นั้นในแต่ละภาคเรียนแต่ละสถานศึกษาต้องเลือก 4 รายวิชาชีพเพื่อจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษโดยแต่ละรายวิชาที่จัดสอนนั้นยึดคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระบบปกติ สำหรับจำนวนเวลาเรียนนั้นจะจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้นๆ อย่างไรก็ตามแต่ละสถานศึกษาสามารถเลือกรายวิชาที่มีความประสงค์จะจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ตามความพร้อมของสถานศึกษา โดยการเลือกรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษนั้นเป็นไปตามมติร่วมของคณาจารย์ในแผนกวิชา

การคัดเลือกผู้เรียน

การคัดเลือกผู้เรียนเข้าสู่หลักสูตร MEP มีแนวทางปฏิบัติที่หลากหลาย ได้แก่ 1) สถานศึกษาจำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 66.6) เปิดรับสมัครและสอบคัดเลือกเข้าหลักสูตร MEP โดยตรง 2) สถานศึกษาจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 25) เปิดรับสมัครและสอบคัดเลือกเข้าหลักสูตรปกติแต่นำคะแนนที่ได้มาใช้ในการคัดเลือกเข้าเรียนหลักสูตร MEP ด้วยโดยการคัดเลือกผู้มีคะแนนสูงในลำดับต้นๆ 3) สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) เปิดรับสมัครและคัดเลือกผู้เรียนเข้าสู่หลักสูตรปกติแต่มีข้อเสนอให้เข้าเรียนหลักสูตร MEP เนื่องจากไม่มีนักศึกษาสมัครเข้าเรียนหลักสูตรดังกล่าว แต่สถาบันมีความจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนี้ เพื่อตอบสนองนโยบายทางการศึกษาและมีเจตนาที่ดีต่อผู้เรียนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพมากขึ้น ดังนั้นกลุ่มผู้เรียนบางส่วนจึงอาจจะไม่มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษในระดับที่เพียงพอต่อการศึกษาในหลักสูตร MEP นอกจากนี้มีสถานศึกษาเพียง 4 แห่งหรือคิดเป็นร้อยละ 48 ที่จัดการเรียนการสอนปรับพื้นฐานความรู้แก่ผู้เรียนก่อนการเข้าเรียน อย่างไรก็ตามมีสถานศึกษา 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) ที่ถึงแม้ไม่มีการจัดการเรียนการสอนปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเข้าเรียนแต่มีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมในระหว่างภาคเรียน

การจัดการเรียนการสอน

ในการจัดการเรียนการสอนพบประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับสื่อการเรียนการสอน การจัดการชั้นเรียนและการประเมินผลการเรียน ดังนี้

สื่อการเรียนการสอน

ตำราเรียนที่ใช้ในหลักสูตร MEP สถานศึกษาทั้ง 12 แห่ง ยังมีตำราเรียนสำเร็จรูป (commercial coursebooks) ไม่ครบทุกรายวิชา และครูให้สัมภาษณ์ว่าบางรายวิชาเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เช่น วิชาการปรับปรุงพันธุ์พืช ประกอบด้วยเนื้อหาเฉพาะที่ค่อนข้างยาก จึงไม่สามารถใช้ในการเรียนการสอนได้ ครูผู้สอนมีความจำเป็นต้องจัดทำเอกสารประกอบการสอนให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ทั้งนี้ยังพบว่า สถานศึกษา 2 แห่งใช้ตำราเรียนที่ประกอบด้วยเนื้อหาภาษาไทยและจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย และจากการศึกษาพบว่า มีสถานศึกษา 1 แห่ง ที่จัดซื้อตำราและจัดสรรห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อใช้สืบค้นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนใช้ในการสร้างเอกสารประกอบการสอน จากการสังเกตการณ์ชั้นเรียน 3 รายวิชา จากสถานศึกษา 3 แห่ง พบว่า ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อนำงานโรงแรมครูผู้สอนใช้ตำราสำเร็จรูปภาษาอังกฤษ วิชาอาหารอาเซียนใช้เอกสารประกอบการสอนเป็นภาษาไทยแต่เนื่องจากเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือระหว่างครูผู้สอนชาวไทยและชาวต่างประเทศ ครูผู้สอนชาวต่างประเทศจึงต้องสร้างเอกสารภาษาอังกฤษขึ้นเอง และวิชาการประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์และติดตั้งซอฟต์แวร์ไม่มีตำราสำเร็จรูปครูผู้สอนใช้เอกสารประกอบการสอนที่สร้างขึ้นเองตามคำอธิบายรายวิชา จากการสังเกตชั้นเรียนทั้งหมด 9 ครั้ง มีการใช้สื่อที่เป็นของจริง (authentic materials) เช่น อุปกรณ์เครื่องครัว ชิ้นส่วนประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์ และแบบฟอร์มจองห้องพัก จำนวน 4 ครั้ง (ร้อยละ 44.4)

การจัดการชั้นเรียน

ครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติตามเนื้อหารายวิชาต่างๆ โดยมีกิจกรรมทางภาษาให้ผู้เรียนฝึกสนทนาโต้ตอบ สาธิตการทำอาหาร ประกอบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และแสดงบทบาทสมมติ รวมทั้งหมด 4 ครั้ง (ร้อยละ 44.4) นอกจากนี้ยังพบว่าการเรียนการสอนทั้ง 3 รายวิชานั้นเป็นการสอนทฤษฎีควบคู่การปฏิบัติ เช่น เรียนขั้นตอนการทำอาหาร จากนั้นผู้เรียนต้องสาธิตการทำอาหารพร้อมทั้งบรรยายขั้นตอนการทำอาหารเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและเข้าใจบริบทของเนื้อหา

การประเมินผลการเรียน

การประเมินผลผู้เรียนของสถานศึกษาทั้ง 12 แห่ง มีการกำหนดแนวปฏิบัติเหมือนกันในด้านการวัดผลสัมฤทธิ์รายวิชาโดยใช้ข้อสอบแบบปรนัยและแบบอัตนัย ตลอดจนการมอบหมายงานปฏิบัติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา เช่น การสาธิต การแสดงบทบาทสมมติ แนวทางที่กำหนดดังกล่าวสอดคล้องกับผลจากการสังเกตการณ์ชั้นเรียนซึ่งครูผู้สอนมีวิธีการประเมินความเข้าใจบทเรียนโดยการให้ทำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน จำนวน 1 ครั้ง ตอบคำถามระหว่างบทเรียนจำนวน 9 ครั้ง การประเมินจากการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม จำนวน 9 ครั้ง การสาธิตการทำอาหาร จำนวน 1 ครั้ง สาธิตประกอบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์จำนวน 1 ครั้ง และแสดงบทบาทสมมติจำนวน 1

ครั้ง ซึ่งการประเมินผู้เรียนโดยใช้การแสดงผลสัมฤทธิ์และการสาธิตนั้นถือเป็นการวัดผลเสมือนจริง

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่าวิธีการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษเมื่อนักศึกษาจบหลักสูตร MEP มีความแตกต่างระหว่างสถาบัน ดังนี้

สถานศึกษาจำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 58.3) ใช้ข้อสอบโทอิก (TOEIC TEST) แต่ไม่มีการกำหนดช่วงคะแนนผ่าน/ไม่ผ่าน ขณะเดียวกันสถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) ใช้ข้อสอบโทอิก (TOEIC TEST) และมีการกำหนดเกณฑ์คะแนนเพื่อออกใบประกาศนียบัตร สถานศึกษาจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 16.6) ทดสอบด้วยข้อสอบที่ครูผู้สอนชาวต่างประเทศสร้างขึ้น สถานศึกษา จำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) ใช้ข้อสอบออนไลน์จากสถาบันภาษาต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตามสถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) ไม่มีการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนมีเพียงการประเมินความพึงพอใจต่อหลักสูตร MEP ที่สถานศึกษาจัดขึ้น

ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการจัดทดสอบประเมินระดับความสามารถเมื่อจบหลักสูตรอาจจะยังขาดความเป็นเอกภาพทั้งในแง่วัตถุประสงค์ รูปแบบ ตลอดจนแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

ครูผู้สอน

จากการศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตร มีการกำหนดคุณสมบัติครูผู้สอนคือ ครูชาวไทยที่สอนวิชาชีพเป็นภาษาอังกฤษต้องผ่านการประเมินจากสถานศึกษาว่าเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านวิชาชีพและด้านภาษาอังกฤษ ครูชาวต่างประเทศต้องเป็นผู้มีวุฒิการศึกษาตรงกับสาขาวิชาชีพที่สอน โดยตรงและต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรของการจัดการอาชีวศึกษาของประเทศไทย รวมทั้งภาษาและวัฒนธรรมไทย อย่างน้อย 15 ชั่วโมง ตามนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ครูผู้สอนหลักสูตร MEP รวมทั้งสิ้น 69 คน เป็นครูชาวไทย 37 คน และครูชาวต่างประเทศ 32 คน ซึ่งมีสถานศึกษาจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 25) ที่สอนโดยครูชาวต่างชาติทั้งหมด และสถานศึกษาจำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 75) สอนโดยทั้งครูชาวไทยและครูชาวต่างประเทศซึ่งเป็นการแบ่งคาบเรียนในการสอนอย่างชัดเจน

ครูชาวต่างชาติจำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.7 ของครูชาวต่างชาติทั้งหมด เป็นครูผู้สอนวิชาที่ตรงตามวุฒิการศึกษา เช่น วุฒิการศึกษาวิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์สอนรายวิชาการประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์ และครูผู้สอนชาวไทยจำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.1 ของครูชาวไทยทั้งหมด สอนสาขาวิชาที่ตรงตามวุฒิการศึกษาของตนเอง เช่น วุฒิการศึกษาอาหารและโภชนาการสอนรายวิชาอาหารอาเซียน และครูชาวไทย จำนวน 29 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 78.37 เป็นครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาด้านภาษาอังกฤษแต่สอนรายวิชาที่มีเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาต่างๆ เช่น การปรับปรุงพันธุ์พืช ภาษาอังกฤษเทคนิคสำหรับช่าง เป็นต้น

จากการสังเกตการณ์ชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนมีบทบาทหลักคือ ออกแบบรายวิชา เลือกรหัสหรือสร้างสื่อการสอน ออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน และถ่ายทอดความรู้แก่นักศึกษา

การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะครูและนักศึกษา

สถานศึกษาจำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ100) มีนโยบายส่งครูเข้าทดสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและส่งเสริมพัฒนาเพื่อ การต่อยอดความสามารถของครูให้ได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง และสถานศึกษาจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ16.6) มีการจัดอบรมการทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษแก่ครูผู้สอน และเพื่อสนับสนุนครูผู้สอนวิชาชีพที่ต้องจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ8.3) มีนโยบายสนับสนุนครูผู้สอนเรียนภาษาอังกฤษแบบเข้มในสถาบันสอนภาษาและทดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาก่อนการปฏิบัติการสอนจริงในชั้นเรียน นอกจากนี้สถานศึกษาจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ50) มีนโยบายให้จัดการสอนแบบร่วมมือระหว่างครูชาวไทยและชาวต่างประเทศ

การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะนักศึกษา

สถานศึกษาทุกแห่ง (ร้อยละ100) จัดโครงการค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา และสถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ8.3) จัดโครงการยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ 30 ชั่วโมง นอกจากนี้เพื่อให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เป็นจริง สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ8.3) จัดโครงการอาชีวอาสาสมัครที่เกี่ยวคือ กิจกรรมนำเที่ยวแก่ชาวต่างชาติที่เข้ามาเยือนประเทศไทย ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวหรือกลุ่มตัวแทนวิทยาลัยต่างประเทศที่ลงนามความร่วมมือกับวิทยาลัย สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ8.3) ส่งเสริมนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษในต่างประเทศเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน และสถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ8.3) จัดโครงการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการต่างประเทศที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาเฉพาะที่เรียน สำหรับการส่งเสริมด้านความพร้อมของโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ นั้น สถานศึกษาจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ33.3) มีโครงการจัดทำห้องเรียน MEP ที่ประกอบด้วยโสตทัศนูปกรณ์ต่างๆ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ โปรเจกเตอร์ และเครื่องขยายเสียง

นอกเหนือจากศึกษาเอกสารและสังเกตการสอนเพื่อแสดงสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว การวิจัยครั้งนี้ได้สำรวจปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบสอบถามที่มีคำถามปลายปิด คำถามปลายเปิด ตลอดจนสัมภาษณ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังต่อไปนี้

5.2 ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP

ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ดังจากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นโดยภาพรวมว่า ครูผู้สอนและนักศึกษาระบุปัญหาในระดับปานกลาง (ครูผู้สอน $\bar{x} = 3.41$, $SD = .56$), (นักศึกษา $\bar{x} = 3.43$, $SD = .64$) โดยครูผู้สอนระบุปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหาในระดับสูงสุด ($\bar{x} = 3.73$, $SD = .69$) ในขณะที่นักศึกษาระบุปัญหาด้านการบริหารจัดการในระดับสูงสุด ($\bar{x} = 3.87$, $SD = .80$) อย่างไรก็ตามครูและนักศึกษาระบุปัญหาด้านความรู้ เทคนิค วิธีการสอน และการประเมินผลของครูผู้สอนในระดับต่ำสุด คือเป็นปัญหาในระดับปานกลางเท่านั้น (ครู $\bar{x} = 2.98$, $SD = .51$, นักศึกษา $\bar{x} = 3.26$, $SD = .89$)

ตารางที่ 1 ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP)

ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา					
	ครูผู้สอน		ความหมาย	นักศึกษา		ความหมาย
	\bar{x}	SD		\bar{x}	SD	
1. ปัญหาด้านหลักสูตร	3.60	.70	มาก	3.67	.83	มาก
2. ปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา	3.73	.69	มาก	3.52	.82	มาก
3. ปัญหาด้านสื่อและโสตทัศนูปกรณ์	3.59	.80	มาก	3.43	.77	ปานกลาง
4. ปัญหาด้านผู้เรียน	3.65	.73	มาก	3.30	.80	ปานกลาง
5. ปัญหาด้านความรู้ เทคนิคการสอน และ การประเมินผลผู้เรียนของครูผู้สอน	2.98	.51	ปานกลาง	3.26	.89	ปานกลาง
6. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ	3.46	.67	ปานกลาง	3.87	.86	มาก
ภาพรวม	3.41	.56	ปานกลาง	3.43	.64	ปานกลาง

เมื่อพิจารณารายด้านโดยประมวลข้อมูลจากคำถามปลายปิด (ผลเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก 1.7) คำถามปลายเปิด และจากการสัมภาษณ์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.2.1 ปัญหาด้านหลักสูตร

ครูผู้สอนและนักศึกษาระบุปัญหาด้านหลักสูตรโดยภาพรวมในระดับมาก (ครูผู้สอน $\bar{x} = 3.60$, $SD = .70$), (นักศึกษา $\bar{x} = 3.67$, $SD = .83$) ประเด็นปัญหาที่สำคัญ 3 ลำดับแรกจากความ คิดเห็นของครูผู้สอนและนักศึกษา ได้แก่ ความสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาผู้เรียน ประโยชน์ต่อ การศึกษาต่อ และการตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู และ นักศึกษาทุกคน (ร้อยละ 100) พบว่า หลักสูตร MEP ไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนก่อน การเปิดหลักสูตร แต่เป็นเพียงการเปิดการเรียนการสอนตามนโยบายของรัฐบาลและความต้องการ ของสถานศึกษาเท่านั้น และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่า นักศึกษาจำนวน 4 คน (ร้อยละ 57.1) เห็นว่า ถึงแม้ว่าความรู้ที่ได้จากหลักสูตร MEP จะไม่เอื้อต่อการศึกษาต่อ แต่หลักสูตร MEP มีประโยชน์ ต่อผู้เรียนอย่างมาก เนื่องจากผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าหลักสูตรปกติ จึงทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ โดยนักศึกษาคณะหนึ่งกล่าวว่า “หลักสูตร MEP มีประโยชน์มาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงภาษาอังกฤษได้เร็วกว่าหลักสูตรปกติ” นอกจากนี้ข้อมูลจากคำถาม ปลายปิดของแบบสอบถามของครูผู้สอนและผลการสัมภาษณ์ของผู้บริหารส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) มี ความสอดคล้องกันในประเด็นที่สะท้อนว่า หลักสูตรยังขาดความสอดคล้องกับความต้องการของ ตลาดแรงงานของสถานประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียน เนื่องจากตลาดแรงงานของสถาน

ประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียนนั้น ต้องการผู้เรียนที่มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านวิชาชีพและด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

5.2.2 ปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา

ครูผู้สอนและนักศึกษาเห็นพ้องกันว่าปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ครูผู้สอน $\bar{X} = 3.73$, $SD = .69$), (นักศึกษา $\bar{X} = 3.52$, $SD = .82$) ประเด็นปัญหาที่สำคัญเกี่ยวข้องกับ การขาดแคลนบทเรียนซึ่งเป็นบทสนทนาจากเจ้าของภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหากับความสามารถของผู้เรียน ความน่าสนใจของบทเรียน การใช้บทความ (Texts) ที่ใช้ในชีวิตจริงประกอบการเรียนการสอน โดยผลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามนักศึกษาจำนวน 15 คน (ร้อยละ 53.5) พบว่า เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป นักศึกษาจำนวน 17 คน (ร้อยละ 60.7) กล่าวว่า บทเรียนไม่มีความน่าสนใจ และนักศึกษาจำนวน 16 คน (ร้อยละ 57.1) ระบุว่า ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการสอน จากผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 40) พบว่า ครูผู้สอนไม่ใช้เนื้อหาจากคู่มือการใช้งานอุปกรณ์ หรือแบบฟอร์มต่างๆที่เป็นของจริงในการจัดการเรียนการสอน จากผลการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักศึกษาทุกคน ระบุว่า หลักสูตร MEP มีตำราเรียนไม่ครบทุกวิชา ขาดบทเรียนที่มีเสียงสนทนาของเจ้าของภาษาครูผู้สอนต้องจัดทำเอกสารประกอบการสอนขึ้นเอง จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนจำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 60) ให้ความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนขาดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะ ครูคนหนึ่งกล่าวว่า “เนื้อหาวิชาเฉพาะบางเรื่องเป็นเรื่องยากสำหรับครูผู้สอน เพราะครูเป็นครูภาษาอังกฤษจึงต้องใช้เวลามากขึ้นในการเตรียมการสอน บางครั้งเนื้อหาเฉพาะบางเรื่องครูต้องถามจากนักศึกษา หรือครูประจำสาขานั้นๆ”

5.2.3 ปัญหาด้านสื่อและสื่อดิจิทัล

ครูผู้สอนและนักศึกษาเห็นพ้องกันว่าปัญหาด้านสื่อและสื่อดิจิทัลโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ครูผู้สอน $\bar{x} = 3.59$, $SD = .80$), (นักศึกษา $\bar{x} = 3.43$, $SD = .77$) จากข้อมูลคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของครูและนักศึกษาแสดงให้เห็นว่า สื่อดิจิทัล เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจคเตอร์ หรือห้องปฏิบัติการทางภาษาไม่เพียงพอและขาดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของนักศึกษา จำนวน 12 คน (ร้อยละ 42.8) ครูผู้สอน จำนวน 6 คน (ร้อยละ 66.6) และการสัมภาษณ์ของนักศึกษาจำนวน 4 คน (ร้อยละ 51.1%) โดยนักศึกษาคคนหนึ่งกล่าวว่า “อุปกรณ์สื่อดิจิทัลมีไม่เพียงพอ บางห้องมีอุปกรณ์แต่ใช้งานไม่ได้” จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 40) ไม่เคยใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรือโปรเจคเตอร์ในการสอนเนื่องจากไม่มีอุปกรณ์และขาดความรู้ในการใช้งาน ขณะที่ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า ผู้บริหารจำนวน 3 คน (ร้อยละ 75) กล่าวว่าอุปกรณ์ช่วยสอนสำหรับหลักสูตร MEP มีความพร้อมต่อการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารท่านหนึ่งกล่าวว่า “อุปกรณ์สื่อดิจิทัลมีความพร้อมสำหรับหลักสูตร MEP มีการใช้โทรทัศน์อัจฉริยะ (Smart TV) ในการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แต่มีปัญหาด้านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่เสถียรจึงเป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนของ

ครูในบางครั้ง” นอกจากนี้ยังมีปัญหาการใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริงที่มีอยู่ในวิทยาลัย เช่น เครื่องมือช่าง หรืออุปกรณ์สำนักงานต่างๆ ซึ่งจากการสัมภาษณ์นักศึกษาจำนวน 4 คน (57.14%) มีความเห็นว่า ครูใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริงน้อยเกินไป ส่งผลให้การเรียนการสอนไม่น่าสนใจ

5.2.4 ปัญหาด้านผู้เรียน

ครูผู้สอนระบุปัญหาด้านผู้เรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$, $SD = .73$) ขณะที่นักศึกษาระบุว่าเป็นปัญหาในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$, $SD = .80$) ซึ่งปัญหา 3 ลำดับแรกจากความคิดเห็นของนักศึกษา คือการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ความตั้งใจเรียน และความรู้อันเฉพาะ จากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของนักศึกษาจำนวน 7 คน (ร้อยละ 25) ระบุว่า ผู้เรียนขาดความตั้งใจเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและผู้เรียนทุกคน (ร้อยละ 100) ให้สัมภาษณ์ว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดและมีปัญหามากที่สุด จากข้อมูลคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของครูแสดงให้เห็นว่าปัญหาของผู้เรียน 3 ลำดับแรกคือ ด้านทักษะการพูด ด้านการทักษะเขียน และความตั้งใจเรียนของผู้เรียน จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารทุกคนซึ่งสอดคล้องกับครูผู้สอนทุกคน ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย โดยผู้บริหารคนหนึ่งกล่าวว่า “ผู้เรียนมีพื้นฐานน้อย ไม่ชอบและไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ”

5.2.5 ปัญหาด้านความรู้ เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียนของครูผู้สอน

ครูผู้สอนและนักศึกษาระบุว่า ปัญหาด้านความรู้ เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียนของครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.98$, $SD = .51$), ($\bar{x} = 3.26$, $SD = .89$) จากข้อมูลคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของครูผู้สอนแสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือการออกแบบหรือสร้างบทเรียนจากเนื้อหาที่ใช้จริงในสาขาวิชา (authentic texts) ความสามารถในการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในเนื้อหาเฉพาะสาขา และการกระตุ้นความสนใจผู้เรียนจากสื่อประกอบการสอน จากการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนจำนวน 5 คน (ร้อยละ 100) เห็นว่า การสร้างเอกสารประกอบการเรียนให้สอดคล้องกับสาขาวิชาเฉพาะนั้นเป็นเรื่องยาก ต้องใช้เวลาและความช่วยเหลือจากครูผู้สอนสาขาวิชาเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของนักศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนประสบปัญหาสูงสุดด้านความสามารถในการสอนเนื้อหาเฉพาะสาขา นอกจากนี้ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามนักศึกษาส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 46.4) พบว่า ครูผู้สอนไม่มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจหรือใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น นักศึกษาคนหนึ่งกล่าวว่า “ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการสอนที่ไม่น่าสนใจจึงควรใช้สื่อการสอนเพราะสื่อการสอนอาจจะช่วยให้บทเรียนน่าสนใจขึ้น” และนักศึกษาอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “ครูไม่ควรสอนเนื้อหาเป็นภาษาไทยแล้วมาสอนซ้ำเป็นภาษาอังกฤษ เพราะทำให้ไม่เข้าใจ รู้สึกว่าน่าเบื่อและไม่อยากเรียน” สำหรับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับด้านการประเมินผลพบว่ามีอยู่ในระดับปานกลาง

5.2.6 ปัญหาด้านการบริหารจัดการ

ครูผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารจัดการในทำนองเดียวกันว่า การบริหารงานหลักสูตรโดยภาพรวมนั้นเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก (ครูผู้สอน $\bar{X}=3.81$ SD =.67), (นักศึกษา $\bar{X}=3.87$,SD =.86) จากข้อมูลคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของครูผู้สอนแสดงให้เห็นว่า การอบรมให้ความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาเป็นปัญหามากที่สุด ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า มีเพียงหนึ่งคน (ร้อยละ20) เท่านั้นที่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา รองลงมาคือปัญหาด้านการเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนเข้าเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่(ร้อยละ 85) มีความเห็นว่าการเรียนหลักสูตร MEP ควรมีการเตรียมพร้อมอย่างดี นักศึกษาคนหนึ่งกล่าวว่า *“ควรมีการเตรียมความพร้อมแก่ผู้เรียนก่อนเปิดเรียนเพราะถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษ อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ก็ไม่สามารถเรียน MEP ได้”* นอกจากนี้จากผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) พบว่า ปัญหาหลักของการบริหารจัดการคือข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ไม่เพียงพอ และผู้บริหารจำนวนหนึ่ง(ร้อยละ 25) ประสบปัญหาด้านบุคลากรโดยผู้บริหารท่านหนึ่งกล่าวว่า *“หลักสูตรนี้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเพราะเป็นสถานศึกษาขนาดเล็กมีปัญหาการย้ายบุคลากรบ่อยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการสอน”*

5.3 ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP

5.3.1 ความต้องการด้านหลักสูตร

จากข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาจำนวนเกินครึ่ง (ร้อยละ 53.5) มีความต้องการให้หลักสูตรเพิ่มจำนวนรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเพราะรายวิชาที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษน้อยเกินไป และจากข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดของนักศึกษาจำนวน 5 คน (ร้อยละ 17.8) และจากผลการสัมภาษณ์นักศึกษาทุกคน (ร้อยละ100) ระบุว่า ผู้เรียนมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในสถานประกอบการได้ โดยนักศึกษาคนหนึ่งกล่าวว่า *“ควรเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ควรตัดวิชาที่ไม่จำเป็นออกไปและเน้นการสอนทักษะฟังพูดที่เน้นให้สื่อสารได้”* นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ครูพบว่า ครูจำนวนมาก (ร้อยละ60) มีความคิดเห็นว่า หลักสูตรควรปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและบริบทของชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของผู้บริหารประเด็นปัญหาด้านหลักสูตรว่า หลักสูตร MEP ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานได้เพราะยังขาดความเข้มข้นด้านภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้บริหารส่วนใหญ่จึงมีความต้องการให้หลักสูตรปรับรายวิชาเรียน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มากขึ้น

5.3.2 ความต้องการด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักศึกษา พบว่า ทุกคน (ร้อยละ100) มีความต้องการตำราที่เพียงพอสำหรับทุกรายวิชา ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ครูคนหนึ่งระบุว่าควรมีตำราเรียนที่มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ โดยครูกล่าวว่า “หลักสูตร MEP ควรใช้หนังสือที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศเพื่อความเป็นมาตรฐานเดียวกันและควรจัดการเรียนการสอนในแนวทางเดียวกันเพื่อให้ผู้เรียนจากหลักสูตรนี้ได้รับความรู้ที่ชัดเจนเหมือนกันในทุกสถานศึกษา” นอกจากนี้ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาจำนวน 16 คน (57.1%) ระบุว่ามีความต้องการให้ครูผู้สอนเพิ่มความน่าสนใจของบทเรียน และนักศึกษาส่วนหนึ่ง (10.7%) มีความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนควรเพิ่มเทคนิคสำหรับการทำข้อสอบโทอิก และนักศึกษาจำนวน 12 คน (ร้อยละ 42.8%) ระบุว่า ครูผู้สอนควรเน้นเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มากกว่าการสอนไวยากรณ์ ขณะที่จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า ผู้บริหารทุกคนมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาที่ครูสร้างขึ้น

5.3.3 ความต้องการด้านสื่อและโสตทัศนูปกรณ์

ผลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามนักศึกษาจำนวน 18 คน (ร้อยละ64.2) และผลจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนจำนวน 5 คน (ร้อยละ100) แสดงให้เห็นว่ามีความต้องการให้เพิ่มและปรับปรุงห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ซึ่งครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า “ครูผู้สอนควรได้รับการสนับสนุนด้านสื่อ โสตทัศนูปกรณ์อย่างเต็มที่ ควรมีห้องปฏิบัติการทางภาษาเฉพาะทางแก่นักศึกษากลุ่มMEP สำหรับทุกแผนกวิชา” ทั้งนี้เป็นความต้องการที่สอดคล้องกับประเด็นปัญหาด้านสื่อและโสตทัศนูปกรณ์ที่พบว่ามีความขาดแคลนหรือไม่มีประสิทธิภาพในการใช้งาน นอกจากนี้จากคำตอบจากคำถามปลายเปิดของนักศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนหนึ่ง (ร้อยละ10.7) มีความต้องการให้ครูผู้สอนใช้สื่อภาพยนตร์ประกอบการเรียนการสอน และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารทุกคน (ร้อยละ100) พบว่า หลักสูตร MEP มีความต้องการงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับการสนับสนุน ปรับปรุงและพัฒนาอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์และสื่อการสอนอื่นๆให้เพียงพอต่อความจำเป็น

5.3.4 ความต้องการด้านผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนทุกคน(100) มีความคิดเห็นที่สอดคล้องกันว่าผู้เรียนหลักสูตรMEP ควรเป็นผู้ที่มีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษดีในระดับหนึ่งเนื่องจากในการจัดการเรียนการสอนต้องใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าหลักสูตรปกติจึงมีความต้องการให้มีการจัดสอบคัดเลือกอย่างเป็นระบบจริงจังเพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอต่อการต่อยอดการเรียนMEP และจากผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวนครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ50) พบว่า ต้องการให้ผู้เรียนให้ความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักศึกษาจำนวน 10 คนที่ตอบคำถามปลายเปิด (ร้อยละ35.7%) ระบุว่าตนเองควรมีความตั้งใจเรียนมากกว่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจาก

คำถามปลายเปิดของแบบสอบถามครูผู้สอนและนักศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า ความตั้งใจเรียนของผู้เรียน เป็นปัญหาในระดับมาก

5.3.5 ความต้องการด้านความรู้ เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียนของครูผู้สอน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษา 9 คน (ร้อยละ 31.1) ที่ตอบคำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม และ นักศึกษาทุกคน ที่ให้สัมภาษณ์ (ร้อยละ 100) มีความต้องการให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิควิธีที่หลากหลายเพื่อให้การเรียนการสอนน่าสนใจ โดยนักศึกษาคนหนึ่งกล่าวว่า “ครูควรมีวิธีการสอนที่ทำให้บทเรียนน่าสนใจ ใช้สื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้เนื้อหาที่ยากๆ เข้าใจได้ง่ายขึ้น และไม่น่าเบื่อ” และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนทุกคน (ร้อยละ 100) มีความต้องการพัฒนาเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาและการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเนื่องจากเป็นทักษะที่จำเป็นและนักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ครูต้องการได้รับการสนับสนุนสื่อการสอนและการอบรมการสร้างหรือเลือกสื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพ และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า ผู้บริหารส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 50) ต้องการให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเองด้านเทคนิคและวิธีการสอนอย่างสม่ำเสมอ

5.3.6 ความต้องการด้านการบริหารจัดการ

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 80) ต้องการให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของหลักสูตรและสนับสนุนงบประมาณแก่หลักสูตรอย่างเต็มที่ เพื่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีศักยภาพมากที่สุด ซึ่งครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า “ห้องเรียน MEP ต้องได้รับการสนับสนุนมากกว่านี้ ควรเพิ่มกิจกรรมที่นักศึกษาให้ผู้เรียนได้ศึกษาทำงานในพื้นที่จริงทั้งในและต่างประเทศมีการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนให้ผู้เรียนฝึกประสบการณ์ทั้งในและต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้ในสถานการณ์จริง” ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของนักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71) ว่าต้องการให้มีกิจกรรมทางภาษา เช่น ค่าใช้จ่ายภาษาอังกฤษและการฝึกภาษาอังกฤษในสถานประกอบการเพื่อใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เป็นจริง นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า ผู้บริหารทุกคน (ร้อยละ 100) มีความต้องการด้านงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร MEP ด้านต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

6. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ปัญหา และความต้องการของหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย พบว่าประสบปัญหาด้านหลักสูตร บทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา สื่อและสื่อดิจิทัล ความสามารถของผู้เรียน เทคนิคการสอนและความรู้เฉพาะสาขาของครูผู้สอน ตลอดจนการบริหารจัดการหลักสูตร ปัญหาดังกล่าว

สอดคล้องกับความต้องการและข้อเสนอแนะในการจัดการหลักสูตร จากข้อค้นพบดังกล่าว นำไปสู่การอภิปรายผลดังนี้

1. การดำเนินการของหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคใต้ของประเทศไทย ไม่ได้เริ่มจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนก่อนการดำเนินงานหลักสูตรเนื่องจากการเปิดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP นั้น เป็นการปรับใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระบบปกติจึงจำเป็นต้องสอนตามรายวิชาที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด และวิธีการคัดเลือกผู้เรียนเข้าสู่หลักสูตรมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวิธีบริหารจัดการของผู้บริหารแต่ละสถานศึกษา หลักสูตรจึงอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการหรือความจำเป็นของผู้เรียน นักศึกษาจึงระบุความต้องการให้เพิ่มจำนวนรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และให้ความสำคัญกับรายวิชาที่มีความจำเป็นต่อการใช้งานได้จริงในการประกอบอาชีพ โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ Hutchinson and Waters (1987) ที่ระบุว่า เป้าหมายหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้น คือ การตอบสนองความต้องการที่มีความเฉพาะเจาะจงของผู้เรียนทั้งด้านภาษาและทักษะต่างๆ และการจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ นอกจากนี้ ครูผู้สอนต้องการให้ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและบริบทของชุมชน ขณะที่ผู้บริหารต้องการให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูพารณ พิริยศิลป์ (2557) ว่า เนื้อหาที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนคือ เนื้อหาภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเนื้อหาวิชาที่มีความสอดคล้องกับสาขาวิชาของตนเอง แต่อย่างไรก็ตามการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้น ทำได้เพียงการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อส่งเสริมการฝึกทักษะภาษาอังกฤษเท่านั้น เนื่องจากหลักสูตรและรายวิชาต่างๆของหลักสูตรถูกกำหนดขึ้นโดยสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

2. ตำราเรียนที่ใช้สำหรับผู้เรียนหลักสูตร MEP มีทั้งตำราเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป ตำราเรียนภาษาไทยสำเร็จรูป และเอกสารประกอบการสอนที่ครูผู้สอนต้องสร้างขึ้นเอง เนื่องจากตำราเรียนยังมีไม่ครบทุกวิชา ดังนั้นก่อนการเปิดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP จึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการเตรียมความพร้อมด้านตำราเรียนหรือเอกสารประกอบการเรียนที่มีมาตรฐาน นอกจากนี้นักศึกษาต้องการให้เนื้อหาวิชาที่น่าสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของตน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Cenaj (2015) ว่า ครูผู้สอนต้องตระหนักถึงการเลือกใช้สื่อการสอน ให้มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาเฉพาะและคำนึงถึงความสอดคล้องของเนื้อหาและความสามารถผู้เรียน อีกทั้งเพิ่มความน่าสนใจของบทเรียนให้มากขึ้น

3. การใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริง (authentic materials) คิดเป็นร้อยละ 44.4 ของจำนวนครั้งที่สังเกตชั้นเรียนและในการเรียนการสอนมีการปฏิบัติกิจกรรมเสมือนจริง (authentic tasks) ได้แก่ การสนทนาโต้ตอบ การสาธิตการประกอบอาหาร การประกอบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และการแสดงบทบาทสมมติ คิดเป็นร้อยละ 44.4 ของจำนวนครั้งที่สังเกตชั้นเรียน แต่อย่างไรก็ตามมีผู้เรียนส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อของจริงประกอบการเรียนการสอนจึงมีความต้องการให้ครูใช้สื่อของจริงที่สอดคล้องกับสาขาวิชาให้มากขึ้น เนื่องจากครูผู้สอนส่วนใหญ่เป็นครูผู้สอนที่มี

คุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษแต่ได้รับมอบหมายให้สอนรายวิชาที่มีเนื้อหาเฉพาะ ครูผู้สอนอาจจะขาดความคุ้นเคยกับเนื้อหาวิชาที่สอนทำให้การใช้สื่อเสมือนจริงประกอบการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย จึงควรมีการจัดอบรมให้ความรู้ครูผู้สอนด้านการออกแบบ เลือกสื่อประกอบการสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์แก่ผู้เรียนมากที่สุด นอกจากนี้ นักศึกษายังมีความต้องการให้ครูผู้สอนใช้สื่อภาพยนตร์ประกอบการเรียนการสอนด้วย ซึ่งตรงกับแนวคิดของ McDonough (1984) ว่า สื่อเสมือนจริง (authentic materials) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะกล่าวคือ สื่อเสมือนจริงสามารถแสดงตัวอย่างการใช้ภาษาในสถานการณ์และบริบทที่หลากหลายได้

นอกจากนี้ถึงแม้ผู้บริหารให้ความคิดเห็นว่าสถานศึกษามีความพร้อมด้านอุปกรณ์ไอทีที่ศนูปรกรณ์ต่างๆ เช่น มีการสนับสนุนทีวีอัจฉริยะ (Smart TV) ในการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในทางกลับกันครูผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นว่า ไอทีที่ศนูปรกรณ์และห้องปฏิบัติการทางภาษายังไม่เพียงพอและขาดประสิทธิภาพจึงมีความต้องการให้เพิ่มและปรับปรุงห้องเรียนมาตรฐานและห้องปฏิบัติการทางภาษาให้มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Klachim (2009) ว่า การเรียนการสอนขาดแคลนห้องปฏิบัติการทางภาษาและสื่อการสอนต่างๆทำให้ครูและนักศึกษามีความต้องการห้องปฏิบัติการทางภาษา และไอทีที่ศนูปรกรณ์

4. ผู้เรียนสะท้อนหลักสูตร MEP เห็นความสำคัญของการตั้งใจเรียน และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมแต่ผู้เรียนเห็นว่าตนเองต้องตั้งใจให้มากกว่าที่เป็นอยู่ นอกจากนี้ครูผู้สอนยังให้ความคิดเห็นว่า ผู้เรียนหลักสูตร MEP ยังขาดความสามารถในการสื่อสารและพื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อยจึงต้องการให้มีการคัดเลือกและเตรียมพร้อมผู้เรียนก่อนเข้าเรียนอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทัททริยา เรือนคำ และ ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน (2559) และ Tsao, Wei and Fang (2008) ว่า ความพร้อมด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดี สามารถนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะได้ นอกจากนี้ผู้บริหารให้ความเห็นว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงขาดแรงจูงใจในการเรียน

5. ครูผู้สอนหลักสูตร MEP ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.3) เป็นครูภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาเฉพาะสาขาทำให้ครูผู้สอนต้องศึกษาเนื้อหาวิชาเฉพาะสาขาเพิ่มเติม ปัญหาที่ครูพบคือ ขาดความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะที่เหมาะสม จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Bojovic (2006) ระบุว่าโดยทั่วไปครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเป็นเพียงผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษไม่ได้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะโดยตรง ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาความรู้และเตรียมตัวล่วงหน้าเสมอ นอกจากนี้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นครูผู้สอนใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเสมือนจริง ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติ การจองที่พัก การสาธิตการประกอบอาหาร และการสาธิตการประกอบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยและเข้าใจบริบทในการใช้ภาษามากขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Johns (1988) ที่ให้ความคิดเห็นว่า การปฏิบัติกิจกรรมเสมือนจริง (authentic tasks) เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจัดการเรียนการสอนทางภาษาเพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับกิจกรรมทางภาษาในบริบทเฉพาะของตนเอง ซึ่งการสร้างกิจกรรมเสมือนจริงนั้น ต้องสร้างขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์ของการเรียนและบริบทเป็นสำคัญ

6. การพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอนและนักศึกษา ครูผู้สอนมีความต้องการพัฒนาตนเองด้านเทคนิควิธีการสอน จากการจัดการเรียนการสอนภายในชั้นเรียนพบว่า ครูผู้สอนจัดกิจกรรมโดยใช้กิจกรรมทางภาษาเสมือนจริงค่อนข้างน้อยครูจึงอาจจะต้องมีการพัฒนาตนเองด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอนสำหรับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Cenaj (2015) ว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นครูผู้สอนต้องการพัฒนาตนเองด้านเทคนิคการสอนเพื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่างเหมาะสม นอกจากนี้จากความคิดเห็นของนักศึกษาพบว่า ความสามารถในการสอนเนื้อหาเฉพาะสาขา เป็นปัญหาสำคัญสำหรับครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Cao (2014) ว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นต้องมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาเฉพาะ

นอกจากนี้ เนื่องจากการส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะนักศึกษานั้นเป็นเพียงกิจกรรมที่ส่งเสริมศักยภาพด้านภาษาอังกฤษทั่วไป ครูผู้สอนและนักศึกษามีความต้องการให้มีกิจกรรมทางภาษาในสาขาวิชาเฉพาะทั้งในและต่างประเทศให้มากขึ้นเพื่อให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เป็นจริง โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Tsao, Wei and Fang (2008) ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการและในชีวิตประจำวันขณะที่ปัญหาหลักสำหรับการบริหารจัดการหลักสูตรคือข้อจำกัดด้านงบประมาณ

7. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลการวิจัยนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในการส่งเสริม พัฒนาต่อยอด หรือปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้ตรงจุดเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียนและปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดทางการศึกษา

7.1 ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP)

1. ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า หลักสูตร MEP ไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ จึงควรมีการวิเคราะห์ความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนเพื่อตอบสนองความจำเป็นหรือความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง
2. เนื่องจากการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังเรียนจบหลักสูตรไม่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียน อาจส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงกระตุ้นในการเรียนและการสอบ หลักสูตรจึงควรกำหนดจุดประสงค์ในการสอบที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาตนเองในทางบวก
3. การขาดแคลนครูผู้สอนวิชาชีพที่เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษและครูภาษาอังกฤษที่เชี่ยวชาญวิชาชีพเป็นปัญหาสำคัญดังนั้นจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งในการเร่งพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนให้มี

ความพร้อมต่อการเรียนการสอนหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการจัดเรียน การสอน

4. ควรมีตำราเรียน (commercial books) ให้ครบทุกรายวิชา
5. ครูผู้สอนควรใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริงประกอบการเรียนการสอนมากขึ้นและพัฒนา ปรับปรุง โสตทัศนูปกรณ์และระบบอินเทอร์เน็ตของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ
6. ควรจัดให้มีการสอนแบบร่วมมือ (team teaching) ระหว่างครูภาษาอังกฤษและครู สาขาวิชาเฉพาะเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญทั้งด้าน เนื้อหาวิชาเฉพาะและด้านภาษาอังกฤษ

7.2 ข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการหลักสูตร MEP

1. ควรมีการคัดเลือกผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษในระดับที่พัฒนาต่อยอดได้และเตรียม ความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเข้าเรียน
2. ควรเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและเพื่อให้ผู้เรียนมี ศักยภาพทางภาษามากขึ้น
3. ควรมีการส่งเสริมพัฒนาครูผู้สอนด้านเทคนิค วิธีการสอน การออกแบบและสร้างสื่อการ สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะให้เหมาะสมกับเนื้อหาและระดับความสามารถ ของผู้เรียน
4. มีการส่งเสริมกิจกรรมทางภาษาให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
5. ควรสร้างบรรยากาศในการเรียนและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ เพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต
6. ควรมีการประเมินสภาพความพร้อมของสถานศึกษาก่อนการเปิดสอนหลักสูตร MEP

7.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายพื้นที่การศึกษาไปยังสถาบันอาชีวศึกษาในภูมิภาคอื่นให้ครอบคลุมเพื่อให้ได้ ข้อมูลที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาข้อมูลจากกลุ่มสถานประกอบการเพื่อให้ได้ข้อมูลด้านการตอบสนองความ ต้องการของตลาดแรงงาน
3. ควรศึกษาและพัฒนาประเด็นคำถามในแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้มีความ ละเอียดยิ่งขึ้น และควรมีข้อคำถามเฉพาะเจาะจงของแต่ละสาขาวิชา เช่น สาขาวิชา ไฟฟ้า สาขาวิชาการโรงแรม เป็นต้น เนื่องจากแต่ละสาขาวิชาอาจจะมีปัญหาและความ ต้องการที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- ทัตทริยา เรือนคำ และ ยุทธศักดิ์ ชื่นใจ. (2559). การสำรวจการรับรู้การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 2557. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ,ปีที่ 5,หน้า 67 – 92.
- ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์. (2557) English Language Needs of Tourism Industries in Khon Kaen Province.วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 2557.หน้า 16 – 30.
- สุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง. (2555). ประชาคมอาเซียน 2558. สืบค้น 13 เมษายน 2559, จาก http://www.ocsc.go.th/ocsc/th/files/pp_Suthad.PDF
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2559), *หลักสูตรอาชีวศึกษา*. ค้นเมื่อ 15 เมษายน 2559, จาก เว็บไซต์ : <http://www.vec.go.th>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2558). ผลการทดสอบ. ค้นเมื่อ 15 เมษายน 2559, จาก เว็บไซต์:<http://www.onetresult.niets.or.th/VNET/AnnouncementWeb/Notice/FrEnguireStudentScore.aspx>
- Abdulaziz, Shah, Mahmood and Haq (2012) Change From a General English Teacher to an ESP Practitioner: Issues and Chakkenges in Pakistan. *Interdisiplinary Journal of Contemporary research in Business*,434-465.
- Ahmed,M. (2014). The ESP Teacher; Issues, Tasks and Challenges.*English for Specific Purposes World*, ISSN 1682 – 3257,1-33.
- Basturkman, H. (2010). *Developing Courses in English for Specific Purposes*. Great Britain: Palgrave Macmillan.
- Bojović, M. (2006). Teaching Foreign Language for Specific Purposes: Teacher Development.*Association of Teacher Education in Europe*, 487-493.
- Bernard, R., & Zemach, D. (2003). Materials for specific purposes. In B. Tomilson (Ed) *Developing materials for language teaching*. London: Gromwell Press
- Cao, J. (2014). A Survey on ESP Teaching in Changchun University of Science and Technology. *Theory and Practice in Language Studies*, 2507-2512.
- Cenaj, M. (2015).Pedagogical Challenges of ESP Teachers in Albania. *Academic Journal of Interdisciplinary Studies*, 2015, 489-593.
- Douglas, D. (2001). Language for specific purposes assessment criteria: Where do theycome from? *Language Testing*,18(2), 171–185.
- Guariento, W.,& Morley,J. (2001). Text and task authenticity in the EFL classroom. *ELT Journal*, 4, 347-533.
- Harding,K. (2007). *English for specific purposes*. Oxford: Oxford University Press.
- Ho,B. (2011). Solving the problems of designing and teaching a packed English for Specific Purposes course. *New Horizons in Education*,2011,119-136.

- Hunta, M., Vogt, K., Johnson E., Tulkki H. (2013). *Needs Analysis for Language Course Design; A holistic approach to ESP*. New York: Cambridge University Press.
- Hutchinson, T. & Waters, A. (1987). *English for Specific Purposes: A learning – centered approach*. United Kingdom: Cambridge University Press.
- Hyland, K. (2006). *English for academic purposes: An advanced resource book*. London: Routledge.
- Johns, M. (1988). The discourse communities' dilemma: Identifying transferable skills for the academic milieu. *English for Specific Purposes*, 7, 55–60.
- Kennedy, C. & Bolitho, R. *English for specific purposes*. London: MacMillan Press Ltd.
- Klaichim, S. (2009). *Problem and Needs in English Teaching and Learning at the Institutes of Physical Education, Thailand*. Master of Arts in Applied Linguistics, Prince of Songkhla University, Thailand.
- Lesiak-Bielawska, E. (2015). Key Aspects of ESP Materials Selection and Design. *English for Specific Purposes World*, ISSN 1682 – 3257, 1-26.
- McDonough, J. (1984). *ESP in perspective: A practical guide*. London: Collins ELT.
- Palmero, (2003). The ESP teacher as a material designer: A practical example. *ELAI* (4), 2003, 189-200
- Tabatabaei, O., & Mokhtari, A. (2014). ESP Learners' Perception of ESP Program Problems at Iranian Universities (A Case Study of Islamic Azad University Najafabad Branch). *Theory and Practice in Language Studies*, 1144-1154.
- Tsou, W., & Chen, F., (2013). ESP program evaluation framework: Description and application to a Taiwanese university ESP program. *English for Specific Purposes*, 33, 39-53.
- Watcharajinda, A. (2009). *A Study of Management, Satisfaction and Problems of the English Program in School under the Office of Educational Inspector, Region 11, Thailand*. Master of Arts in Applied Linguistics, Prince of Songkhla University, Thailand.

ภาคผนวก (1) เครื่องมือ

- 1.1 แบบสังเกตชั้นเรียน
- 1.2 แบบสอบถามครูผู้สอน
- 1.3 แบบสอบถามนักศึกษา
- 1.4 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
- 1.5 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
- 1.6 แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับนักศึกษา
- 1.7 ตารางแสดงระดับปัญหาของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ของประเทศไทยจากความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักศึกษา

ภาคผนวก 1.1
แบบสังเกตชั้นเรียน

2.4.การประเมินความเข้าใจบทเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.5.บทบาทของครูผู้สอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.6.บทบาทของนักศึกษา

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.7. ปัญหา อุปสรรคภายในชั้นเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.8.ข้อสังเกตอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก 1.2
แบบสอบถามครูผู้สอน

แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอน

สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย
Current Practices, Problems, and Needs in Implementing Mini English Program in
Vocational Institutions in Southern Thailand

ประกอบด้วย 2 ตอน

1. ปัญหาการเรียนการสอน Mini English Program
2. ความต้องการและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน Mini English Program

ตอนที่ 1 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างระดับปัญหาในการจัดการการเรียนการสอนหลักสูตร MEP

หัวข้อ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ปัญหาด้านหลักสูตร					
1.1 ความสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาผู้เรียน					
1.2 การศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น					
1.3 การตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน					
1.4 ความเหมาะสมของจำนวนรายวิชา					
1.5 ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียน					
1.6 ความชัดเจนของคำอธิบายรายวิชา					
2. ปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา					
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาที่ระดับ ความสามารถด้านภาษาของผู้เรียน					
2.2 ความน่าสนใจของบทเรียน					
2.3 การใช้บทความ (Texts) ที่ใช้ในสถานการณ์จริง เช่น คู่มือการใช้งาน ป้ายจราจร บทความโฆษณา					
2.4 การใช้ข่าว บทความ โฆษณา จากหนังสือพิมพ์ หรืออินเทอร์เน็ต					
2.5 การใช้แบบฟอร์มต่างๆ เช่น แบบฟอร์มสมัคร งาน แบบฟอร์มการจองที่พัก					
2.6 การใช้บทสนทนาจากเจ้าของภาษา					
3. ปัญหาด้านสื่อและสื่อดิจิทัล					
3.1 ความเพียงพอของสื่อดิจิทัลเช่น คอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา					
3.2 ประสิทธิภาพของอุปกรณ์ช่วยสอน เช่น โปรเจ็ค เตอร์ คอมพิวเตอร์ห้องปฏิบัติการทางภาษา					
3.3 การใช้สื่อของจริงที่มีอยู่ในวิทยาลัย เช่น เครื่องมือช่าง ส่วนประกอบรถยนต์รถยนต์ อุปกรณ์ สำนักงาน					
4. ปัญหาด้านผู้เรียน					
4.1 ความรู้ด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะของผู้เรียน					
4.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ของผู้เรียน					

หัวข้อ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4.3 ความรู้คำศัพท์ทั่วไปของผู้เรียน					
4.4 ความรู้คำศัพท์เฉพาะสาขาของผู้เรียน					
4.5 ความสามารถด้านการฟังของผู้เรียน					
4.6 ความสามารถด้านการพูดของผู้เรียน					
4.7 ความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน					
4.8 ความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียน					
4.9 ความตั้งใจเรียนของผู้เรียน					
4.10 การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของผู้เรียน					
5. ปัญหาด้านความรู้ เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียนของข้าพเจ้า					
5.1 ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของข้าพเจ้า					
5.2 ความรู้เนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาของข้าพเจ้า					
5.3 ความสามารถในการสอนเนื้อหาเฉพาะสาขาของข้าพเจ้า					
5.4 ความสามารถในการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในเนื้อหาเฉพาะสาขา					
5.5 การใช้กิจกรรมคู่/กลุ่มในการสอนของข้าพเจ้า					
5.6 การจัดกิจกรรมการฝึกเลียนแบบสถานการณ์จริงของข้าพเจ้า(Role Play)					
5.7 ความสามารถในการสอนทักษะการฟังของข้าพเจ้า					
5.8 ความสามารถในการสอนทักษะการพูดของข้าพเจ้า					
5.9 ความสามารถในการสอนทักษะการอ่านของข้าพเจ้า					
5.10 ความสามารถในการสอนทักษะการเขียนของข้าพเจ้า					
5.11 การเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน					
5.12 การเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา					

หัวข้อ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
5.13 การกระตุ้นความสนใจผู้เรียนจากสื่อประกอบการสอน					
5.14 การออกแบบหรือสร้างบทเรียนจากเนื้อหาที่ใช้จริงในสาขาวิชา (Authentic texts)					
5.15 การสร้างข้อสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา					
6. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ					
6.1 การมอบหมายภาระงานสอน					
6.2 โครงการศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ					
6.3 โครงการแลกเปลี่ยนครูกับสถานศึกษาต่างประเทศ					
6.4 การมอบหมายภาระงานอื่นนอกจากการสอน					
6.5 การจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา					
6.6 การส่งเสริมเพื่อการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอน					
6.7 การเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนเข้าเรียน					
6.8 การนิเทศครูผู้สอน					
6.9 การส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน					
6.10 การสนับสนุนให้มีแหล่งค้นคว้า/แหล่งข้อมูลเพื่อสร้างบทเรียนหรือสื่อการสอน					

ตอนที่ 2 ความต้องการและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน Mini English Program
คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตร MEP ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

2.2 ด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา

.....

.....

.....

.....

2.3 ด้านสื่อและสื่อดิจิทัล

.....

.....

.....

.....

2.4 ด้านผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

2.5 ด้านความรู้/เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียนของข้าพเจ้า

.....

.....

.....

.....

2.6 ด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

.....

2.7 ด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก 1.3
แบบสอบถามนักศึกษา

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา

สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย
Current Practices, Problems, and Needs in Implementing Mini English Program in
Vocational Institutions in Southern Thailand

ประกอบด้วย 2 ตอน

1. ปัญหาการเรียนการสอน Mini English Program
2. ความต้องการและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน Mini English Program

ตอนที่ 1 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร MEP

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างระดับปัญหาในการจัดการการเรียนการสอนหลักสูตร MEP

หัวข้อ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ปัญหาด้านหลักสูตร					
1.1 ความสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาของผู้เรียน					
1.2 ประโยชน์ต่อการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น					
1.3 ความเหมาะสมกับความต้องการของตลาดแรงงาน					
1.4 ความเหมาะสมของจำนวนรายวิชา					
1.5 ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียน					
1.6 ความชัดเจนของคำอธิบายรายวิชา					
2. ปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา					
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหาต่อระดับความสามารถผู้เรียน					
2.2 ความน่าสนใจของบทเรียน					
2.3 การใช้บทความ (Texts) ที่ใช้ในสถานการณ์จริง เช่น คู่มือการใช้งาน ป้ายจราจร บทความโฆษณา					
2.4 การใช้ข่าว บทความ โฆษณา จากหนังสือพิมพ์หรืออินเทอร์เน็ต					
2.5 การใช้แบบฟอร์มต่างๆ เช่น แบบฟอร์มสมัครงาน แบบฟอร์มการจองที่พัก					
2.6 การใช้บทสนทนาจากเจ้าของภาษา					
3. ปัญหาด้านสื่อและสื่อดิจิทัล					
3.1 ความเพียงพอของสื่อดิจิทัลเช่น คอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา					
3.2 ประสิทธิภาพของอุปกรณ์ช่วยสอน เช่น โปรเจ็คเตอร์ คอมพิวเตอร์					
3.3 การใช้สื่อของจริงที่มีอยู่ในวิทยาลัย เช่น เครื่องมือช่าง ส่วนประกอบรถยนต์ อุปกรณ์สำนักงาน					

หัวข้อ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
4. ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวผู้เรียน					
4.1 ความรู้ด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะของข้าพเจ้า					
4.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ของข้าพเจ้า					
4.3 ความรู้คำศัพท์ทั่วไปของข้าพเจ้า					
4.4 ความรู้คำศัพท์เฉพาะสาขาของข้าพเจ้า					
4.5 ความสามารถด้านการฟังของข้าพเจ้า					
4.6 ความสามารถด้านการพูดของข้าพเจ้า					
4.7 ความสามารถด้านการอ่านของข้าพเจ้า					
4.8 ความสามารถด้านการเขียนของข้าพเจ้า					
4.9 ความตั้งใจเรียนของข้าพเจ้า					
4.10 การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของข้าพเจ้า					
5. ปัญหาด้านความรู้ เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียน					
5.1 ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูผู้สอน					
5.2 ความรู้เนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาของครูผู้สอน					
5.3 ความสามารถในการสอนเนื้อหาเฉพาะของครูผู้สอน					
5.4 ความสามารถในการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในเนื้อหาเฉพาะสาขา					
5.5 การจัดกิจกรรมคู่/กลุ่มในการสอนของครูผู้สอน					
5.6 การจัดกิจกรรมการฝึกเลียนแบบสถานการณ์จริง (Role Play)					
5.7 การสอนทักษะการฟังของครูผู้สอน					
5.8 การสอนทักษะการพูดของครูผู้สอน					
5.9 การสอนทักษะการอ่านของครูผู้สอน					
5.10 การสอนทักษะการเขียนของครูผู้สอน					
5.11 การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียน					
5.12 การใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา					
5.13 การจัดทดสอบโดยเลียนแบบสถานการณ์จริง เช่น Role Play					

หัวข้อ	ระดับปัญหา				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปาน กลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
5.14การเลือกใช้สื่อการสอนที่ตรงความสนใจของผู้เรียน					
6. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ					
6.1 การเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนก่อนเข้าเรียน					
6.2 การจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษ					
6.3 โครงการศึกษาดูงานต่างประเทศ					
6.4โครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนกับสถานศึกษาต่างประเทศ					

ตอนที่ 2 ความต้องการและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน Mini English Program
คำชี้แจง โปรดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตร MEP ในด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านหลักสูตร

.....
.....
.....
.....

2.2 ด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา

.....
.....
.....
.....

2.3 ด้านสื่อและวัสดุทัศนูปกรณ์

.....
.....
.....
.....

2.4 ด้านผู้เรียน

.....
.....
.....
.....

2.5 ด้านความรู้/เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียน

.....
.....
.....
.....

2.6 ด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

.....

2.7 ด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก 1.4
แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

2.สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย

1.1. ด้านหลักสูตร

1.1 จากนโยบายของรัฐบาลให้จัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP เพื่อความพร้อมแก่นักศึกษาสู่สถานประกอบการของกลุ่มประชาคมอาเซียน ท่านคิดว่านักศึกษาของท่านมีความพร้อมหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

1.2 ท่านคิดว่า หลักสูตร MEPสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.3 วิทยาลัยของท่านมีกระบวนการจัดทำหลักสูตรMEP อย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.4 การจัดทำหลักสูตร มีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนก่อนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.5 ท่านคิดว่าในภาพรวมหลักสูตรMEP มีคุณภาพมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

1.6 ท่านคิดว่า หลักสูตร MEPควรมีการปรับปรุงด้านใดบ้าง เช่น ครูผู้สอน ชั่วโมง
เรียนสื่อการสอน เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

1.7 ท่านคิดว่าปัจจัยใดบ้าง ที่มีส่วนช่วยให้หลักสูตร MEPมีประสิทธิภาพสูงสุด
เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2. ด้านเนื้อหา/บทเรียน/ ตำราเรียน

2.1. วิทยาลัยของท่านใช้ตำราเรียนสำเร็จรูปสำหรับทุกวิชาที่สอนหรือไม่

มีทุกวิชา ท่านคิดว่าตำรานั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ไม่มีครบทุกวิชา ท่านมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.2 ท่านมีความพึงพอใจเนื้อหา/บทเรียน/ตำราเรียนที่ใช้ในการเรียนการสอน
หลักสูตร MEP มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

2.3 ท่านคิดว่าครูผู้สอนประสบปัญหาใดมากที่สุดในการเลือกตำราเรียน
ออกแบบบทเรียนหรือสร้างบทเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร
MEP และท่านมีนโยบายแก้ไขอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.4 ท่านมีความต้องการพัฒนาด้านเนื้อหา/บทเรียน/ตำราเรียน อย่างไรบ้าง
เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

3.ด้านสื่อและโสตทัศนูปกรณ์

3.1 โสตทัศนูปกรณ์(Audio Visual Equipment) มีความพร้อมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.2 ครูผู้สอนใช้สื่อเสมือนจริง (Authentic Materials) ในการจัดการเรียน
การสอนหรือไม่ อย่างไร ยกตัวอย่าง

.....

.....

.....

.....

3.3 ท่านมีการสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดซื้อสื่อประกอบการสอน หลักสูตร
MEP หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.4 ท่านคิดว่าการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อประกอบการสอนมีความแตกต่างกับการไม่ใช้สื่อประกอบการสอนหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.5 ท่านมีความพึงพอใจต่อสื่อทัศนูปกรณ์ที่ใช้อยู่ปัจจุบันหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.6 ท่านคิดว่าครูผู้สอนประสบปัญหาใดมากที่สุดในการใช้สื่อประกอบการสอนในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร MEP ควรแก้ไขอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.7 ท่านมีความต้องการปรับปรุง พัฒนา ในประเด็นต่อไปนี้ อย่างไร
สื่อประกอบการสอน(Teaching Materials)

.....

.....

.....

.....

สื่อทัศนูปกรณ์(Audio Visual Equipment)

.....

.....

.....

.....

4.ด้านผู้เรียน

4.1 หลักสูตรใช้เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนเข้าสู่หลักสูตร MEP อย่างไร

.....

.....

.....

.....

4.2 ท่านมีการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนก่อนเข้าเรียนหลักสูตร MEPหรือไม่
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

4.3 ท่านคิดว่าทักษะใดมีความจำเป็นต่อผู้เรียนมากที่สุดเพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

4.4 ท่านคิดว่าผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริม พัฒนาด้านใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

4.5 ท่านมีความพึงพอใจผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากหลักสูตร MEP มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

4.6 ท่านคิดว่าผู้เรียนเผชิญกับปัญหาใดมากที่สุดในการเรียนในหลักสูตร MEP

.....

.....

.....

.....

5. ด้านครูผู้สอน

5.1 ท่านคิดว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการสร้างหลักสูตร MEPหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.2 ท่านมีการคัดเลือกครูผู้สอนภาษาอังกฤษหลักสูตร MEPหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.3 ท่านเคยจัดการอบรมวิธีการสอนหลักสูตร MEPแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.4 ท่านมีการนิเทศหรือประเมินครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หลักสูตร MEP หรือไม่ อย่างไร

ไม่มี เพราะ

.....

.....

.....

.....

มี

5.5 ท่านคิดว่าครูผู้สอนเผชิญกับปัญหาใดมากที่สุดในการเรียนในหลักสูตร MEP

.....

.....

.....

.....

5.6 ครูมีการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนหลักสูตร MEP หรือไม่

อย่างไร

มี.....

ไม่มี.....

5.7 เพื่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ที่มีประสิทธิภาพสูงสุดท่านคิดว่า ครูผู้สอนควรได้รับการพัฒนาด้านใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

6.ด้านการบริหารจัดการ

6.1 ท่านคิดว่าการบริหารงานหลักสูตร MEP ประสพผลสำเร็จสูงสุดหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6.2 หลักสูตร MEP มีนโยบายส่งเสริม พัฒนา ครูผู้สอน ด้านใดบ้าง อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6.3 ท่านคิดว่าการจัดอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสอนเฉพาะสาขา มีความจำเป็นต่อครูผู้สอนหรือไม่เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

6.4 ท่านคิดว่าการบริหารงานหลักสูตร MEP ประสบปัญหาใดมากที่สุดและ
ความมีวิธีแก้ได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6.5 ท่านมีความต้องการปรับปรุงหลักสูตร MEP ด้านใดบ้าง อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

6.6 ท่านมีนโยบายการส่งเสริมพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของ
ผู้เรียนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก 1.5
แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับครูผู้สอน

1. สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย

1 ด้านหลักสูตร

1.1 จากนโยบายของรัฐบาลให้จัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP เพื่อความพร้อมแก่นักศึกษาสู่สถานประกอบการของกลุ่มประชาคมอาเซียน ท่านคิดว่าวิทยาลัยของท่านตอบสนองนโยบายดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.2 หลักสูตร MEP ในภาพรวมมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

1.3 หลักสูตร MEP สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.4 วิทยาลัยของท่านมีกระบวนการจัดทำหลักสูตร MEPอย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.5 การจัดทำหลักสูตร มีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนก่อนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.6. หลักสูตรMEP ควรมีการปรับปรุงในด้านใดบ้าง ผู้สอน ชั่วโมงเรียน สื่อการ
สอน เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

1.7. ท่านคิดว่าปัจจัยใดบ้าง ที่มีส่วนช่วยให้หลักสูตร MEP มีประสิทธิภาพ
สูงสุดเพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2 ด้านเนื้อหา/บทเรียน/ ตำราเรียน

2.1. ท่านใช้ตำราเรียนสำเร็จรูปสำหรับทุกวิชาที่สอนหรือไม่

มีทุกวิชาท่านคิดว่าตำรานั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

มีไม่ครบทุกวิชาท่านมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

.....

.....

2.2 เนื้อหาที่ท่านสอนมีความจำเป็นและตอบสนองความต้องการของ
ผู้เรียน มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

2.3 ท่านประสบปัญหาใดมากที่สุดในการเลือกตำราเรียน ออกแบบบทเรียน หรือสร้างบทเรียนเพื่อการจัดการเรียนการสอน MEP และมีวิธีแก้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

3 ด้านสื่อและโสตทัศนูปกรณ์

2.1 โสตทัศนูปกรณ์(Audio Visual Equipment) มีความพร้อมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.2 สื่อประกอบการสอนมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

2.3 สื่อประกอบการสอนที่ท่านใช้ เป็นสื่อเสมือนจริง (Authentic Material) หรือไม่ อย่างไร ยกตัวอย่าง

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 สื่อประกอบการสอนที่ท่านใช้ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 สื่อประกอบการสอนที่ใช้ สามารถแสดงตัวอย่างการใช้ภาษาในบริบทที่เป็นจริงได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.6 ท่านคิดว่าท่านประสบปัญหาใดมากที่สุดในการใช้สื่อประกอบการสอนในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ควรแก้ไขอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.7 กรณีที่สอนมากกว่า 1 สาขาวิชา ท่านคิดว่าสาขาวิชาใดจัดทำหรือจัดหาสื่อประกอบการสอนยากที่สุด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2.8 ท่านมีความต้องการให้มีการปรับปรุง พัฒนา ในประเด็นต่อไปนี้ อย่างไร สื่อประกอบการสอน(Teaching Materials).

.....

.....

.....

.....

โสตทัศนอุปกรณ์(Audio Visual Equipment)

.....

.....

.....

4.ด้านผู้เรียน

4.1. ผู้เรียนมีความพร้อมในการเรียนหลักสูตรMEPหรือไม่เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

4.2. ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริม พัฒนาทักษะใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

4.3. ผู้เรียนเผชิญกับปัญหาใดมากที่สุดในการเรียนในหลักสูตร MEP

.....

.....

.....

.....

4.4. ท่านพึงพอใจผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจากหลักสูตร MEP มากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

5. ด้านครูผู้สอน

5.1. วัตถุประสงค์ของการสอนหลักสูตรMEP คืออะไร

.....

.....

.....

.....

5.2. ท่านเคยได้รับการอบรมวิธีการสอนหลักสูตรMEPหรือไม่

.....

.....

.....

.....

5.3. ท่านคิดว่าความท้าทายของการสอนหลักสูตร MEP คืออะไร เพราะเหตุใด
ท่านมีวิธีแก้ปัญหายังไร

.....

.....

.....

.....

5.4. ท่านวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนหลักสูตร MEP
หรือไม่ อย่างไร

มี

.....

.....

ไม่มี

.....

.....

5.5. ท่านมีวิธีการศึกษาเนื้อหาวิชาเฉพาะที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตร MEP อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.6. ท่านประเมินผลผู้เรียนด้วยวิธีใดบ้าง อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.7. กรณีที่สอนมากกว่า 1 สาขาวิชา ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาใดยากที่สุด เพราะ
เหตุใด

.....

.....

.....

.....

5.8. เพื่อการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ให้มีประสิทธิภาพสูงสุดท่านมีความต้องการพัฒนาตนเองด้านใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

5.9. ท่านมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษหลักสูตร MEP มากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

6 ด้านการบริหารจัดการ

6.1. ท่านคิดว่าการบริหารงานหลักสูตร MEP ประสพผลสำเร็จสูงสุดหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

6.2. หลักสูตร MEP มีนโยบายส่งเสริม พัฒนา ครูผู้สอนด้านใดบ้าง อย่างไร

.....

.....

.....

.....

6.3. ท่านคิดว่าการจัดอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสอนเฉพาะสาขามีความจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

6.4. ท่านคิดว่าการบริหารงานหลักสูตร MEP ประสบปัญหาใดมากที่สุด
และควรมีวิธีแก้ อย่างไร

.....
.....
.....
.....

6.5. ท่านต้องการให้ผู้บริหารปรับปรุงนโยบายการบริหารงานหลักสูตร MEP
ด้านใดบ้าง อย่างไร

.....
.....
.....
.....

6.6. ท่านคิดว่าจำนวนผู้เรียนต่อห้องเป็นปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอน
หรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก 1.6
แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้างสำหรับนักศึกษา

สภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย

1. ด้านหลักสูตร

1.1 ท่านคิดว่าหลักสูตร MEP มีประโยชน์ต่อท่านมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

1.2 หลักสูตร MEP สํารวจความต้องการของผู้เรียนก่อนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

1.3 ท่านคิดว่า ท่านมีความพร้อมในการเรียนต่อในและต่างประเทศหรือการทำงานในสถานประกอบการของกลุ่มประเทศอาเซียนหรือประเทศต่างๆ หรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

1.4 ท่านคิดว่าหลักสูตร MEP ในภาพรวมมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

1.5 ท่านต้องการให้หลักสูตรMEPปรับปรุง พัฒนาในด้านใดบ้าง เช่น ชั่วโมง การเรียนการสอน ครูผู้สอน เพราะเหตุใดด้าน

.....

.....

.....

.....

1.6 ในการเรียนหลักสูตร MEP ท่านประสบปัญหาด้านใดมากที่สุด เพราะเหตุใดด้าน

.....

.....

.....

.....

1.7 ท่านมีความต้องการศึกษาต่อระดับสูงขึ้นในหลักสูตรMEP หรือไม่เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

2. ด้านเนื้อหา/บทเรียน/ ตำราเรียน

2.1 ทุกวิชาที่เรียนใช้ตำราเรียนสำเร็จรูปหรือไม่

.....

.....

.....

.....

2.2 เนื้อหาที่เรียนมีความจำเป็นและตรงต่อความต้องการของท่านมากน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

2.3 ปัญหาที่พบเกี่ยวกับเนื้อหา/บทเรียน/ ตำราเรียนที่ใช้ในหลักสูตร MEP มีอะไรบ้างอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสื่อประกอบการสอนและโสตทัศนูปกรณ์

3.1 โสตทัศนูปกรณ์(Audio Visual Equipment) มีความพร้อมหรือไม่อย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.2 ครูผู้สอนใช้สื่อประกอบการสอนชนิดใดบ้าง ยกตัวอย่าง

.....

.....

.....

.....

3.3 ท่านคิดว่าสื่อประกอบการสอนที่ครูผู้สอนใช้ สามารถแสดงตัวอย่างการใช้ภาษาในบริบทที่เป็นจริงได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

3.4 ท่านคิดว่าสื่อประกอบการสอนที่ครูผู้สอนใช้ สามารถกระตุ้นความสนใจและทำให้ท่านเกิดการเรียนรู้มากขึ้นน้อยเพียงใด

.....

.....

.....

.....

3.5 ครูผู้สอนควรปรับปรุงพัฒนาการใช้สื่อประกอบการสอน (Teaching Materials) อย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

4.ด้านผู้เรียน

4.1 ท่านเข้าเรียนหลักสูตร MEP เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

4.2 ท่านมีความพร้อมในการเข้าเรียนหลักสูตร MEPหรือไม่เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

4.3 ทักษะใดมีความจำเป็นต่อการเรียนและการทำงานในอนาคตมากที่สุด

.....

.....

.....

.....

.....

4.4 ท่านควรได้รับการส่งเสริม พัฒนา เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่หลักสูตร MEP ด้านใดบ้าง เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

4.5 ท่านประสบปัญหาใดมากที่สุดในการเรียนหลักสูตร MEP

.....

.....

.....

.....

4.6 ท่านต้องการเรียนภาษาอังกฤษ สาขาอื่นที่ไม่ใช่สาขาวิชาของตนเองหรือไม่ เพราะเหตุใด

ไม่ต้องการ เพราะ

.....

.....

ต้องการ เพราะ

.....

.....

ต้องการเรียนสาขาใด

.....

.....

5. ด้านครูผู้สอน

5.1 ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ มากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

5.2 ครูผู้สอนมีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะมากน้อยเพียงใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

5.3 ความท้าทายของการเรียนหลักสูตร MEP คืออะไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

5.4 ครูผู้สอนมีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.5 ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่น่าสนใจมากน้อยเพียงใดอย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.6 มีการทำกิจกรรมคู่/กลุ่ม หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.7 ครูผู้สอนมีการประเมินผู้เรียนด้วยวิธีใดบ้าง อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.8 ท่านคิดว่าครูผู้สอนควรพัฒนาด้านใดมากที่สุด เพราะเหตุใด

ด้านการจัดการเรียนการสอน เพราะ

.....

.....

ด้านเทคนิคการสอน เพราะ

.....

.....

ด้านการวัด ประเมินผลผู้เรียน เพราะ

.....

.....

6.ด้านการบริหารจัดการ

6.1 หลักสูตร MEP มีนโยบายส่งเสริม พัฒนา ผู้เรียนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

6.2 หลักสูตร MEP มีการจัดกิจกรรมเสริมภาษาอังกฤษแก่ผู้เรียนด้านใดบ้าง
(คำภาษาอังกฤษ, การศึกษาดูงาน) อย่งไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

6.3 ท่านต้องการ ให้ผู้บริหารปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร MEP ด้านใดบ้าง
อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก 1.7

ตารางแสดงระดับปัญหาของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ของประเทศไทยจากความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักศึกษา

ตารางแสดงระดับปัญหาของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคใต้ของประเทศไทยจากความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักศึกษา

ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา			
	ครูผู้สอน		นักศึกษา	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1. ปัญหาด้านหลักสูตร				
1.1 ความสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาผู้เรียน	3.91	1.03	3.73	.87
1.2 การศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น	3.81	.97	3.73	.99
1.3 การตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน	4.03	1.23	3.68	.94
1.4 ความเหมาะสมของจำนวนรายวิชา	3.31	.82	3.64	.99
1.5 ความเหมาะสมของจำนวนชั่วโมงเรียน	3.06	.62	3.61	1.00
1.6 ความชัดเจนของคำอธิบายรายวิชา	3.47	.80	3.59	.93
ภาพรวมรายด้าน	3.60	.70	3.67	.83
2. ปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา				
2.1 ความเหมาะสมของเนื้อหากับระดับความสามารถด้านภาษาของผู้เรียน	3.78	.79	3.56	1.01
2.2 ความน่าสนใจของบทเรียน	3.72	.89	3.61	.91
2.3 การใช้บทความ (Texts) ที่ใช้ในสถานการณ์จริง เช่น คู่มือการใช้งาน ป้ายจราจร บทความโฆษณา	3.72	.85	3.55	.89
2.4 การใช้ข่าว บทความ โฆษณา จากหนังสือพิมพ์หรืออินเทอร์เน็ต	3.56	.76	3.46	1.00
2.5 การใช้แบบฟอร์มต่างๆ เช่น แบบฟอร์มสมัครงาน แบบฟอร์มการจองที่พัก	3.63	.75	3.40	1.00
2.6 การใช้บทสนทนาจากเจ้าของภาษา	3.97	.90	3.52	1.01
ภาพรวมรายด้าน	3.73	.69	3.52	.82
3. ปัญหาด้านสื่อและสื่อดิจิทัล				
3.1 ความเพียงพอของสื่อดิจิทัลเช่น คอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา	3.75	1.05	3.48	1.04
3.2 ประสิทธิภาพของอุปกรณ์ช่วยสอน เช่น โปรเจคเตอร์ คอมพิวเตอร์ห้องปฏิบัติการทางภาษา	3.34	.87	3.43	.95
3.3 การใช้สื่อของจริงที่มีอยู่ในวิทยาลัย เช่น เครื่องมือช่าง ส่วนประกอบรถยนต์ยนต์ อุปกรณ์สำนักงาน	3.69	.90	3.47	.92
ภาพรวมรายด้าน	3.59	.80	3.43	.77

ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา			
	ครูผู้สอน		นักศึกษา	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
1. ปัญหาด้านผู้เรียน				
4.1 ความรู้ด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะของผู้เรียน	3.34	.75	3.33	.91
4.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์ของผู้เรียน	3.50	.88	3.25	.96
4.3 ความรู้คำศัพท์ทั่วไปของผู้เรียน	3.28	.85	3.24	.93
4.4 ความรู้คำศัพท์เฉพาะสาขาของผู้เรียน	3.59	.91	3.28	.93
4.5 ความสามารถด้านการฟังของผู้เรียน	3.50	.76	3.25	.90
4.6 ความสามารถด้านการพูดของผู้เรียน	4.03	.97	3.18	.91
4.7 ความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน	3.97	.97	3.24	.94
4.8 ความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียน	4.03	1.09	3.32	.92
4.9 ความตั้งใจเรียนของผู้เรียน	3.81	1.18	3.37	1.06
4.10 การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของผู้เรียน	3.47	.92	3.52	.96
ภาพรวมรายด้าน	3.65	.73	3.30	.80
5. ปัญหาด้านความรู้ เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียนของข้าพเจ้า				
5.1 ความสามารถด้านภาษาอังกฤษของครูผู้สอน	2.50	.88	3.43	1.13
5.2 ความรู้เนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาของครูผู้สอน	3.25	.76	3.44	1.09
5.3 ความสามารถในการสอนเนื้อหาเฉพาะสาขาของครูผู้สอน	3.19	.82	3.29	1.10
5.4 ความสามารถในการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในเนื้อหาเฉพาะสาขา	3.31	.74	3.34	1.08
5.5 การใช้กิจกรรมคู่/กลุ่มในการสอนของครูผู้สอน	2.63	.87	3.26	1.09
5.6 การจัดกิจกรรมการฝึกเลียนแบบสถานการณ์จริงของครูผู้สอน (Role Play)	2.84	.88	3.17	1.12
5.7 ความสามารถในการสอนทักษะการฟังของครูผู้สอน	2.56	.80	3.22	1.09
5.8 ความสามารถในการสอนทักษะการพูดของครูผู้สอน	2.72	.52	3.26	1.06
5.9 ความสามารถในการสอนทักษะการอ่านของครูผู้สอน	2.66	.65	3.23	1.08
5.10 ความสามารถในการสอนทักษะการเขียนของครูผู้สอน	2.66	.65	2.98	.87
5.11 การเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถทางภาษาของผู้เรียน	3.09	.82	3.30	.97
5.12 การเลือกใช้สื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา	3.25	.88	3.28	1.09
5.13 การกระตุ้นความสนใจผู้เรียนจากสื่อประกอบการสอน	3.28	.68	-	-
5.14 การออกแบบหรือสร้างบทเรียนจากเนื้อหาที่ใช้จริงในสาขาวิชา	3.63	.87	-	-
5.15 การสร้างข้อสอบวัดความรู้ภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา	3.19	.86	-	-

ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา			
	ครูผู้สอน		นักศึกษา	
	Mean	S.D.	Mean	S.D.
5.16 การจัดทดสอบโดยเลียนแบบสถานการณ์จริง เช่น Role Play	-	-	3.18	1.06
5.17 การเลือกใช้สื่อการสอนที่ตรงความสนใจของผู้เรียน	-	-	3.32	1.05
ภาพรวมรายด้าน	2.98	.51	3.26	.89
6. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ				
6.1 การมอบหมายภาระงานสอน	2.97	.86	-	-
6.2 โครงการศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ	3.47	.80	3.92	1.08
6.3 โครงการแลกเปลี่ยนครูกับสถานศึกษาต่างประเทศ	3.31	.90	-	-
6.3 โครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนกับสถานศึกษาต่างประเทศ	-	-	4.17	1.05
6.4 การมอบหมายภาระงานอื่นนอกจากการสอน	3.41	.80	-	-
6.5 การจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา	3.94	.98	-	-
6.6 การส่งเสริมเพื่อการพัฒนาภาษาอังกฤษสำหรับครูผู้สอน	3.19	.74	-	-
6.7 การเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนเข้าเรียน	3.81	1.00	3.62	.96
6.8 การนิเทศครูผู้สอน	3.28	.81	-	-
6.9 การส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	3.44	.91	-	-
6.10 การสนับสนุนแหล่งค้นคว้า/แหล่งข้อมูลเพื่อสร้างบทเรียนหรือสื่อการสอน	3.81	1.06	-	-
6.11 การจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เช่น ค่ายภาษาอังกฤษ	-	-	3.75	1.07
ภาพรวมรายด้าน	3.46	.67	3.87	.86
ภาพรวมทั้งหมด	3.41	.56	3.43	.64

ภาคผนวก (2) บทความวิจัย

ภาคผนวก 2.1

บทความที่ 1

สุธิตา ส่องศรีและนิสากร จารุมนี. (2560). สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของ ประเทศไทย. บทความนำเสนอในที่ประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัย ระดับชาติ มหาวิทยาลัยพายัพ Payap “University Research Symposium 2017”, 10 กุมภาพันธ์ 2560. หน้า 171-180.

สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา
ในภาคใต้ของประเทศไทย
Current Practices of the Mini English Program Implemented in Vocational Institutions in
Southern Thailand

สุธิศา สงศรี¹ และ รศ.ดร.นิสากอร์ จารุมณี
Sutisa Songsri and Assoc.Prof.Dr. Nisakorn Charumanee

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย จำนวน 12 แห่ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ เอกสารประกอบหลักสูตรและแบบสังเกตการสอน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพการจัดการเรียนการสอนผลการวิจัยมี ดังนี้ 1. สถานศึกษาทั้ง 12 แห่ง ไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน 2. มีการใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริง การปฏิบัติกิจกรรมเสมือนจริง เช่นการแสดงบทบาทสมมติ การสาธิตและมีการวัดผลเหมือนจริงถึงแม้จะอยู่ในระดับน้อย (44.4%, 44.4% และ 25% ของจำนวนครั้งที่สังเกตชั้นเรียน) 3. ครูผู้สอนส่วนใหญ่ (78.3%) เป็นครูที่มีคุณวุฒิทางภาษาอังกฤษ 4. สถานศึกษาจำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 75) จัดการเรียนการสอนโดยครูชาวไทยและชาวต่างชาติ ในขณะที่มีเพียง 3 สถานศึกษาที่สอนโดยครูผู้สอนชาวต่างประเทศเท่านั้น และ 5.สถานศึกษาทั้งหมดมีการจัดค่ายภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียน

คำสำคัญ: สภาพการจัดการเรียนการสอน, ความเชี่ยวชาญด้านวิชาเฉพาะ, ครูผู้สอน, ผู้เรียน

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate current practices in implementing Mini English Program in 12 vocational institutions in Southern Thailand. The instruments of this study were the documents related to the curriculum and observation forms. The results were as follows: 1) students' need analysis was not applied in the program; 2. authentic materials, *authentic tasks* such as role-play and demonstration and authentic assessment was used eventhough not at a high level (44.4%, 44.4% and 25% of the observed hours); 3. most teachers (78.3%) had English teaching qualification; 4. nine institutions (75%) managed to have both Thai and foreign teachers in the program while only (25%) had foreign teachers only; and 5. All the institutions offered English camp to enhance students' English proficiency

Keywords: current practices in implementing Mini English Program, subject-matter knowledge

¹สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาขนานาชาติ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บทนำ

สถานศึกษาอาชีวศึกษาเป็นสถาบันหลักในการผลิตนักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียนซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการทำงาน ในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมารัฐบาลได้ให้การสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างมีคุณภาพ

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเปิดการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร English Program (EP) และหลักสูตร Mini English Program (MEP) ขึ้น เมื่อปีการศึกษา 2555 หลักสูตร EP จัดการเรียนการสอนทุกรายวิชาเป็นภาษาอังกฤษยกเว้นวิชาภาษาไทย แต่สำหรับหลักสูตร MEP จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษใน 4 รายวิชาโดยผู้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสามารถเลือกรายวิชาที่ต้องการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ตามความพร้อม ปัจจุบันนี้มีสถานศึกษานำร่องจำนวน 33 แห่งนำหลักสูตร EP และ MEP ไปปฏิบัติใช้เพื่อส่งเสริมให้ นักศึกษาสายอาชีวศึกษาเป็นแรงงานสำคัญในสมาคมเศรษฐกิจอาเซียน และระดับสากล (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2559) การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา เป็นประเด็นใหม่สำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ผู้ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร คณะผู้บริหารและที่สำคัญที่สุด คือ ครูผู้สอน และ นักศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนวิธีสอนวิธีเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program นั้นมีลักษณะการสอนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนแบบทั่วไปที่จัดการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ เป็นภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2559)

ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในรายวิชาภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษที่ใช้ในสาขาเฉพาะของตนเอง ตัวอย่างเช่น รายวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (English for the Tourism Industry) ภาษาอังกฤษปฏิบัติงานช่าง (Technical English on the Job) และ ภาษาอังกฤษเพื่องานคหกรรม (English for Home Economics) เป็นต้น รายวิชาดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ หรือ English for Specific Purposes (ESP) (Kennedy and Bolitho, 1991; Hutchison and Waters, 1987) โดยมีองค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญ เช่น สื่อเสมือนจริง (Authentic Materials) กิจกรรมทางภาษาเสมือนจริง (Authentic Tasks) และ การวัดและประเมินผลเสมือนจริง (Authentic Assessment) (McDonough, 1984)

เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ต้องสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ การดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายและประสิทธิผลสำเร็จสูงสุดจึงต้องปฏิบัติตามหลักการที่ถูกต้อง หากสถานศึกษากำหนดเพียงนโยบายแต่ไม่มีหลักการปฏิบัติที่ชัดเจนอาจนำมาซึ่งผลการปฏิบัติงานที่ไม่มีประสิทธิภาพได้ ดังนั้น การสอนหลักสูตร MEP ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์การปฏิบัติงานที่ชัดเจน ความพร้อมของครูผู้สอน และปัจจัยจำเป็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตามยังไม่สามารถมั่นใจได้ว่า การจัดการหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาของอาชีวศึกษาในปัจจุบันมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าพอใจ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยนี้ มุ่งศึกษาสภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศ จำนวน 12 แห่งเพื่อสะท้อนสภาพการบริหารจัดการหลักสูตร MEP ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยมีคำถามวิจัย คือ สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้เป็นอย่างไร

นิยามศัพท์เฉพาะ

งานวิจัยนี้มีข้อตกลงในการใช้คำดังนี้

1. ครูผู้สอน หมายถึง ครูผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษวิชาชีพ หลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาระดับภาคใต้
2. ผู้เรียน หมายถึง นักศึกษา หลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา ภาคใต้

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ(ESP) ได้ดำเนินมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ ESP จำนวนมากสำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ สามารถสรุปงานวิจัยที่ผ่านมาเป็นสังเขป ดังนี้

Klaichim (2009) สํารวจปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็นกับนักศึกษาสถาบันพลศึกษา มีผลการวิจัยที่เป็นประเด็นสำคัญดังนี้ 1) ด้านสื่อการสอน สถาบันพลศึกษามีความขาดแคลนด้านสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็น อีกทั้งยังขาดแคลนห้องปฏิบัติการทางภาษา นอกจากนี้ผู้เรียนยังระบุว่า อาจารย์ผู้สอนขาดการประยุกต์ใช้สื่อการสอนต่างๆในชั้นเรียน ดังนั้น ทั้งผู้เรียนและผู้สอน จึงมีความต้องการห้องปฏิบัติการทางภาษา และสื่อที่คนูปกรณ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากขึ้น 2) ด้านกระบวนการสอนและอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนขาดความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาเฉพาะและขาดความรู้เรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ในสาขาวิชาเฉพาะที่มีประสิทธิภาพ จึงมีความต้องการให้จัดอบรมให้ความรู้การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาเฉพาะอย่างเร่งด่วน นอกจากนี้ทักษะการฟังเป็นทักษะที่อาจารย์ผู้สอนมีความต้องการพัฒนามากที่สุด 3) ด้านนโยบาย ปัญหาที่สำคัญด้านนโยบาย คือ การให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าการแข่งกีฬาและการบริการสังคม ทำให้ผู้เรียนมีชั่วโมงการเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง 4) กิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความใกล้เคียงกับชีวิตจริง อีกทั้งยังสร้างแรงบันดาลใจและลดความกดดันของผู้เรียน

Tsao, Wei and Fang (2008) สํารวจความคิดเห็นและทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะของครูจำนวน 23 คน และนักศึกษาจำนวน 354 คน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ประเทศไต้หวัน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสำรวจความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการศึกษาปรากฏว่า 1) นักศึกษาชอบการเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทั่วไป (EGP) 2) ผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะควรมีพื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเข้าเรียนหลักสูตรดังกล่าว 3) ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้น มีจุดประสงค์ในการเรียน สื่อการเรียนการสอน วิธีสอน ที่ต่างจากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทั่วไป ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการฝึกภาษาอังกฤษในขณะเดียวกันจำเป็นต้องมีการบูรณาการเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาด้วย 4) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นต้องมีทั้งความเชี่ยวชาญด้านภาษาและเนื้อหาวิชาเฉพาะ 5) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ได้แก่ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม ขาดโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการและในชีวิตประจำวัน

Cao (2014) ได้สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์นักศึกษา ณ มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเซี่ยงไฮ้ สาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการศึกษาปรากฏว่า นักศึกษามีความเห็นว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นต้องมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่า การพัฒนาครูระยะยาวนั้นครูผู้สอนวิชาเฉพาะควรมีการศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพของตนเองให้ดีขึ้น ส่วนการพัฒนาครูในระยะสั้นอาจทำได้โดยการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนเนื้อหาวิชาเฉพาะ

Tabatabaei and Mokhtari (2014) ศึกษาความต้องการและปัญหาของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชา วิศวกรรมคอมพิวเตอร์, วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และ วิศวกรรมโยธาในมหาวิทยาลัยอิหร่านจำนวน 102 คน โดยการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการรวบรวมความคิดเห็นของผู้เรียน ผลปรากฏว่า ผู้เรียนต้องการอาจารย์ผู้สอนที่มีกลยุทธ์และมีความเชี่ยวชาญในการ

สอนเนื้อหาวิชาเฉพาะที่สามารถออกแบบและพัฒนาแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพและสอนไวยากรณ์ได้เป็นอย่างดี ส่วนปัญหาที่สำคัญสำหรับการเรียนการสอนคือการขาดแคลนการใช้ สื่อการเรียนการสอนสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ หรือสื่อที่ครูผู้สอนที่เหมาะสม

สรุป

จากงานวิจัยข้างต้นสามารถสรุปประเด็นปัญหาต่างๆ ได้ดังนี้ 1) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาเฉพาะที่สอน และการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่น่าสนใจ ซึ่งมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการเรียน 2) สื่อการสอนและสื่อที่ครูผู้สอนที่เอื้อต่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ 3) การบริหารจัดการหลักสูตรยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเนื่องจากการขาดแคลนการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอน การให้ความสำคัญด้านการเรียนการสอนน้อยกว่า การทำกิจกรรมอื่นๆ นอกชั้นเรียน และจำนวนผู้เรียนที่มากเกินไปทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถบริหารจัดการชั้นเรียนได้อย่างทั่วถึง ในส่วนของความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะพบประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้ 1) ความต้องการครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญรอบด้าน ครูผู้สอนนอกจากต้องมีความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะและภาษาอังกฤษยังต้องสามารถจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ มีกลยุทธ์ในการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อการกระตุ้นความสนใจต่อผู้เรียน 2) ความต้องการสื่อการสอนหรือเนื้อหาต้องเป็นสื่อที่มีความน่าสนใจเอื้อต่อการเรียนการสอนและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและความต้องการของผู้เรียนเป็นอย่างดี 3) ผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะต้องผ่านการเตรียมความพร้อมหรือการคัดเลือกผู้เรียนที่มีพื้นฐานทางภาษาอังกฤษในระดับดี

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาสภาพในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย เนื่องจากมีบริบทที่แตกต่างจากงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้างต้น และระดับของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ศึกษาทางภาษาอังกฤษแตกต่างจากระดับมหาวิทยาลัย จึงเป็นความท้าทายเป็นอย่างมากในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

ระเบียบวิธีการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มุ่งสำรวจเอกสารและสังเกตการสอนในชั้นเรียนเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งมีทั้งสิ้น จำนวน 12 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง วิทยาลัยอาชีวศึกษานครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคกระบี่ วิทยาลัยอาชีวศึกษาชุมพร วิทยาลัยการอาชีพท่าแซะ วิทยาลัยอาชีวศึกษาภูเก็ท วิทยาลัยเทคนิคภูเก็ต วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพัทลุง วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุราษฎร์ธานี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสงขลา วิทยาลัยเทคนิคหาดใหญ่ วิทยาลัยการอาชีพไชยา

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มีกรอบแนวคิดการวิจัยโดยอ้างอิงตามหลักทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ซึ่งมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ การวิเคราะห์ความต้องการ สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลผู้เรียน และบทบาทครูผู้สอน (McDonough, 1984)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ เอกสารประกอบหลักสูตรและแบบบันทึกสังเกตการสอนโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เอกสารประกอบหลักสูตร เป็นการวิเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ หลักสูตร ตำราหรือเอกสารประกอบการเรียน ครูผู้สอน เกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียน การวัดประเมินผล และการส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะครูและนักศึกษา
2. แบบบันทึกการสังเกตการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะและผ่านการตรวจประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ และปรับแก้ตามคำแนะนำจากออกเป็น 8 ประเด็น

ดังต่อไปนี้ 1) สภาพทั่วไปของชั้นเรียน 2)สื่อ/โสตทัศนอุปกรณ์ 3)กิจกรรมการเรียนการสอน 4)การประเมินความเข้าใจบทเรียน 5)บทบาทของครูผู้สอน 6)บทบาทของนักศึกษา 7)ปัญหา อุปสรรคภายในชั้นเรียน 8)ข้อสังเกตอื่นๆ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอความร่วมมือการให้ข้อมูลวิจัยจากคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไปยังสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคใต้ ทั้ง 12 แห่ง
2. ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลโดยการติดต่อไปยังเจ้าหน้าที่/ผู้รับผิดชอบ/หัวหน้างานหลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาทั้ง 12 แห่ง เพื่อศึกษาและรวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนตามที่กำหนดไว้
3. ผู้วิจัยส่งหนังสือขออนุญาตเข้าสังเกตการสอนไปยังฝ่ายวิชาการของวิทยาลัย เพื่อขอความอนุเคราะห์จากครูผู้สอนจากสถานศึกษาจำนวน 3 แห่ง ตามความสมัครใจของสถานศึกษา ตามรายวิชาที่เปิดการเรียนการสอนในภาคเรียนนั้นๆ โดยขออนุญาตเข้าสังเกตการสอน สถานศึกษาละ 3 ครั้งโดยเข้าสังเกตกลุ่มเดิม ครั้งละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้อง โดยพิจารณาตามกรอบแนวคิดการวิจัยของทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคใต้ของประเทศไทยสรุปประเด็นที่สำคัญได้ดังต่อไปนี้

สภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในปัจจุบัน

การวิเคราะห์ความต้องการและการคัดเลือกผู้เรียนหลักสูตร MEP ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้ง 12 แห่ง คิดเป็น 100% สร้างขึ้นโดยการปรับใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพและประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงระบบปกติ แต่เลือก 4 รายวิชาเพื่อการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษโดยคำนึงถึงความสำคัญของวิชาเรียนและความพร้อมของครูผู้สอน ขณะที่ Hunta, Vogt, Johnson and Tulkki (2013); Hutchinson and Waters (1987) ระบุว่า เป้าหมายหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้น คือ การตอบสนองความต้องการที่มีความเฉพาะเจาะจงของผู้เรียนทั้งด้านภาษาและทักษะต่างๆ และการจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ ดังนั้นผู้เรียนคือบุคคลสำคัญที่สามารถสะท้อนความต้องการในการเรียน จึงจำเป็นต้องมีการสำรวจความต้องการของผู้เรียนก่อนการดำเนินการจัดการหลักสูตรจากการศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตร MEP นั้นปรากฏว่า ทั้ง 12 สถานศึกษา (ร้อยละ 100) ไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการจากผู้เรียน ซึ่งขัดแย้งกับการให้นิยามเรื่องการวิเคราะห์ความต้องการสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะของ Hyland (2006: 73) ว่า การวิเคราะห์ความต้องการคือการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์เป้าหมาย หรือจุดประสงค์ของการเรียน ออกแบบเนื้อหาและรูปแบบการเรียนเพื่อการนำภาษาไปใช้ได้在实际สถานการณ์จริง การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน สามารถเป็นฐานข้อมูลที่สามารถบ่งชี้ได้ว่า ผู้เรียนมีพื้นฐานในเรื่องใด ผู้เรียนไม่มีความรู้ในเรื่องใด และผู้เรียนต้องการเรียนรู้ในเรื่องใด การคัดเลือกผู้เรียนเข้าสู่หลักสูตร MEP มีแนวทางปฏิบัติที่หลากหลาย ได้แก่ 1) เปิดรับสมัครและสอบคัดเลือกเข้าสู่หลักสูตร MEP โดยตรง จำนวน 8 แห่ง (ร้อยละ 66.6) 2) เปิดรับสมัครและสอบคัดเลือกเข้าสู่หลักสูตรปกติแต่ทำการเรียงคะแนนตามลำดับสูงไปต่ำ กลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนภาษาอังกฤษสูงจะได้เข้าเรียนหลักสูตร MEP จำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 25) 3) เปิดรับสมัครและคัดเลือกผู้เรียนเข้าสู่หลักสูตรปกติแต่มีข้อเสนอให้เข้าเรียนหลักสูตร MEP เนื่องจากไม่มีนักศึกษาสมัครเข้าเรียนหลักสูตรดังกล่าว แต่มีความจำเป็นต้องจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนี้ เพื่อตอบสนองนโยบายทางการศึกษาและมีเจตนาที่ติดผู้เรียนในการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพมากขึ้น จำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) ดังนั้นกลุ่มผู้เรียนบางส่วนจึงอาจจะไม่มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่มีความพร้อมต่อการศึกษาในหลักสูตร MEP นอกจากนี้มีเพียง 4 สถานศึกษาหรือคิดเป็นร้อยละ 48 ที่มีการจัดการเรียนการสอนปรับพื้น

ฐานความรู้แก่ผู้เรียนก่อนการเข้าเรียน ซึ่งเป็นประเด็นที่สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ Tsao, Wei and Fang (2008) ว่า ผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นควรมีพื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเข้าเรียน อย่างไรก็ตามมีสถานศึกษา 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) ที่ถึงแม้ไม่มีการจัดการเรียนการสอนปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเข้าเรียนแต่มีการจัดการเรียนการสอนเพิ่มเติมในระหว่างภาคเรียน

สื่อการเรียนการสอน

จากการศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตร ปรากฏว่า ทั้ง 12 สถานศึกษา มีตำราเรียนสำเร็จรูปไม่ครบทุกวิชา เนื่องจากในบางวิชา เช่น วิชาการปรับปรุงพันธุ์พืช ประกอบด้วยเนื้อหาเฉพาะที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียนจึงไม่สามารถใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ ทำให้ครูผู้สอนต้องจัดทำเอกสารประกอบการสอนให้เหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่ามีสถานศึกษา 1 แห่ง ที่จัดซื้อตำราและจัดสรรห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อใช้สืบค้นข้อมูลสำหรับครูผู้สอนใช้ในการสร้างเอกสารประกอบการสอน

จากการสังเกตการณ์ชั้นเรียน 3 รายวิชา จาก 3 สถานศึกษาพบว่า ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่องานโรงแรมครูผู้สอนใช้ตำราสำเร็จรูปภาษาอังกฤษ วิชาอาหารอาเซียนใช้เอกสารประกอบการสอนเป็นภาษาไทยแต่เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือระหว่างครูผู้สอนชาวไทยและชาวต่างประเทศ ครูผู้สอนชาวต่างประเทศจึงต้องสร้างเอกสารการสอนภาษาอังกฤษขึ้นเอง และวิชาการประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์ติดตั้งซอฟต์แวร์ไม่มีตำราสำเร็จรูปครูผู้สอนใช้เอกสารประกอบการสอนที่สร้างขึ้นเองตามคำอธิบายรายวิชา จากการสังเกตการณ์ชั้นเรียนทั้งหมด 9 ครั้ง มีการใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) เช่น อุปกรณ์เครื่องครัวชิ้นส่วนประกอบเครื่องคอมพิวเตอร์ และแบบฟอร์มจองห้องพักเป็นต้น จำนวน 4 ครั้ง (ร้อยละ 44.4) จากแนวคิดของ McDonough (1984) สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีบทบาทสำหรับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะและช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาได้มากยิ่งขึ้น สามารถแสดงตัวอย่างการใช้ภาษาในสถานการณ์และบริบทที่หลากหลายและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์

กิจกรรมการเรียนการสอน

จากการสังเกตการณ์ชั้นเรียน ครูผู้สอนมีการจัดกิจกรรมทางภาษาให้ผู้เรียนฝึกสนทนาโต้ตอบ สาธิตการทำอาหารประกอบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และแสดงบทบาทสมมติ รวมทั้งหมด 4 ครั้ง (ร้อยละ 44.4) ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ Johns (1988) ที่ให้ความคิดเห็นว่า การปฏิบัติกิจกรรมเสมือนจริง (Authentic tasks) เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการจัดการเรียนการสอนทางภาษาเพราะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกับกิจกรรมทางภาษาในบริบทเฉพาะของตนเอง ซึ่งการสร้างกิจกรรมเสมือนจริงนั้น ต้องสร้างขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์ของการเรียนและบริบทเป็นสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่าการเรียนการสอนทั้ง 3 รายวิชานั้นเป็นการสอนทฤษฎีควบคู่การปฏิบัติ เช่น การเรียนขั้นตอนการทำอาหารจากนั้นผู้เรียนต้องสาธิตการทำอาหารพร้อมทั้งบรรยายขั้นตอนการทำอาหารเป็นภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและเข้าใจบริบทของเนื้อหา โดยสอดคล้องกับกรณีตัวอย่างของ Guariento and Morley (2001) กล่าวคือ การออกแบบกิจกรรมให้กลุ่มผู้เรียนสาขาอังกฤษธุรกิจสามารถนำเสนอและอธิบายแผนภูมิตารางทางธุรกิจได้

การประเมินผลผู้เรียน

จากการศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรและการสังเกตการณ์ชั้นเรียน สามารถสรุปผลในภาพรวม กล่าวคือ สถานศึกษาทั้ง 12 แห่ง มีการกำหนดแนวปฏิบัติเหมือนกันในด้าน การวัดผลสัมฤทธิ์รายวิชาโดยใช้ข้อสอบแบบปรนัย แบบอัตนัย และการมอบหมายงานปฏิบัติที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา เช่น การสาธิต การแสดงบทบาทสมมติ แนวทางที่กำหนดดังกล่าวสอดคล้องกับผลจากการสังเกตการณ์ชั้นเรียนซึ่งครูผู้สอนมีวิธีการประเมินความเข้าใจบทเรียนโดยการให้ทำแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน จำนวน 1 ครั้ง ตอบคำถามระหว่างบทเรียนจำนวน 9 ครั้ง การประเมินจากการให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม จำนวน 9 ครั้ง การสาธิตการทำอาหาร จำนวน 1 ครั้ง สาธิตประกอบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์จำนวน 1 ครั้ง และแสดงบทบาทสมมติจำนวน 1 ครั้ง ซึ่งการประเมินผู้เรียนโดยใช้การสังเกตบทบาทสมมติและการสาธิตนั้นถือเป็นการวัดผลเสมือนจริง

ตามแนวคิดของ McDonough (1984) ซึ่งเป็นการประเมินผู้เรียนโดยอาศัยสถานการณ์เป้าหมายในชีวิตจริง โดยการบูรณาการระหว่างการทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาเฉพาะและความสามารถด้านภาษาอังกฤษเช่นการประเมินความเข้าใจในรายวิชาอาหารอาเซียน ซึ่งนักศึกษาต้องสาธิตการทำอาหารพร้อมทั้งอธิบายส่วนผสมและขั้นตอนการทำเป็นภาษาอังกฤษจึงเป็นการบูรณาการระหว่างการทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาเฉพาะและความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่าวิธีการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษเมื่อนักศึกษาจบหลักสูตร MEP มีความแตกต่างระหว่างสถาบัน ดังนี้

- สถานศึกษาจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 16.6) ทดสอบด้วยข้อสอบที่ครูผู้สอนชาวต่างประเทศสร้างขึ้น
- สถานศึกษาจำนวน 7 แห่ง (ร้อยละ 58.3) ใช้ข้อทดสอบโทอิก (TOEIC TEST) แต่ไม่มีการกำหนดช่วง

คะแนนผ่าน/ไม่ผ่าน

- สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) ทดสอบโทอิก (TOEIC TEST) แต่มีการกำหนดเกณฑ์คะแนน

เพื่อออกไปประกาศนียบัตร

- สถานศึกษา จำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) ใช้ข้อสอบออนไลน์จากสถาบันภาษาต่างประเทศ
- สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) ไม่มีการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษผู้เรียนมีเพียงการประเมินจากความพึงพอใจต่อหลักสูตร MEP ที่สถานศึกษาจัดขึ้นจากผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการจัดทดสอบประเมินระดับความสามารถเมื่อจบหลักสูตรอาจจะยังขาดความเป็นเอกภาพทั้งในแง่วัตถุประสงค์ รูปแบบ ตลอดจนแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

ครูผู้สอน

จากการศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตร มีการกำหนดคุณสมบัติครูผู้สอนคือ ครูชาวไทยที่สอนวิชาชีพเป็นภาษาอังกฤษต้องผ่านการประเมินจากสถานศึกษาว่าเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านวิชาชีพและด้านภาษาอังกฤษ ครูชาวต่างประเทศต้องเป็นผู้มีวุฒิการศึกษาตรงกับสาขาวิชาชีพที่สอนโดยตรงและต้องได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรของการจัดการอาชีวศึกษาของประเทศไทย รวมทั้งภาษาและวัฒนธรรมไทย อย่างน้อย 15 ชั่วโมง ตามนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษาภาคภาษาอังกฤษตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ครูผู้สอนหลักสูตร MEP รวมทั้งสิ้น 69 คน เป็นครูชาวไทย 37 คน และครูชาวต่างประเทศ 32 คน ซึ่งมีสถานศึกษาจำนวน 3 แห่ง (ร้อยละ 25) ที่สอนโดยครูชาวต่างชาติทั้งหมด และสถานศึกษาจำนวน 9 แห่ง (ร้อยละ 75) สอนโดยทั้งครูชาวไทยและครูชาวต่างประเทศ

โดยมีครูชาวต่างชาติจำนวน 14 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 43.7 ของครูชาวต่างชาติทั้งหมด สอนสาขาวิชาที่ตรงตามวุฒิการศึกษา และครูผู้สอนชาวไทยจำนวน 8 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.1 ของครูชาวไทยทั้งหมด สอนสาขาวิชาที่ตรงตามวุฒิการศึกษาของตนเอง ดังนั้นครูชาวไทยที่สอนหลักสูตร MEP จำนวน 29 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 78.37 เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จึงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Bojović (2006) ระบุว่าโดยทั่วไปครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะเป็นเพียงผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษไม่ได้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะโดยตรง ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาความรู้และเตรียมตัวล่วงหน้าเสมอจากการสังเกตการณ์ชั้นเรียน พบว่า ครูผู้สอนมีบทบาทหลักคือ ออกแบบรายวิชา เลือกหรือสร้างสื่อการสอนออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน และถ่ายทอดความรู้แก่นักศึกษา

การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะครูและนักศึกษา

จากการศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตรพบว่า หลักสูตร MEP มีการดำเนินการส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะครูและนักศึกษาที่หลากหลายดังนี้

การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะครู

- 1) สถานศึกษาจำนวน 2 แห่ง (ร้อยละ 16.6) จัดโครงการอบรมจัดทำแผนการสอนเป็นภาษาอังกฤษแก่ครูผู้สอน
- 2) สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) มีนโยบายสนับสนุนครูผู้สอนวิชาชีพที่ต้องจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเรียนภาษาอังกฤษแบบเข้มในสถาบันสอนภาษาและทดสอบวัดระดับความสามารถทางภาษาก่อนการปฏิบัติการสอนจริงในชั้นเรียน
- 3) สถานศึกษาจำนวน 12 แห่ง (ร้อยละ 100) มีนโยบายส่งครูเข้าทดสอบมาตรฐานภาษาอังกฤษ (CEFR) ซึ่งจัดโดยกรมอาชีวศึกษา และส่งเสริมพัฒนาเพื่อการต่อยอดความสามารถของครูเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- 4) สถานศึกษาจำนวน 6 แห่ง (ร้อยละ 50) มีนโยบายให้จัดการสอนแบบร่วมมือระหว่างครูชาวไทยและชาวต่างประเทศ

จากนโยบายข้างต้นคือวิธีการแก้ไขปัญหาด้านครูผู้สอนที่ขาดความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Tsao, Wei and Fang (2008) ที่แสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ได้แก่ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเป็นการแก้ไขปัญหาด้านครูผู้สอนในระยะสั้น และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Cao (2014) ว่าการพัฒนาครูในระยะสั้นอาจทำได้โดยการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนเนื้อหาวิชาเฉพาะ

การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะนักศึกษา

- 1) สถานศึกษาจำนวน 4 แห่ง (ร้อยละ 33.3) มีโครงการจัดทำห้องเรียน MEP ที่ประกอบด้วยสื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆ ได้แก่ คอมพิวเตอร์ โปรเจกเตอร์ และเครื่องขยายเสียง
- 2) สถานศึกษาทั้ง 12 แห่งหรือ (ร้อยละ 100) จัดโครงการค่ายภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา
- 3) สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) จัดโครงการยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ 30 ชั่วโมง เพื่อพัฒนาการศึกษากิจการสื่อสารของนักศึกษา
- 4) สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) จัดโครงการอาสาสมัครอาสาสมัคร คือกิจกรรมนำเที่ยวแก่ชาวต่างชาติที่เข้ามาเยือนประเทศไทย ซึ่งเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวหรือกลุ่มตัวแทนวิทยาลัยต่างประเทศที่ลงนามความร่วมมือกับวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้จริงในชีวิตประจำวัน
- 5) สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) จัดโครงการส่งเสริมนักศึกษาเรียนภาษาอังกฤษในต่างประเทศเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์ เพื่อการเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน
- 6) สถานศึกษาจำนวน 1 แห่ง (ร้อยละ 8.3) จัดโครงการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการต่างประเทศที่เน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาเฉพาะที่เรียน

ความพยายามพัฒนาดังกล่าวนับว่าสอดคล้องกับที่ Tsao, Wei and Fang (2008) ศึกษาและพบว่า ผู้เรียนขาดโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการและในชีวิตประจำวัน จึงควรส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบริบทที่เป็นจริงและคำนึงถึงเนื้อหาที่สอดคล้องกับรายวิชาต่างๆ ในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ในชั้นเรียนมาใช้ในการปฏิบัติได้จริง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศไทย สามารถสรุปประเด็นต่างๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตร MEP ไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนก่อนการดำเนินงานหลักสูตรและมีการคัดเลือกผู้เรียนเข้าสู่หลักสูตรที่หลากหลายขึ้นอยู่กับบริหารงานของผู้บริหารแต่ละสถานศึกษา
2. ตำราเรียนสำหรับผู้เรียนหลักสูตร MEP มีทั้งตำราเรียนภาษาอังกฤษสำเร็จรูป ตำราเรียนภาษาไทยสำเร็จรูป และเอกสารประกอบการสอนที่ครูผู้สอนต้องสร้างขึ้นเอง และมีการใช้สื่อการเรียนการสอนที่เป็นของจริง (Authentic Materials) คิดเป็นร้อยละ 44.4 ของจำนวนครั้งที่สังเกตชั้นเรียน
3. การเรียนการสอนมีการปฏิบัติกิจกรรมเสมือนจริง (Authentic tasks) ได้แก่ การสนทนาโต้ตอบ การสาธิตการประกอบอาหาร การประกอบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และการแสดงบทบาทสมมติ คิดเป็นร้อยละ 44.4 ของจำนวนครั้งที่สังเกตชั้นเรียน
4. การวัดผลผู้เรียนมีวิธีการวัดผลเสมือนจริง ได้แก่ การแสดงบทบาทสมมติการจ้องที่พัก การสาธิตการประกอบอาหาร และการสาธิตการประกอบอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นการบูรณาการระหว่างการทดสอบความรู้ด้านเนื้อหาเฉพาะและความสามารถด้านภาษาอังกฤษ
5. ครูผู้สอนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 78.3) เป็นครูภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบหมายให้สอนวิชาเฉพาะสาขา
6. การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะครูและนักศึกษานำการจัดการกิจกรรมที่ส่งเสริมศักยภาพด้านภาษาอังกฤษทั่วไป

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการวิจัยนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในปัจจุบัน ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสถานศึกษาอาชีวศึกษา ในการส่งเสริม พัฒนาต่อยอดหรือปรับเปลี่ยนหลักสูตรให้ตรงจุดเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียนและปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร หลักสูตร Mini English Program (MEP)

1. ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่า หลักสูตร MEP ไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ จึงควรมีการวิเคราะห์ความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง
2. การคัดเลือกผู้เรียนเข้าสู่หลักสูตร Mini English Program (MEP) ยังมีความหลากหลายในการปฏิบัติ อีกทั้งการบังคับเรียนหลักสูตร MEP เนื่องจากไม่มีผู้สมัครเข้าเรียนหลักสูตรนี้ ดังนั้นสถานศึกษาควรมีวิธีการสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความสนใจและเห็นคุณค่าของหลักสูตร MEP พร้อมทั้งมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้เรียนที่ชัดเจน
3. เนื่องจากการประเมินความสามารถทางภาษาอังกฤษหลังเรียนจบหลักสูตรไม่มีผลต่อการสำเร็จการศึกษาของผู้เรียน อาจส่งผลให้ผู้เรียนขาดแรงกระตุ้นในการเรียนและการสอบ หลักสูตรจึงควรกำหนดจุดประสงค์ในการสอบที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านเองในทางบวก
4. การขาดแคลนครูผู้สอนวิชาชีพที่เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษและครูภาษาอังกฤษที่เชี่ยวชาญวิชาชีพเป็นปัญหาหลักดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการเร่งพัฒนาศักยภาพครูผู้สอนให้มีความพร้อมต่อการเรียนการสอนหลักสูตรที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการจัดเรียนการสอน

เอกสารอ้างอิง

- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, (2559), *หลักสูตรอาชีวศึกษา*. ค้นเมื่อ 15 เมษายน 2559, จาก เว็บไซต์ : <http://www.vec.go.th>
- Bojović, M. (2006). *Teaching Foreign Language for Specific Purposes: Teacher Development*. Association of Teacher Education in Europe, 487-493.
- Cao, J. (2014). *A Survey on ESP Teaching in Changchun University of Science and Technology*. *Theory and Practice in Language Studies*, 2507-2512.
- Guariento, W., & Morley, J. (2001). *Text and task authenticity in the EFL classroom*. *ELT Journal*, 4, 347-533.
- Hunta, M., Vogt, K., Johnson E., Tulkki H. (2013). *Needs Analysis for Language Course Design; A holistic approach to ESP*. New York: Cambridge University Press.
- Hutchinson, T. & Waters, A. (1987). *English for Specific Purposes: A learning – centered approach*. United Kingdom: Cambridge University Press.
- Johns, M. (1988). The discourse communities' dilemma: Identifying transferable skills for the academic milieu. *English for Specific Purposes*, 7, 55-60.
- Kennedy, C. & Bolitho, R. *English for specific purposes*. London: MacMillan Press Ltd.
- Klaichim, S. (2009). *Problem and Needs in English Teaching and Learning at the Institutes of Physical Education*, Thailand. Master of Arts in Applied Linguistics, Prince of Songkhla University, Thailand.
- McDonough, J. (1984). *ESP in perspective: A practical guide*. London: Collins ELT.

- Tabatabaei, O., & Mokhtari, A. (2014). ESP Learners' Perception of ESP Program Problems at Iranian Universities (A Case Study of Islamic Azad University Najafabad Branch). *Theory and Practice in Language Studies*, 1144-1154.
- Tsou,W., & Chen,F., (2013). ESP program evaluation framework: Description and application to a Taiwanese university ESP program. *English for Specific Purposes*, 33, 39-53.

ภาคผนวก 2.2

บทความที่ 2

สุธิตา ส่งศรีและนิสากร จารุมนี. (). ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย.
วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, __ (อยู่ระหว่างการพิจารณาของ
ผู้ทรงคุณวุฒิ) __.

ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ใน
สถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย

Problems and Wants in Implementing Mini English Program in Vocational
Institutions in Southern Thailand

นางสาวสุธิศา ส่งศรี และ รศ.ดร.นิสากร จารุมณี

Ms. Sutisa Songsri and Assoc.Prof.Dr. Nisakorn Charumane

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate problems and wants in implementing Mini English Program in 12 vocational institutions in Southern Thailand. The subjects were 4 administrators, 32 teachers and 132 students. The instruments were one five-point rating scale questionnaire for teachers, and one for students ; and semi-structured interviews with administrators, teachers and students. The quantitative data were calculated using means, standard deviation and qualitative data were summarized. The results were as follows: 1) the stated problems were related to the lack of students' needs analysis; an inadequacy of textbooks, visual aids and authentic materials; the teachers' lacking of expertise in subjects specific area; and insufficient budgets for administration 2) the identified wants included the recruitment of learners whose English proficiency is sufficient, the provision of studying of practical subject matter, standard textbooks, the training in English for specific purposes, and the extra-curricular activities such as English camps.

Keywords: Mini English Program, Problems, Wants

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย จำนวน 12 แห่ง กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหาร 4 คน ครูผู้สอน 32 คน และนักศึกษา 132 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับสำหรับครูผู้สอน 1 ฉบับ สำหรับนักศึกษา 1 ฉบับและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและใช้วิธีการสรุปประเด็นจากข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยมี ดังนี้ 1) ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ได้แก่ ไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ตำราเรียนไม่เพียงพอ ขาดแคลนสื่อทัศนูปกรณ์และสื่อที่เป็นของจริง ครูผู้สอนขาดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะ และงบประมาณไม่เพียงพอต่อการบริหารจัดการ 2) ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรMEP ได้แก่ การคัดเลือกผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอ การจัดให้เรียนเนื้อหาวิชาที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการปฏิบัติงาน ตำราเรียนที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ การอบรมเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา และมีกิจกรรมนอกหลักสูตรส่งเสริมการใช้ภาษา เช่น ค่ายภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ: หลักสูตร Mini English Program, ปัญหา, ความต้องการ

บทนำ

สถานศึกษาอาชีวศึกษาเป็นสถาบันหลักในการผลิตนักศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานในกลุ่มประเทศอาเซียนซึ่งใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการทำงาน ในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมารัฐบาลได้ให้การสนับสนุน ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเป็นการเตรียมความพร้อมให้นักศึกษาก้าวสู่ตลาดแรงงานอย่างมีคุณภาพ

กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเปิดการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร English Program (EP) และหลักสูตร Mini English Program (MEP) ขึ้นเมื่อปีการศึกษา 2555 หลักสูตร EP จัดการเรียนการสอนทุกรายวิชาเป็นภาษาอังกฤษยกเว้นวิชาภาษาไทย แต่สำหรับหลักสูตร MEP จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษใน 4 รายวิชาโดยผู้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาสามารถเลือกรายวิชาที่ต้องการสอนเป็นภาษาอังกฤษได้ตามความพร้อม ปัจจุบันนี้มีสถานศึกษานำร่องจำนวน 33 แห่งนำหลักสูตร EP และ MEP ไปปฏิบัติใช้เพื่อส่งเสริมให้ นักศึกษาสายอาชีวศึกษาเป็นแรงงานสำคัญในสมาคมเศรษฐกิจอาเซียน และระดับสากล (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2559) การจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา เป็นประเด็นใหม่สำหรับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ผู้ออกแบบและพัฒนาหลักสูตร คณะผู้บริหารและที่สำคัญที่สุด คือ ครูผู้สอน และ นักศึกษา ที่ต้องปรับเปลี่ยนวิธีสอนวิธีเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program นั้นมีลักษณะการสอนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนแบบทั่วไปที่จัดการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆเป็นภาษาไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2559)

ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร MEP ในรายวิชาภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษ

ที่ใช้ในสาขาเฉพาะของตนเอง ตัวอย่างเช่น รายวิชาภาษาอังกฤษอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (English for the Tourism Industry) ภาษาอังกฤษปฏิบัติงานช่าง (Technical English on the Job) และ ภาษาอังกฤษเพื่องานคหกรรม (English for Home Economics) เป็นต้น รายวิชาดังกล่าวสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ หรือ English for Specific Purposes (ESP) (Kennedy and Bolitho, 1991; Hutchison and Waters, 1987)และต้องมียุทธศาสตร์ประกอบต่างๆที่สำคัญ เช่น การใช้สื่อเสมือนจริง (Authentic Materials) กิจกรรมทางภาษาเสมือนจริง (Authentic Tasks) และ การวัดและประเมินผลเสมือนจริง (Authentic Assessment) (McDonough, 1984) การดำเนินงานให้บรรลุตามเป้าหมายและประสบผลสำเร็จสูงสุดจึงต้องปฏิบัติตามหลักการและแนวคิดเชิงทฤษฎีดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากสถานศึกษากำหนดเพียงนโยบายแต่ไม่มีหลักการปฏิบัติที่ชัดเจนอาจจะนำมาซึ่งผลการปฏิบัติงานที่ไม่มีประสิทธิภาพได้ ดังนั้น การสอนหลักสูตร MEP ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่ชัดเจนในการสอน ESP โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความพร้อมในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะของครูผู้สอน และ ปัจจัยจำเป็นอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในปัจจุบันยังไม่สามารถมั่นใจได้ว่า การจัดการหลักสูตร MEP ในสถานศึกษาของอาชีวศึกษาประสบปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหรือไม่และมีความต้องการด้านใด ในเชิงปฏิบัติ งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ของประเทศ จำนวน 12 แห่งเพื่อ

สะท้อนปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการหลักสูตร MEP ซึ่งจะสามารถนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยมุ่งตอบคำถามวิจัย ดังนี้

1. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษา อาชีวศึกษา คืออะไร และปัญหาอยู่ในระดับใด
2. ความต้องการหรือข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร Mini English Program มีอะไรบ้าง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ(ESP) ได้ดำเนินมาเป็นระยะเวลานาน ควบคู่ไปกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ ESP สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ สามารถสรุปงานวิจัยที่ผ่านมาเป็นสังเขป ดังนี้ Klaichim (2009) สำรวจปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสำรวจความคิดเห็นกับนักศึกษาสถาบันพลศึกษา ของประเทศไทย มีผลการวิจัยที่เป็นประเด็นสำคัญดังนี้ 1) ด้านสื่อการสอน สถาบันพลศึกษามีความขาดแคลนด้านสื่อการเรียนการสอนที่จำเป็น อีกทั้งยังขาดแคลนห้องปฏิบัติการทางภาษา นอกจากนี้ผู้เรียนยังระบุว่า อาจารย์ผู้สอน ขาดการประยุกต์ใช้สื่อการสอนต่างๆในชั้นเรียน ดังนั้น ทั้งผู้เรียนและผู้สอน จึงมีความต้องการห้องปฏิบัติการทางภาษา และ โสตทัศนอุปกรณ์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนมากขึ้น 2) ด้านกระบวนการสอนและอาจารย์ผู้สอน อาจารย์ผู้สอนขาดความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาเฉพาะและขาดความรู้เรื่องการจัดการกระบวนการเรียนรู้ในสาขาวิชาเฉพาะที่มีประสิทธิภาพ จึงมีความต้องการให้จัดอบรมให้ความรู้การจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาเฉพาะอย่างเร่งด่วน นอกจากนี้ทักษะการฟังเป็นทักษะที่อาจารย์ผู้สอนมีความต้องการพัฒนามากที่สุด 3) ด้านนโยบาย ปัญหาที่สำคัญด้านนโยบาย คือ การให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษน้อยกว่าการแข่งขันกีฬาและการบริการสังคม ทำให้ผู้เรียนมีชั่วโมงการเรียนภาษาอังกฤษน้อยลง 4) กิจกรรมการเรียนการสอน บทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนให้ความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีความใกล้เคียงกับชีวิตจริง อีกทั้งยังสร้างแรงบันดาลใจและลดความกดดันของผู้เรียน

ยุพภรณ์ พิริยศิลป์ (2557) ศึกษาความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเขตจังหวัดขอนแก่น จากกลุ่มตัวอย่าง 300 คน โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจ เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามและการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ ผลการศึกษามีดังนี้ ความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษขององค์กรท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลางและเนื้อหาที่มีความจำเป็น ได้แก่ การสนทนาทักทายในชีวิตประจำวัน การกล่าวต้อนรับ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

หัตริยา เรือนคำ และ ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน (2559) ศึกษาปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา จำนวน 160 คน อาจารย์จำนวน 5 คน จากวิทยาลัยพัฒนวิชาการบึงพระพิบูลย์โลก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มีผลการศึกษาคือ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชา และการขาดโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษไปบริบทที่เหมาะสม

Tsao, Wei and Fang (2008) สำนวจความคิดเห็นและทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะของครูจำนวน 23 คน และนักศึกษาจำนวน 354 คน ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ประเทศไต้หวัน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสำวจความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการศึกษาปรากฏว่า 1) นักศึกษาชอบการเรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ (ESP) มากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทั่วไป (EGP) 2) ผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะควรมีพื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเข้าเรียนหลักสูตรดังกล่าว 3) ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้น มีจุดประสงค์ในการเรียน สื่อการเรียนการสอน วิธีสอน ที่ต่างจากการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์ทั่วไป ครูผู้สอนควรให้ความสำคัญในการฝึกภาษาอังกฤษ ในขณะที่เดียวกันจำเป็นต้องมีการบูรณาการเนื้อหาเฉพาะสาขาวิชาด้วย 4) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นต้องมีทั้งความเชี่ยวชาญด้านภาษาและเนื้อหาวิชาเฉพาะ 5) ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ได้แก่ การขาดแคลนครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติที่เหมาะสม ขาดโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการและในชีวิตประจำวัน

Cao (2014) ได้สำวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยการใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์นักศึกษา ณ มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเซียงฮัน สาธารณรัฐประชาชนจีน ผลการศึกษาปรากฏว่า นักศึกษามีความเห็นว่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นต้องมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาเฉพาะ นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่า ควรพัฒนาครูในระยะยาว กล่าวคือครูผู้สอนวิชาเฉพาะควรได้รับโอกาสในการไปศึกษาต่อต่างประเทศเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพของตนเองให้ดีขึ้น ส่วนการพัฒนาครูในระยะสั้นอาจทำได้โดยการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษและครูผู้สอนเนื้อหาวิชาเฉพาะ

Cenaj (2015) ได้ศึกษาปัญหา และข้อเสนอแนะของครูผู้สอนของวิทยาลัยการกีฬา ในประเทศ

อัลบาเนีย ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ โดยการใช้แบบสอบถามออนไลน์ มีผลการศึกษาดังต่อไปนี้ 1) ครูผู้สอนต้องตระหนักถึงความต้องการของผู้เรียนและมีความจำเป็นต้องเลือกใช้สื่อการสอน การจัดการชั้นเรียนให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สื่อการสอนต้องเป็นสื่อที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาเฉพาะและความสามารถของผู้เรียนเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้มีความคุ้นเคยกับเนื้อหาวิชาเฉพาะและภาระงานในอนาคต 2) ครูผู้สอนให้ความคิดเห็นว่ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการจัดการเรียนการสอนเป็นผลจากการขาดการเตรียมความพร้อมหรือการอบรมครูผู้สอน ดังนั้นจึงมีการเสนอแนะให้มีการอบรมและพัฒนาครูผู้สอนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่างเหมาะสม

จากงานวิจัยข้างต้นสามารถสรุปประเด็นปัญหา ต่างๆได้ดังนี้ 1) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ขาดความรู้ ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาเฉพาะที่สอน และการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมที่น่าสนใจ ซึ่งมีผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการเรียน 2) สื่อการสอนและสื่อดิจิทัลที่เอื้อต่อการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ 3) การบริหารจัดการหลักสูตรยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเนื่องจากการขาดแคลนการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอน การให้

ความสำคัญด้านการเรียนการสอนน้อยกว่าการทำกิจกรรมอื่นๆนอกชั้นเรียน 4)ไม่มีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการใช้บทสนทนาตามสภาพจริง ในส่วนของความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะพบประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้ 1) ความต้องการครูผู้สอนที่เชี่ยวชาญรอบด้าน นอกจากความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะและความรู้ทักษะภาษาอังกฤษครูผู้สอนยังต้องสามารถจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ มีกลยุทธ์ในการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อการกระตุ้นความสนใจต่อผู้เรียน 2) ความต้องการสื่อการสอนสื่อควรมีความน่าสนใจเอื้อต่อการเรียนการสอนและสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาและความต้องการของผู้เรียน 3) ความต้องการการอบรมและพัฒนาครูผู้สอนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่างเหมาะสม

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย เนื่องจากมีบริบทที่แตกต่างจากงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้างต้นและระดับของผู้เรียนระดับอาชีวศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ศักยภาพทางภาษาอังกฤษแตกต่างจากระดับมหาวิทยาลัย จึงเป็นความท้าทายเป็นอย่างมากในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ

ระเบียบวิธีการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งมีทั้งสิ้น จำนวน 12 แห่ง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประกอบด้วย ผู้บริหารคือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ จำนวน 12 คน จากสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้ง 12 แห่งในภาคใต้ ครูผู้สอนทั้งหมดจำนวน 40 คนและ และกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษาจำนวน 186 คน จำนวนดังกล่าวได้จากเกณฑ์การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan (1970)

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยนี้อ้างอิงตามหลักทฤษฎีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ ซึ่งมีองค์ประกอบหลักคือ การวิเคราะห์ความต้องการ สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลผู้เรียน และบทบาทครูผู้สอน (McDonough, 1984)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.แบบสอบถามชุดที่ 1 สํารวจความคิดเห็นครูผู้สอนและชุดที่ 2 สํารวจความคิดเห็นนักศึกษา สร้างขึ้นโดยใช้องค์ความรู้ แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยมีคำถามครอบคลุมประเด็นปัญหา ความต้องการและข้อเสนอแนะ ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรMini English Program ชนิดคำถามที่ใช้ในแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามแบบปลายปิด (closed-ended) และปลายเปิด (open-ended) คำถามชนิดปลายปิดจะระบุให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นตามแบบมาตราส่วนประมาณค่าจำนวน 5 ระดับ คือ 5 = มากที่สุด 4= มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด ซึ่ง

เกณฑ์การแปลความตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ (Five Point Likert Scale) มีความหมายดังต่อไปนี้

\bar{X} . = 4.51 – 5.00	หมายความว่า ปัญหา อยู่ในระดับมากที่สุด
\bar{X} . = 3.51 – 4.50	หมายความว่า ปัญหา อยู่ในระดับมาก
\bar{X} . = 2.51 – 3.50	หมายความว่า ปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง
\bar{X} . = 1.51 – 2.50	หมายความว่า ปัญหา อยู่ในระดับน้อย
\bar{X} . = 1.00 – 1.50	หมายความว่า ปัญหา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้รับการตรวจสอบคุณภาพความเที่ยงตรง (Content validity) ทางด้านภาษา เนื้อหา จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับครูผู้สอน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน และนักศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ไม่อยู่ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนมีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 0.808 และแบบสอบถามสำหรับนักศึกษาอยู่ที่ระดับ 0.958 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับ

2.แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างสำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักศึกษาครอบคลุมประเด็นเกี่ยวกับ ปัญหา และความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในภาคใต้ ของประเทศไทย ซึ่งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน จากนั้นผู้วิจัยปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยติดต่อเจ้าหน้าที่หรือหัวหน้างานหลักสูตร Mini English Program ของสถานศึกษาทั้ง 12 แห่งเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามสำหรับครูผู้สอนและนักศึกษาตามจำนวนเป้าหมาย และได้รับแบบสอบถามคืนมาดังนี้ แบบสอบถามครูผู้สอนจำนวน 32 ชุด (80%) ในจำนวนนี้มีข้อมูลส่วนคำถามปลายเปิดจำนวน 9 ชุด และแบบสอบถามนักศึกษา จำนวน 132 ชุด (71%) ในจำนวนนี้มีข้อมูลส่วนคำถามปลายเปิดจำนวน 28 ชุด
2. ผู้วิจัยติดต่อเจ้าหน้าที่งานฝ่ายวิชาการเพื่อขอนัดสัมภาษณ์ผู้บริหาร 12 คน ครู 12 คน และนักศึกษา 12 คน กำหนด ตามวันและเวลาที่ผู้ให้ข้อมูลสะดวก โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบตัวต่อตัวหรือผ่านโทรศัพท์ขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ให้ข้อมูล ทั้งนี้ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวน 4 คน ครูผู้สอนจำนวน 5 คน และนักศึกษาจำนวน 7 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้านระดับปัญหาในการจัดการเรียนการสอนโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพความต้องการและข้อเสนอแนะ จากคำถามปลายเปิดในแบบสอบถามครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และนักศึกษาและจากการสัมภาษณ์รอง

ผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษและนักศึกษาโดยใช้วิธีสรุปประเด็น และนำผลที่ได้มาเสริมข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาปัญหาและความต้องการการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาคใต้ ของประเทศไทยสรุปประเด็นที่สำคัญได้ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP)

ผลการวิเคราะห์ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP) แสดงให้เห็นโดยภาพรวมว่า ครูผู้สอนและนักศึกษาระบุปัญหาในระดับปานกลาง (ครูผู้สอน $\bar{x} = 3.41$, $SD = .56$), (นักศึกษา $\bar{x} = 3.43$, $SD = .64$) โดยครูผู้สอนระบุปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา ในระดับสูงสุด ($\bar{x} = 3.73$, $SD = .69$) ในขณะที่นักศึกษาระบุปัญหาด้านการบริหารจัดการในระดับสูงสุด ($\bar{x} = 3.87$, $SD = .80$) อย่างไรก็ตามครูและนักศึกษาระบุปัญหาด้านความรู้ เทคนิค วิธีการสอนและการประเมินผลของครูผู้สอนในระดับต่ำสุด คือเป็นปัญหาในระดับปานกลางเท่านั้น (ครู $\bar{x} = 2.98$, $SD = .51$, นักศึกษา $\bar{x} = 3.26$, $SD = .89$) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับปัญหาการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP)

ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา					
	ครูผู้สอน		ความหมาย	นักศึกษา		ความหมาย
	\bar{x}	SD		\bar{x}	SD	
1. ปัญหาด้านหลักสูตร	3.60	.70	มาก	3.67	.83	มาก
2. ปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา	3.73	.69	มาก	3.52	.82	มาก
3. ปัญหาด้านสื่อและวัสดุอุปกรณ์	3.59	.80	มาก	3.43	.77	ปานกลาง
4. ปัญหาด้านผู้เรียน	3.65	.73	มาก	3.30	.80	ปานกลาง
ประเด็นปัญหา	ระดับปัญหา					
	ครูผู้สอน		ความหมาย	นักศึกษา		ความหมาย
	\bar{x}	SD		\bar{x}	SD	
5. ปัญหาด้านความรู้ เทคนิคการสอน และ การประเมินผลผู้เรียนของครูผู้สอน	2.98	.51	ปานกลาง	3.26	.89	ปานกลาง
6. ปัญหาด้านการบริหารจัดการ	3.46	.67	ปานกลาง	3.87	.86	มาก
ภาพรวม	3.41	.56	ปานกลาง	3.43	.64	ปานกลาง

เมื่อพิจารณารายด้านโดยประมวลข้อมูลจากคำถามปลายเปิด (ผลเพิ่มเติมแสดงในภาคผนวก) คำถามปลายเปิด และจากการสัมภาษณ์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 ปัญหาด้านหลักสูตร

ครูผู้สอนและนักศึกษาระบุปัญหาด้านหลักสูตรโดยภาพรวมในระดับมาก (ครูผู้สอน $\bar{x} = 3.60$, $SD = .70$), (นักศึกษา $\bar{x} = 3.67$, $SD = .83$) ประเด็นปัญหาที่สำคัญ 3 ลำดับแรกจากความคิดเห็นของครูผู้สอนและนักศึกษา ได้แก่ ความสอดคล้องกับความต้องการพัฒนาผู้เรียน ประโยชน์ต่อการศึกษาต่อ และการตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครู และนักศึกษาทุกคน (ร้อยละ 100) พบว่า หลักสูตร MEP ไม่มีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนก่อนการเปิดหลักสูตร แต่เป็นเพียงการเปิดการเรียนการสอนตามนโยบายของรัฐบาลและความต้องการของสถานศึกษาเท่านั้น และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่า นักศึกษาจำนวน 4 คน (ร้อยละ 57.1) เห็นว่า ถึงแม้ว่าความรู้ที่ได้จากหลักสูตร MEP จะไม่เอื้อต่อการศึกษาต่อ แต่หลักสูตร MEP มีประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก เนื่องจากผู้เรียนเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าหลักสูตรปกติ จึงทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ โดยนักศึกษาคคนหนึ่งกล่าวว่า “หลักสูตร MEP มีประโยชน์มาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าถึงภาษาอังกฤษได้เร็วกว่าหลักสูตรปกติ” นอกจากนี้ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของครูผู้สอนและผลการสัมภาษณ์ของผู้บริหารส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75) มีความสอดคล้องกันในประเด็นที่สะท้อนว่า หลักสูตรยังขาดความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานของสถานประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียน เนื่องจากตลาดแรงงานของสถานประกอบการในกลุ่มประเทศอาเซียนนั้น ต้องการผู้เรียนที่มีความเชี่ยวชาญทั้งด้านวิชาชีพและด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

1.2 ปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา

ครูผู้สอนและนักศึกษาเห็นพ้องกันว่าปัญหาด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ครูผู้สอน $\bar{X} = 3.73$, $SD = .69$), (นักศึกษา $\bar{X} = 3.52$, $SD = .82$) ประเด็นปัญหาที่สำคัญเกี่ยวข้องกับ การขาดแคลนบทเรียนซึ่งเป็นบทสนทนาจากเจ้าของภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหา กับความสามารถของผู้เรียน ความน่าสนใจของบทเรียน การใช้บทความ (Texts) ที่ใช้ในชีวิตจริงประกอบการเรียนการสอน โดยผลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามนักศึกษาจำนวน 15 คน (ร้อยละ 53.5) พบว่า เนื้อหาที่เรียนยากเกินไป นักศึกษาจำนวน 17 คน (ร้อยละ 60.7) กล่าวว่า บทเรียนไม่มีความน่าสนใจ และนักศึกษาจำนวน 16 คน (ร้อยละ 57.1) ระบุว่า ครูผู้สอนไม่ใช้สื่อการสอน จากผลการสัมภาษณ์ครูผู้สอนส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 40) พบว่า ครูผู้สอนไม่ใช้เนื้อหาจากคู่มือการใช้งานอุปกรณ์ หรือแบบฟอร์มต่างๆ ที่เป็นของจริงในการจัดการเรียนการสอน จากผลการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอนและนักศึกษาทุกคน ระบุว่า หลักสูตร MEP มีตำราเรียนไม่ครบทุกวิชา ขาดบทเรียนที่มีเสียงสนทนาของเจ้าของภาษาครูผู้สอนต้องจัดทำเอกสารประกอบการสอนขึ้นเอง จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนจำนวนหนึ่ง (ร้อยละ 60) ให้ความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนขาดความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาเฉพาะ ครูคนหนึ่งกล่าวว่า “เนื้อหาวิชาเฉพาะบางเรื่องเป็นเรื่องยากสำหรับครูผู้สอน เพราะครูเป็นครูภาษาอังกฤษจึงต้องใช้เวลามากขึ้นในการเตรียมการสอน บางครั้งเนื้อหาเฉพาะบางเรื่องครูต้องถามจากนักศึกษา หรือครูประจำสาขานั้นๆ”

1.3 ปัญหาด้านสื่อและโสตทัศนูปกรณ์

ครูผู้สอนและนักศึกษาเห็นพ้องกันว่าปัญหาด้านสื่อและโสตทัศนูปกรณ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (ครูผู้สอน $\bar{x}=3.59$, $SD=.80$), (นักศึกษา $\bar{x}=3.43$, $SD=.77$) จากข้อมูลคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของครูและนักศึกษาแสดงให้เห็นว่า โสตทัศนูปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ โปรเจ็คเตอร์ หรือห้องปฏิบัติการทางภาษามีไม่เพียงพอและขาดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของนักศึกษา จำนวน 12 คน (ร้อยละ 42.8) ครูผู้สอน จำนวน 6 คน (ร้อยละ 66.6) และการสัมภาษณ์ของนักศึกษาจำนวน 4 คน (ร้อยละ 51.1%) โดยนักศึกษาคนหนึ่งกล่าวว่า “อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ไม่เพียงพอ บางห้องมีอุปกรณ์แต่ใช้งานไม่ได้” จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนส่วนหนึ่ง (ร้อยละ 40) ไม่เคยใช้อุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรือโปรเจ็คเตอร์ในการสอนเนื่องจากไม่มีอุปกรณ์และขาดความรู้ในการใช้งาน ขณะที่ผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า ผู้บริหารจำนวน 3 คน (ร้อยละ 75) กล่าวว่าอุปกรณ์ช่วยสอนสำหรับหลักสูตร MEP มีความพร้อมต่อการเรียนการสอน ซึ่งผู้บริหารท่านหนึ่งกล่าวว่า “อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์มีความพร้อมสำหรับหลักสูตร MEP มีการใช้โทรทัศน์อัจฉริยะ (Smart TV) ในการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต แต่มีปัญหาด้านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตไม่เสถียรจึงเป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนของครูในบางครั้ง” นอกจากนี้ยังมีปัญหาการใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริงที่มีอยู่ในวิทยาลัย เช่น เครื่องมือช่าง หรืออุปกรณ์สำนักงานต่างๆ ซึ่งจากการสัมภาษณ์นักศึกษาจำนวน 4 คน (57.14%) มีความเห็นว่า ครูใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริงน้อยเกินไป ส่งผลให้การเรียนการสอนไม่น่าสนใจ

1.4 ปัญหาด้านผู้เรียน

ครูผู้สอนระบุปัญหาด้านผู้เรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.65$, $SD=.73$) ขณะที่นักศึกษาระบุว่าเป็นปัญหาแค่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.30$, $SD=.80$) ซึ่งปัญหา 3 ลำดับแรกจากความคิดเห็นของนักศึกษา คือการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ความตั้งใจเรียน และความรู้วิชาเฉพาะ จากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของนักศึกษาจำนวน 7 คน (ร้อยละ 25) ระบุว่า ผู้เรียนขาดความตั้งใจเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและผู้เรียนทุกคน (ร้อยละ 100) ให้สัมภาษณ์ว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุดและมีปัญหามากที่สุด จากข้อมูลคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของครูแสดงให้เห็นว่าปัญหาของผู้เรียน 3 ลำดับแรกคือ ด้านทักษะการพูด ด้านการทักษะเขียน และความตั้งใจเรียนของผู้เรียน จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารทุกคนซึ่งสอดคล้องกับครูผู้สอนทุกคน ว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ขาดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อย โดยผู้บริหารคนหนึ่งกล่าวว่า “ผู้เรียนมีพื้นฐานน้อย ไม่ชอบและไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ”

1.5 ปัญหาด้านความรู้ เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียนของครูผู้สอน

ครูผู้สอนและนักศึกษาระบุว่า ปัญหาด้านความรู้ เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียนของครูผู้สอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.98$, $SD=.51$), ($\bar{x}=3.26$, $SD=.89$) จากข้อมูลคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของครูผู้สอนแสดงให้เห็นว่า ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือการออกแบบหรือสร้างบทเรียนจากเนื้อหาที่ใช้จริงในสาขาวิชา (Authentic texts) ความสามารถในการสอนโครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษที่ปรากฏในเนื้อหาเฉพาะสาขา และการกระตุ้นความสนใจผู้เรียนจากสื่อประกอบการสอน จากการสัมภาษณ์ ครูผู้สอนจำนวน 5 คน (ร้อยละ 100) เห็นว่า การสร้างเอกสาร

ประกอบการเรียนให้สอดคล้องกับสาขาวิชาเฉพาะนั้นเป็นเรื่องยาก ต้องใช้เวลาและความช่วยเหลือจากครูผู้สอนสาขาวิชาเฉพาะ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของนักศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า ครูผู้สอนประสบปัญหาสูงสุดด้านความสามารถในการสอนเนื้อหาเฉพาะสาขา นอกจากนี้ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามนักศึกษาจำนวน 13 คน (ร้อยละ 46.4) พบว่า ครูผู้สอนไม่มีเทคนิคการสอนที่น่าสนใจหรือใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น นักศึกษาคนหนึ่งกล่าวว่า “ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการสอนที่น่าสนใจจึงควรใช้สื่อการสอนเพราะสื่อการสอนอาจจะช่วยให้บทเรียนน่าสนใจขึ้น” และนักศึกษาอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “ครูไม่ควรสอนเนื้อหาเป็นภาษาไทยแล้วมาสอนซ้ำเป็นภาษาอังกฤษ เพราะทำให้ไม่เข้าใจ รู้สึกว่าน่าเบื่อและไม่อยากเรียน” สำหรับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับด้านการประเมินผลพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

1.6 ปัญหาด้านการบริหารจัดการ

ครูผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการบริหารจัดการในทำนองเดียวกันว่า การบริหารงานหลักสูตรโดยภาพรวมนั้นเป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก (ครูผู้สอน $\bar{X} = 3.81$ SD = .67), (นักศึกษา $\bar{X} = 3.87$, SD = .86) จากข้อมูลคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามของครูผู้สอนแสดงให้เห็นว่า การอบรมให้ความรู้เรื่องการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาเป็นปัญหามากที่สุด ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า มีเพียงหนึ่งคน (ร้อยละ 20) เท่านั้นที่เคยได้รับการอบรมการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขา รองลงมาคือปัญหาด้านการเตรียมความพร้อมผู้เรียนก่อนเข้าเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์นักศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ (ร้อยละ 85) มีความเห็นว่าคุณเรียนหลักสูตร MEP ควรมีการเตรียมพร้อมอย่างดี นักศึกษาคนหนึ่งกล่าวว่า “ควรมีการเตรียมความพร้อมแก่ผู้เรียนก่อนเปิดเรียนเพราะถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษ อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ก็ไม่สามารถเรียน MEP ได้” นอกจากนี้จากผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวน 3 คน (ร้อยละ 75) พบว่า ปัญหาหลักของการบริหารจัดการคือข้อจำกัดด้านงบประมาณที่ไม่เพียงพอ และผู้บริหารจำนวนหนึ่งคน (ร้อยละ 25) ประสบปัญหาด้านบุคลากรโดยผู้บริหารท่านหนึ่งกล่าวว่า “หลักสูตรนี้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรเพราะเป็นสถานศึกษาขนาดเล็กมีปัญหาการย้ายบุคลากรบ่อยทำให้ขาดความต่อเนื่องในการสอน”

2. ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร Mini English Program (MEP)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิดและจากการสัมภาษณ์สรุปความต้องการและข้อเสนอแนะด้านต่างๆได้ดังนี้

2.1 ความต้องการด้านหลักสูตร

จากข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาจำนวนเกินครึ่ง (ร้อยละ 53.5) มีความต้องการให้หลักสูตรเพิ่มจำนวนรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษเพราะรายวิชาที่เรียนเป็นภาษาอังกฤษน้อยเกินไป และจากข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดของนักศึกษาจำนวน 5 คน (ร้อยละ 17.8) และจากผลการสัมภาษณ์นักศึกษาทุกคน (ร้อยละ 100) ระบุว่า ผู้เรียนมีความต้องการเรียนภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในสถานประกอบการได้ โดยนักศึกษาคนหนึ่งกล่าวว่า “ควรเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ควรตัดวิชาที่ไม่จำเป็นออกไปและเน้นการสอนทักษะฟังพูดที่เน้นให้สื่อสารได้” นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ครูพบว่า ครูจำนวน 5 คน (ร้อยละ 60) มีความคิดเห็นว่า หลักสูตรควรปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของ

ตลาดแรงงานและบริบทของชุมชนให้มากขึ้น ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของผู้บริหาร ประเด็นปัญหาด้านหลักสูตรว่า หลักสูตร MEP ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของ ตลาดแรงงานได้เพราะยังขาดความเข้มข้นด้านภาษาอังกฤษ ดังนั้นผู้บริหารส่วนใหญ่จึงมีความ ต้องการให้หลักสูตรบรรยายวิชาเรียน โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้มากขึ้น

2.2 ความต้องการด้านบทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักศึกษา พบว่า ทุกคน (ร้อยละ100) มีความ ต้องการตำราที่เพียงพอสำหรับทุกรายวิชา ซึ่งจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอน ครูคนหนึ่งระบุว่าควรมี ตำราเรียนที่มีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ โดยครูกล่าวว่า “หลักสูตรMEP ควรใช้หนังสือที่เป็น มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศเพื่อความเป็นมาตรฐานเดียวกันและควรจัดการเรียนการสอนใน แนวทางเดียวกันเพื่อให้ผู้เรียนจากหลักสูตรนี้ได้รับความรู้ที่ชัดเจนเหมือนกันในทุกสถานศึกษา ” นอกจากนี้ข้อมูลแบบสอบถามปลายเปิดของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาจำนวน 16 คน (57.1%) ระบุ ว่ามีความต้องการให้ครูผู้สอนเพิ่มความน่าสนใจของบทเรียน และนักศึกษาจำนวน 3 คน (10.7%) มี ความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนควรเพิ่มเทคนิคสำหรับการทำข้อสอบโทอิก และนักศึกษาจำนวน 12 คน (ร้อยละ42.8%) ระบุว่า ครูผู้สอนควรเน้นเนื้อหาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มากกว่าการสอน ไวยากรณ์ ขณะที่จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า ผู้บริหารทุกคนมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาวิชาที่ครู สร้างขึ้น

2.3 ความต้องการด้านสื่อและโสตทัศนอุปกรณ์

ผลจากคำถามปลายเปิดของแบบสอบถามนักศึกษาจำนวน 18 คน (ร้อยละ64.2) และผล จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนจำนวน 5 คน (ร้อยละ100) แสดงให้เห็นว่ามีความต้องการให้เพิ่มและ ปรับปรุงห้องเรียนและห้องปฏิบัติการทางภาษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐาน ซึ่งครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าว ว่า “ครูผู้สอนควรได้รับการสนับสนุนด้านสื่อ โสตทัศนอุปกรณ์อย่างเต็มที่ ควรมีห้องปฏิบัติการทาง ภาษาเฉพาะทางแก่นักศึกษากลุ่มMEP สำหรับทุกแผนกวิชา” ทั้งนี้เป็นความต้องการที่สอดคล้องกับ ประเด็นปัญหาด้านสื่อและโสตทัศนอุปกรณ์ที่พบว่ามีความขาดแคลนหรือไม่มีประสิทธิภาพในการใช้ งาน นอกจากนี้จากคำตอบจากคำถามปลายเปิดของนักศึกษาแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาจำนวน 3 คน (ร้อยละ10.7) มีความต้องการให้ครูผู้สอนใช้สื่อภาพยนตร์ประกอบการเรียนการสอน และจาก การสัมภาษณ์ผู้บริหารทุกคน (ร้อยละ100) พบว่า หลักสูตรMEP มีความต้องการงบประมาณเพิ่มเติม สำหรับการสนับสนุน ปรับปรุงและพัฒนาอุปกรณ์โสตทัศนอุปกรณ์และสื่อการสอนอื่นๆให้เพียงพอต่อ ความจำเป็น

2.4 ความต้องการด้านผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนทุกคน (ร้อยละ100) มีความคิดเห็นที่สอดคล้อง กันว่า ผู้เรียนหลักสูตร MEP ควรเป็นผู้ที่มีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษในระดับหนึ่งเนื่องจากในการ จัดการเรียนการสอนต้องใช้ภาษาอังกฤษมากกว่าหลักสูตรปกติจึงมีความต้องการให้มีการจัดสอบ คัดเลือกอย่างเป็นระบบจริงจังเพื่อให้ได้ผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียงพอต่อการต่อยอดการ เรียน MEP และจากผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารจำนวนครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ50) พบว่า ต้องการให้ผู้เรียน ให้ความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักศึกษาจำนวน 10 คนที่ตอบคำถาม

ปลายเปิด (ร้อยละ35.7%) ระบุว่าตนเองควรมีความตั้งใจเรียนมากกว่านี้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลจากคำถามปลายปิดของแบบสอบถามครูผู้สอนและนักศึกษาที่แสดงให้เห็นว่า ความตั้งใจเรียนของผู้เรียนเป็นปัญหาในระดับมาก

2.5 ความต้องการด้านความรู้ เทคนิคการสอนและการประเมินผลผู้เรียนของครูผู้สอน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักศึกษา 9 คน (ร้อยละ31.1) ที่ตอบคำถามปลายเปิดในแบบสอบถาม และ นักศึกษาทุกคน ที่ให้สัมภาษณ์ (ร้อยละ100) มีความต้องการให้ครูผู้สอนจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิควิธีที่หลากหลายเพื่อให้การเรียนการสอนน่าสนใจ โดยนักศึกษาคณะหนึ่งกล่าวว่า “ครูควรมีวิธีการสอนที่ทำให้บทเรียนน่าสนใจ ใช้สื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเพื่อให้เนื้อหาที่ยากๆเข้าใจได้ง่ายขึ้น และไม่น่าเบื่อ” และจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนทุกคน (ร้อยละ100) มีความต้องการพัฒนาเทคนิคและวิธีการสอนภาษาอังกฤษเฉพาะสาขาและการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเนื่องจากเป็นทักษะที่จำเป็นและนักเรียนมีความต้องการมากที่สุด ครูต้องการได้รับการสนับสนุนสื่อการสอนและการอบรมการสร้างหรือเลือกสื่อการสอนให้มีประสิทธิภาพ และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า ผู้บริหารจำนวน 2 คน (ร้อยละ 50) ต้องการให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเองด้านเทคนิคและวิธีการสอนอย่างสม่ำเสมอ

2.6 ความต้องการด้านการบริหารจัดการ

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ (ร้อยละ80) ต้องการให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของหลักสูตรและสนับสนุนงบประมาณแก่หลักสูตรอย่างเต็มที่ เพื่อการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้มีศักยภาพมากที่สุด ซึ่งครูผู้สอนคนหนึ่งกล่าวว่า “ห้องเรียนMEP ต้องได้รับการสนับสนุนมากกว่านี้ ควรเพิ่มกิจกรรมที่นักศึกษาให้ผู้เรียนได้ศึกษาทำงานในพื้นที่จริงทั้งในและต่างประเทศมีการฝึกอบรมภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องและสนับสนุนให้ผู้เรียนฝึกประสบการณ์ทั้งในและต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้ในสถานการณ์จริง” ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ของนักศึกษาส่วนใหญ่(ร้อยละ71) ว่าต้องการให้มีกิจกรรมทางภาษา เช่น ค่ายภาษาอังกฤษและการฝึกภาษาอังกฤษในสถานประกอบการเพื่อใช้ภาษาอังกฤษในบริบทที่เป็นจริง นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารพบว่า ผู้บริหารทุกคน(ร้อยละ100) มีความต้องการด้านงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรMEPด้านต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสามารถสรุปได้ว่าหลักสูตร MEPในสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคใต้ของประเทศไทย ประสบปัญหาด้านหลักสูตร บทเรียน/ตำราเรียน/เนื้อหา สื่อและโสตทัศนูปกรณ์ ความสามารถของผู้เรียน เทคนิคการสอนและและความรู้เฉพาะสาขาของครูผู้สอน ตลอดจนการบริหารจัดการหลักสูตร ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับความต้องการและข้อเสนอแนะในการจัดการหลักสูตร จากข้อค้นพบดังกล่าว นำไปสู่การอภิปรายผลดังนี้

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรMEPในสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคใต้ของประเทศไทย ไม่มีภาวะวิเคราะห้ความต้องการของผู้เรียน จึงไม่สอดคล้องกับความต้องการพัฒนาผู้เรียน นักศึกษา ระบุความต้องการให้เพิ่มจำนวนรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ และให้ความสำคัญกับรายวิชาที่มีความจำเป็นต่อการใช้งานได้จริงในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับแนวคิดของ

Hutchinson and Waters (1987) ระบุว่า เป้าหมายหลักของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้น คือ การตอบสนองความต้องการที่มีความเฉพาะเจาะจงของผู้เรียนทั้งด้านภาษาและทักษะต่างๆ และการจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จนั้นต้องสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ นอกจากนี้ ครูผู้สอนต้องการให้ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและบริบทของชุมชน ขณะที่ผู้บริหารต้องการให้จัดการเรียนการสอนที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยูพากรณ์ พิริยศิลป์ (2557) ว่า เนื้อหาที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนคือ เนื้อหาภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวันและเนื้อหาวิชาที่มีความสอดคล้องกับสาขาวิชาของตนเอง

สำหรับ*ตำราเรียนในหลักสูตร MEP* พบว่า ตำราเรียนยังมีไม่ครบทุกวิชา ครูผู้สอนจึงต้องการให้มีการเพิ่มตำราเรียนที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ และนักศึกษาต้องการให้เนื้อหาวิชาที่น่าสนใจและเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Cenaj (2015) ว่า ครูผู้สอนต้องตระหนักถึงการเลือกใช้สื่อการสอน ให้มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาเฉพาะและความสามารถของผู้เรียนเพื่อให้บทเรียนน่าสนใจ

ในการจัดการเรียนการสอนนั้นถึงแม้ว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าเป็นว่า *อุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์* ต่างๆมีความพร้อมต่อการเรียนการสอน เช่น มีการสนับสนุนทีวีอัจฉริยะ (Smart TV) ในการสอนผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งอาจจะประสบปัญหาด้านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตบ้างเป็นบางครั้ง ในทางกลับกันครูผู้สอนและนักศึกษามีความคิดเห็นว่า โสตทัศนูปกรณ์และห้องปฏิบัติการทางภาษายังไม่เพียงพอและขาดประสิทธิภาพจึงมีความต้องการให้เพิ่มและปรับปรุงห้องเรียนมาตรฐานและห้องปฏิบัติการทางภาษาให้มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Klaiichim (2009) ว่า การเรียนการสอนขาดแคลนห้องปฏิบัติการทางภาษาและสื่อการสอนต่างๆทำให้ครูและนักศึกษามีความต้องการห้องปฏิบัติการทางภาษา และโสตทัศนูปกรณ์

นอกจากนี้ผู้เรียนส่วนหนึ่งมีความเห็นว่า ครูผู้สอนไม่มีการใช้*สื่อของจริง* ประกอบการเรียนการสอนจึงมีความต้องการให้ครูใช้สื่อของจริงที่สอดคล้องกับสาขาวิชาให้มากขึ้นและมีความต้องการให้ครูผู้สอนใช้สื่อภาพยนตร์ประกอบการเรียนการสอนด้วย ซึ่งตรงกับแนวคิดของ McDonough (1984) ว่า สื่อเสมือนจริง (Authentic materials) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะกล่าวคือ สื่อเสมือนจริงสามารถแสดงตัวอย่างการใช้ภาษาในสถานการณ์และบริบทที่หลากหลายได้

จากความคิดเห็นผู้เรียนแสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการเรียนของตนเอง เช่น การตั้งใจเรียน และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม ขณะที่ ครูผู้สอนให้ความสำคัญกับทักษะด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน (พูด อ่าน เขียน) และให้ความคิดเห็นว่า *ผู้เรียนหลักสูตร MEP* มียังขาดความสามารถในการสื่อสารและพื้นฐานภาษาอังกฤษค่อนข้างน้อยจึงต้องการให้มีการคัดเลือกและเตรียมพร้อมผู้เรียนก่อนเข้าเรียนอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทัทพริยา เรือนคำ และ ยูทศศักดิ์ ชื่นใจชน (2559) ว่า ความพร้อมด้านพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดี สามารถนำไปสู่ความสำเร็จของการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะได้ นอกจากนี้ผู้บริหารให้ความเห็นว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงขาดแรงจูงใจในการเรียน

นอกจากนี้ครูผู้สอน ให้ความคิดเห็นว่า ครูผู้สอนมีความต้องการพัฒนาตนเองด้าน *เทคนิควิธีการสอน* ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Cenaj (2015) ว่า ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นครูผู้สอนต้องการพัฒนาตนเองด้านเทคนิคการสอนเพื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะอย่างเหมาะสม นอกจากนี้จากความคิดเห็นของนักศึกษาพบว่าให้เห็นว่า ความสามารถในการสอนเนื้อหาเฉพาะสาขา เป็นปัญหาสำคัญสำหรับครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Cao (2014) ว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะนั้นต้องมีความเชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและเนื้อหาวิชาเฉพาะ

นอกจากนี้ทั้งครูผู้สอนและนักศึกษามีความต้องการให้มี *กิจกรรมทางภาษา* ทั้งในและต่างประเทศให้มากขึ้น โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Tsao, Wei and Fang (2008) ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ขาดโอกาสการใช้ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการและในชีวิตประจำวันขณะที่ปัญหาหลักสำหรับการบริหารจัดการหลักสูตรคือข้อจำกัดด้านงบประมาณ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากข้อค้นพบด้านประเด็นปัญหาและความต้องการในหลักสูตร MEP นำไปสู่ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตร หลักสูตร Mini English Program (MEP)

1. ควรมีการจัดทำและใช้ตำราเรียนแบบเดียวกันทั่วประเทศเพื่อความเป็นมาตรฐาน และเพื่อให้ผู้เรียนของหลักสูตร MEP ได้รับความรู้ที่ชัดเจนเหมือนกันในทุกสถานศึกษา
2. ควรใช้สื่อการสอนที่เป็นของจริงประกอบการเรียนการสอนมากขึ้น
3. ควรมีการปรับปรุงโสตทัศนูปกรณ์และระบบอินเทอร์เน็ตของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ
4. ควรจัดให้มีการสอนแบบร่วมมือ (Team Teaching) ระหว่างครูภาษาอังกฤษและครูสาขาวิชาเฉพาะ

ข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการหลักสูตร หลักสูตร Mini English Program (MEP)

1. มีการส่งเสริมกิจกรรมทางภาษาให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
2. ควรมีคัดเลือกผู้เรียนที่มีพื้นฐานด้านภาษาอังกฤษและเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนเข้าเรียน
3. ควรมีการส่งเสริมพัฒนาครูผู้สอนด้านเทคนิค วิธีการสอน การออกแบบและสร้างสื่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อจุดประสงค์เฉพาะให้เหมาะสมกับเนื้อหาและระดับความสามารถของผู้เรียน
4. ควรเพิ่มรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและเพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพทางภาษามากขึ้น
5. สนับสนุนให้มีการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษเพื่อการประกอบอาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรขยายพื้นที่การศึกษาไปยังสถาบันอาชีวศึกษาในภูมิภาคอื่นให้ครอบคลุมเพื่อให้ได้
ข้อสรุปที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาข้อมูลจากกลุ่มสถานประกอบการเพื่อให้ได้ข้อมูลด้านการตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานให้ชัดเจนขึ้น
3. ควรศึกษาและพัฒนาประเด็นคำถามในแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ให้มีความละเอียดและชัดเจน และควรมีข้อคำถามเฉพาะเจาะจงของแต่ละสาขาวิชา เช่น สาขาวิชาไฟฟ้า สาขาวิชาการโรงแรม เป็นต้น เนื่องจากแต่ละสาขาวิชาอาจจะมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- ทัตทริยา เรือนคำ และ ยุทธศักดิ์ ชื่นใจ. (2559). การสำรวจการรับรู้การเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของวิทยาลัยพณิชยการบึงพระพิบูลย์โลก. วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 2557. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ,ปีที่ 5,หน้า 67 – 92.
- ยุพาภรณ์ พิริยศิลป์. (2557) English Language Needs of Tourism Industries in Khon Kaen Province.วารสารการบริการและการท่องเที่ยวไทย, 2557.หน้า 16 – 30.
- สุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง. (2555). ประชาคมอาเซียน 2558. สืบค้น 13 เมษายน 2559, จาก http://www.ocsc.go.th/ocsc/th/files/pp_Suthad.PDF
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2559), *หลักสูตรอาชีวศึกษา*. ค้นเมื่อ 15 เมษายน 2559, จาก เว็บไซต์ : <http://www.vec.go.th>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2558). ผลการทดสอบ. ค้นเมื่อ 15 เมษายน 2559, จาก เว็บไซต์:<http://www.onetresult.niets.or.th/VNET/AnnouncementWeb/Notice/FrEnquireStudentScore.aspx>
- Abdulaziz, Shah, Mahmood and Haq (2012) Change From a General English Teacher to an ESP Practitioner: Issues and Chakkenges in Pakistan. *Interdisciplinary Journal of Contemporary research in Business*,434-465.
- Ahmed,M. (2014). The ESP Teacher; Issues, Tasks and Challenges.*English for Specifice Purposes World*, ISSN 1682 – 3257,1-33.
- Basturkman, H. (2010). *Developing Courses in English for Specific Purposes*. Great Britain: Palgrave Macmillan.
- Bojović,M.(2006). *Teaching Foreign Language for Specific Purposes: Teacher Development*.*Association of Teacher Education in Europe*, 487-493.

- Bernard, R., & Zemach, D. (2003). Materials for specific purposes. In B. Tomilson (Ed) Developing materials for language teaching. London: Gromwell Press
- Cao, J. (2014). A Survey on ESP Teaching in Changchun University of Science and Technology. *Theory and Practice in Language Studies*, 2507-2512.
- Cenaj, M. (2015). Pedagogical Challenges of ESP Teachers in Albania. *Academic Journal of Interdisciplinary Studies*, 2015, 489-593.
- Douglas, D. (2001). Language for specific purposes assessment criteria: Where do they come from? *Language Testing*, 18(2), 171-185.
- Guariento, W., & Morley, J. (2001). Text and task authenticity in the EFL classroom. *ELT Journal*, 4, 347-533.
- Harding, K. (2007). English for specific purposes. Oxford: Oxford University Press.
- Ho, B. (2011). Solving the problems of designing and teaching a packed English for Specific Purposes course. *New Horizons in Education*, 2011, 119-136.
- Hunta, M., Vogt, K., Johnson E., Tulkki H. (2013). *Needs Analysis for Language Course Design; A holistic approach to ESP*. New York: Cambridge University Press.
- Hutchinson, T. & Waters, A. (1987). *English for Specific Purposes: A learning – centered approach*. United Kingdom: Cambridge University Press.
- Hyland, K. (2006). English for academic purposes: An advanced resource book. London: Routledge.
- Johns, M. (1988). The discourse communities' dilemma: Identifying transferable skills for the academic milieu. *English for Specific Purposes*, 7, 55-60.
- Kennedy, C. & Bolitho, R. *English for specific purposes*. London: MacMillan Press Ltd.
- Klaichim, S. (2009). *Problem and Needs in English Teaching and Learning at the Institutes of Physical Education*, Thailand. Master of Arts in Applied Linguistics, Prince of Songkhla University, Thailand.
- Lesiak-Bielawska, E. (2015). Key Aspects of ESP Materials Selection and Design.. *English for Specific Purposes World*, ISSN 1682 – 3257, 1-26.
- McDonough, J. (1984). *ESP in perspective: A practical guide*. London: Collins ELT.
- Palmero, (2003). The ESP teacher as a material designer: A practical example. *ELAI* (4), 2003, 189-200
- Tabatabaei, O., & Mokhtari, A. (2014). ESP Learners' Perception of ESP Program Problems at Iranian Universities (A Case Study of Islamic Azad University Najafabad Branch). *Theory and Practice in Language Studies*, 1144-1154.
- Tsou, W., & Chen, F., (2013). ESP program evaluation framework: Description and application to a Taiwanese university ESP program. *English for Specific Purposes*, 33, 39-53.

Watcharajinda, A. (2009). A Study of Management, Satisfaction and Problems of the English Program in School under the Office of Educational Inspector, Region 11, Thailand. Master of Arts in Applied Linguistics, Prince of Songkhla University, Thailand.

